

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI

ÜLEMNÕUKOGU
TEATAJA

15. juuni 1961

Nr. 23 (76)

2. aastakäik

SISUKORD

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Nõukogude—Poola riigipiiri režiimi, piiriküsimustealase koostöö ja vastastikuse abistamise kohta käiva Nõukogude—Poola lepingu ratifitseerimisest.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Nõukogude—Rumeenia riigipiiri režiimi, piiriküsimustealase koostöö ja vastastikuse abistamise kohta käiva Nõukogude—Rumeenia lepingu ratifitseerimisest.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. K. N. Rudnevi vabastamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Riigikaitsetehnika Komitee esimehe, NSV Liidu ministri kohustest.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. K. N. Rudnevi nimetamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimehe asetäitjaks ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komitee esimeheks.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. L. V. Smirnovi nimetamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Riigikaitsetehnika Komitee esimeheks, NSV Liidu ministriks.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus kangelasema aunimetuse andmise kohta lasterikkale emale J.-A. Koppelile.

I

- 71. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Tallinna linna Kesklinna rajooni eestikeelse nimetuse kohta.
- 72. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Põlva rajooni Alaküla külanõukogu administratiivkeskuse üleviimise kohta.
- 73. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Põlva alevi moodustamise ja Põlva külanõukogu likvideerimise kohta.

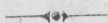
Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused ja otsused
(Eesti NSV Ülemnõukogu viienda koosseisu viies istungjärk)

- 74. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus võitluse tugevdamisest ühiskonnavastaste, parasiitlike elementide vastu.
- 75. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus «Eesti NSV kriminaal-koodeksi» täiendamise ja muutmise kohta.
- 76. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus «Eesti NSV kriminaal-protsessi koodeksi» täiendamise ja muutmise kohta.

77. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ja Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude eelarveõiguste kohta.
78. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus «Eesti NSV kohtunike distsiplinaarvastutuse määrustiku» kinnitamise kohta.
79. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus «Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi põhimääruse» kinnitamise kohta.
80. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta.
81. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste kinnitamise ning Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) paragrahvides 14, 48 ja 66 muudatuste tegemise kohta.
82. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Muudatuste tegemisest Eesti NSV territooriumil kehtiva Tsiviilprotsessi Koodeksi paragrahvis 22» kinnitamise kohta.
83. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Rahvakaasistujatele kohtus nende kohustuste täitmisega seotud kulude tasumise korrast ja määradest» kinnitamise kohta.
84. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise kohta» kinnitamise kohta.
85. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Muudatuste tegemisest Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. veebruari 1959. a. seadluse «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtulust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest» 4. paragrahvis» kinnitamise kohta.
86. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» moodustamise kohta — kinnitamisest.
87. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Sm. Aleksandr Ivani p. Hromovi vabastamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Plaanikomisjoni esimehe kohustest» kinnitamisest.
88. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Sm. Hendrik Hansu p. Alliku nimetamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Plaanikomisjoni esimeheks» kinnitamisest.
89. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Sm. Aleksander Augusti p. Mette nimetamise kohta» kinnitamisest.
90. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste — Eesti NSV ministrite nimetamisest — kinnitamise kohta.
91. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus sm. August Frantsu p. Kründeli vabastamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäri kohustest.
92. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus sm. Boris Stepani p. Tolbasti valimise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäriks.
93. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus muudatuste kohta Eesti NSV Ülemnõukogu alaliste komisjonide koosseisus.

III

Teadanne NSV Liidu Ülemnõukogu saadiku valimiste kohta.
Muudatused territooriumi administratiivses jaotuses.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Nõukogude—Poola riigipiiri režiimi, piiriküsimustealase koostöö ja vastastikuse abistamise kohta käiva Nõukogude—Poola lepingu ratifitseerimisest

Ratifitseerida NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud, NSV Liidu Ülemnõukogu Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu välisasjade komisjonide poolt heakskiidetud ning ratifitseerimiseks esitatud Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu valitsuse ja Poola Rahvavabariigi valitsuse vaheline Nõukogude—Poola riigipiiri režiimi, piiriküsimustealase koostöö ja vastastikuse abistamise leping, mis on alla kirjutatud Moskvas 15. veebruaril 1961.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **L. BREŽNEV**

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **M. GEORGADZE**

Moskva, Kreml, 5. juunil 1961.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Nõukogude—Rumeenia riigipiiri režiimi, piiriküsimustealase koostöö ja vastastikuse abistamise kohta käiva Nõukogude—Rumeenia lepingu ratifitseerimisest

Ratifitseerida NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud, NSV Liidu Ülemnõukogu Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu välisasjade komisjonide poolt heakskiidetud ning ratifitseerimiseks esitatud Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu valitsuse ja Rumeenia Rahvavabariigi valitsuse vaheline Nõukogude—Rumeenia riigipiiri režiimi, piiriküsimustealase koostöö ja vastastikuse abistamise leping, mis on alla kirjutatud Bukarestis 27. veebruaril 1961.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **L. BREŽNEV**

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **M. GEORGADZE**

Moskva, Kreml, 5. juunil 1961.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Sm. K. N. Rudnevi vabastamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Riigikaitsetehnika Komitee esimehe, NSV Liidu ministri kohustest

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium **otsustab:**

Vabastada sm. Konstantin Nikolai p. **Rudnev** NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Riigikaitsetehnika Komitee esimehe, NSV Liidu ministri kohustest.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **L. BREŽNEV**

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **M. GEORGADZE**

Moskva, Kreml, 10. juunil 1961.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Sm. K. N. Rudnevi nimetamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimehe asetäitjaks ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komitee esimeheks

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium **otsustab:**

Nimetada sm. Konstantin Nikolai p. **Rudnev** NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimehe asetäitjaks ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komitee esimeheks.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **L. BREZNEV**

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **M. GEORGADZE**

Moskva, Kreml, 10. juunil 1961.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Sm. L. V. Smirnovi nimetamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Riigikaitsetehnika Komitee esimeheks, NSV Liidu ministriks

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium **otsustab:**

Nimetada sm. Leonid Vassili p. **Smirnov** NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Riigikaitsetehnika Komitee esimeheks, NSV Liidu ministriks.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **L. BREZNEV**

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **M. GEORGADZE**

Moskva, Kreml, 10. juunil 1961.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Kangelasema aunimetuse andmise kohta lasterikkale emale J.-A. Koppelle

Anda **kangelasema** aunimetus koos **kangelasema** ordeni ja NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga Eesti NSV Jõgeva rajooni Kukulinna seitsmeklassilise kooli õpetajale Juta-Armeete Aleksandri t. **Koppelle**, kes on sünnitanud ja kasvatanud kümme last.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **L. BREZNEV**

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **M. GEORGADZE**

Moskva, Kreml, 8. juunil 1961.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

71 Tallinna linna Kesklinna rajooni eestikeelse nimetuse kohta

Nimetada Tallinna linna Kesklinna rajooni edaspidi Tallinna linna Keskrajooniks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. KRÜNDEL

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

72 Põlva rajooni Alaküla külanõukogu administratiivkeskuse üleviimise kohta

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Viia Põlva rajooni Alaküla külanõukogu administratiivkeskus Jaama asulast üle Räpina alevisse.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. KRÜNDEL

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

73 Põlva alevi moodustamise ja Põlva külanõukogu likvideerimise kohta

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Moodustada Põlva alev ning kinnitada selle administratiivpiir vastavalt lisale.

2. Moodustada Põlva Alevi Tööraha Saadikute Nõukogu.

3. Likvideerida Põlva külanõukogu ning allutada selle territoorium Põlva Alevi Tööraha Saadikute Nõukogule.

4. Põlva Küla Tööraha Saadikute Nõukogu saadikud arvata Põlva Alevi Tööraha Saadikute Nõukogu koosseisu.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. KRÜNDEL

Tallinn, 8. juunil 1961.

L i s a

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi
8. juuni 1961. a. seadluse «Põlva alevi
moodustamise ja Põlva külanõukogu
likvideerimise kohta» juurde.

Põlva alevi piiri kirjeldus

Põlva alevi piir algab Põlva—Vanaküla maantee lõunapoolsest servast (juuresoleval plaanil punkt 1)* ning kulgeb üldsuunaga edelasse mööda Partisan Lembitu nimelise kolhoosi maakasutuse piiri (punktid 2—9) kuni Matrossovi-nimelise kolhoosi ja Partisan Lembitu nimelise kolhoosi maakasutuse ühise piiripunktini (punkt 10);

edasi kulgeb piir üldsuunaga edelasse mööda Matrossovi-nimelise kolhoosi maakasutuse piiri (punktid 11—23) kuni «Võidu» kolhoosi ja Matrossovi-nimelise kolhoosi maakasutuse ühise piiripunktini (punkt 24);

edasi kulgeb piir algul üldsuunaga loodesse (punktid 25—43) ja siis, keerates üldsuunaga kagusse (punktid 44—51), mööda «Võidu» kolhoosi maakasutuse piiri kuni Matrossovi-nimelise kolhoosi ja «Võidu» kolhoosi maakasutuse ühise piiripunktini (punkt 52);

edasi kulgeb piir üldsuunaga kirdesse mööda Matrossovi-nimelise kolhoosi maakasutuse piiri (punktid 53—59) kuni Partisan Lembitu nimelise kolhoosi ja Matrossovi-nimelise kolhoosi maakasutuse ühise piiripunktini (punkt 60);

edasi kulgeb piir üldsuunaga kirdesse mööda Partisan Lembitu nimelise kolhoosi maakasutuse piiri (punktid 61—68) kuni Tartu—Petseri raudtee maa-ala ja Partisan Lembitu nimelise kolhoosi maakasutuse ühise piiripunktini (punkt 69);

edasi kulgeb piir loode suunas üle Tartu—Petseri raudtee maa-ala kuni Partisan Lembitu nimelise kolhoosi maakasutuse ja Tartu—Petseri raudtee maa-ala ühise piiripunktini (punkt 70) ning sealt edasi kagu suunas mööda Partisan Lembitu nimelise kolhoosi maakasutuse piiri (punktid 71—74) kuni Tartu—Petseri raudtee maa-ala ja mainitud kolhoosi ühise piiripunktini (punkt 75);

edasi kulgeb piir edela suunas üle Tartu—Petseri raudtee maa-ala läbi Partisan Lembitu nimelise kolhoosi maakasutuse ja mainitud raudtee maa-ala ühise piiripunkti (punkt 76) kuni piiri algpunktini.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. KRÜNDEL

* Plaan ei kuulu avaldamisele.

Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused ja otsused

(Eesti NSV Ülemnõukogu viienda koosseisu viies istungjärk)

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS**74 Võitluse tugevdamisest ühiskonnavastaste, parasiitlike elementide vastu**

Nõukogude riigi võimsuse ja töötajate heaolu kasvu põhiliseks allikaks on ühiskondlikult kasulik töö. Ehitades Kommunistliku Partei juhtimisel kommunistlikku ühiskonda, töötavad nõukogude inimesed innukalt sotsialistlikes ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides või teevad ühiskondlikult kasulikku tööd perekonnas. Sotsialistliku korra tingimustes on üles kasvanud uued inimesed, aktiivsed ja teadlikud kommunismiehitajad.

Kuid leidub veel üksikuid töövõimelisi inimesi, kes ei taha ausalt töötada, kes ei taha täita nõukogude seadusi ja sotsialistliku ühiselu reegleid. Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvale hoidudes või näiliselt töötades elavad nad mittetöisest tulust ja rikkastuvad riigi ning töötajate arvel. Isikliku rikkastumise eesmärgil tegelevad parasiitliku eluviisiga isikud keelatud töödanduse ja eraettevõtjaliku tegevusega, äritsemise ja kerjamisega, nad saavad mittetöist tulu isiklike autode, suvilate ja individuaalkasutuses oleva maa mittesihhipärasest kasutamisest ja võõra tööjõu ekspluateerimisest, ehitavad ebaseaduslikult hangitud ehitusmaterjalide ja summade arvel individuaalelamuid ja -suvilaid ning panevad toime muid ühiskonnavastaseid tegusid. Kolhoosides hoiduvad sellised isikud kõrvale tööst ühismajandis, kuid kasutavad samal ajal kolhoosnikutele ettenähtud soodustusi ja tekitavad oma parasiitliku eluviisiga suurt kahju ühismajapidamisele. Parasiitliku eluviisiga käib sageli kaasas joomine, puskariajamine, moraalne laostumine, töödistsipliini õõnestamine ja sotsialistliku ühiselu reeglite rikkumine.

Nõukogude ühiskonnas, kus parasiitluse sotsiaalsed alused on likvideeritud, tuleb tugevdada võitlust inimeste teadvuses ja käitumises esinevate kapitalistliku mineviku igandite vastu ning nende ebakindlate elementide vastu, keda mõjutavad veel praegu kapitalistliku ühiskonna tõekspidamised ja kes elavad seetõttu ühiskonnavastaselt, parasiitlikult. Nende ümber tuleb luua üldise hukkamõistu ja sallimatuse õhkkond ning võidelda nende vastu nii ühiskondliku mõjutamise kui ka riiklike sunnivahenditega.

Arvestades töötajate rohkearvulisi ettepanekuid, Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab**:

§ 1. Määrata, et täisealist töövõimelist ühiskonnavastase, parasiitliku eluviisiga isikut, kes hoidub kõrvale ühiskondlikult kasulikust tööst või ainult näiliselt töötades elab mittetöisest tulust, võidakse töötajate kollektiivi (ettevõtte, tsehhi, kolhoosi, kolhoosibrigaadi, asutuse või organisatsiooni) otsusega või rajooni (linna) rahvakohtu määrusega suunata kohustuslikus korras tööle selleks ettenähtud paikkonnas kahest kuni viie aastani ühes mittetöise tuluga soetatud vara konfiskeerimisega.

Ühiskondlik organisatsioon, töötajate kollektiiv või rajooni (linna) rahvakohus võib piirduda asja esmakordsel lahendamisel sellise isiku hoiatamisega ühes mittetöise tuluga soetatud vara konfiskeerimisega.

Kui isik ühe kuu jooksul pärast hoiatuse tegemist ei asu ühiskondlikult kasulikule tööle ja jätkab oma endist parasiitlikku eluviisi, rakendatakse tema suhtes käesoleva paragrahvi esimeses lõikes ettenähtud abinõusid.

§ 2. Määrata, et rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel kuulub konfiskeerimisele selle töövõimetu isiku vara, kes ühiskonnavastaste tegudega rikastub riigi või töötajate arvel ja elab parasiitlikult.

Vajaduse korral võidakse sellised isikud pärast vara konfiskeerimist paigutada rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega invaliidide- või vanadekodusse.

Rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee võib piirduda asja esmakordsel lahendamisel sellise isiku hoiatamisega ühes mittetöise tuluga soetatud vara konfiskeerimisega.

Kui isik ühe kuu jooksul pärast hoiatuse tegemist jätkab oma endist ühiskonnavastast, parasiitlikku eluviisi, rakendatakse tema suhtes käesoleva paragrahvi esimeses lõikes ettenähtud abinõusid.

§ 3. Määrata, et kroonilise alkohooliku suhtes, kes süstemaatiliselt rikub sotsialistliku ühiselu reegleid või laostab perekonda ja kelle suhtes ei ole kohaldatavad käesoleva seaduse 1. ja 2. paragrahvis ettenähtud abinõud, võidakse tarvitusele võtta ühiskondliku mõjutamise abinõud, sealhulgas ühiskondliku otsuse alusel tema palga või pensioni väljamaksmine abikaasale või töötajate kollektiivi poolt selleks volitatud isikule. Ühiskondliku organisatsiooni või töötajate kollektiivi taotlusel võib rajooni (linna) rahvakohtus oma määrusega suunata alkohooliku alkoholi-vastasele ravile ravitava enda kulul.

§ 4. Rajooni (linna) rahvakohtu määrus käesoleva seaduse 1. ja 3. paragrahvis, samuti rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee otsus käesoleva seaduse 2. paragrahvis ettenähtud mõjutusvahendite rakendamise kohta on lõplik ja ei kuulu edasikaebamisele. Ühiskondlik otsus isiku suunamise kohta kohustuslikus korras tööle selleks ettenähtud paikkonnas ja mittetöise tuluga soetatud vara konfiskeerimise kohta kuulub kinnitamisele rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

§ 5. Ühiskonnavastase, parasiitliku eluviisiga isikute väljaselgitamist ning kõigi asjaolude kontrollimist teostavad miilitsa- ja prokuratuuriorganid neil olevate materjalide alusel kui ka riiklike ja ühiskondlike organisatsioonide algatusel või kodanike avalduste põhjal. Kui kontrollimisega tuvastatakse isiku ühiskonnavastane, parasiitlik eluviis, saadab prokurör materjalid läbivaatamiseks rajooni (linna) rahvakohtule, ühiskondlikule organisatsioonile, töötajate kollektiivile või rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele.

§ 6. Kui materjalide kontrollimisel või läbivaatamisel ilmnevad parasiitliku eluviisiga isiku tegevuses kuriteo tunnused, võetakse see isik vastutusele kriminaalkorras.

§ 7. Rajooni (linna) rahvakohtu määrus ning ühiskondlik otsus parasiitliku eluviisiga isiku kohustuslikus korras tööle suunamise kohta selleks ettenähtud paikkonnas viiakse täide Eesti NSV Siseministeeriumi organite poolt.

§ 8. Käesoleva seaduse alusel kohustuslikus korras selleks ettenähtud paikkonnas tööle suunatud isikut, kes hoidub tööst kõrvale, karistatakse rajooni (linna) rahvakohtu poolt parandusliku tööga kuni ühe aastani ühes 10% kinnipidamisega töötasust.

Paranduslikust tööst kuritahtlik kõrvalehoiduja võetakse vastutusele «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 178 järgi.

Parandusliku töö ja vabadusekaotuse kandmise aega ei arvata kohustuslikus korras selleks ettenähtud paikkonnas tööle suunamise tähtaja hulka.

Omavolilise lahkumise eest paikkonnast, kuhu isik kohustuslikus korras tööle suunati, või teel sinna, karistatakse «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 177 järgi.

§ 9. Kui kohustuslikus korras selleks ettenähtud paikkonnas tööle suunatud isik eeskujuliku käitumise ja ausa töösse suhtumisega tõendab oma paranemist, võib teda ühiskondliku organisatsiooni või töötajate kollektiivi taotlusel vähemalt poole temale määratud tähtaja möödumisel vabastada selle rajooni (linna) rahvakohus, kelle tööpiirkonda ta kohustuslikus korras tööle suunati.

§ 10. Teha Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks kindlaks määrata käesoleva seaduse rakendamise kord.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

75 «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» täiendamise ja muutmise kohta

Kooskõlas NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega 24. veebruarist 1961. a. «Seaduse «Kriminaalvastutusest riiklike kuritegude eest» täiendamisest», 25. märtsist 1961. a. «Seaduse «Kriminaalvastutusest riiklike kuritegude eest» § 25 täiendamisest», 5. maist 1961. a. «Võitluse tugevdamisest eriti ohtlike kuritegude vastu», 18. maist 1961. a. «Täienduste ja muudatuste tegemisest seaduses «Kriminaalvastutusest riiklike kuritegude eest» ja kriminaalseadusandluse alustes» ning 24. maist 1961. a. «Vastutuse kohta juurdekirjutuste ja muude moonutuste eest plaanitaitmise aruannetes» ning arvestades mõnede ühiskonnaohtlike tegude vastu peetava võitluse tugevdamise vajadust Eesti NSV-s,

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

§ 1. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 18 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 18. Varjamine

Kurjategija, kuriteo toimepanemise vahendi või riista, kuriteo jälgedega või kuritegelikul teel saadud eseme eelnevalt mittelubatud varjamine toob kaasa kriminaalvastutuse ainult käesoleva koodeksi §-des 86¹ ja 180 ettenähtud juhtudel».

«Eesti NSV Ülemnõukogu Teataja» nr. 23 (76) lk. 472 § 2 lg. 1 ja 2 asendada alljärgneva tekstiga:

§ 2. Määrata, et rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel kuulub samuti konfiskeerimisele selle töövõimetu isiku mittetöisest tulust soetatud vara, kes ühiskonnavastaste tegudega rikastub riigi või töötajate arvel ja elab parasiitlikult. Vajaduse korral võidakse sellised isikud pärast vara konfiskeerimist paigutada rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega invaliidide- või vanadekodusse.

§ 2. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 22 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 22. Erakordne karistus — surmanuhtlus

(1) Erakordse karistusena, kuni selle täieliku kaotamiseni, on lubatud surmanuhtluse — mahalaskmise — mõistmine kodumaa reetmise (käesoleva koodeksi § 62), spionaaži (§ 63), terroristliku akti (§-d 64 lg. 1 ja 65 lg. 1), diversiooni (§ 66), banditismi (§ 75), võltsitud raha ja väärtpaberite valmistamise eest käibeelaskmise eesmärgil või nende käibeelaskmise eest, kui see pandi toime äritsemisena (§ 85 lg. 2), tahtliku tapmise eest raskendavatel asjaoludel (§-d 101 ja 215 lg. 3), riigi või ühiskonna vara riisumise eest eriti suures ulatuses (§ 93¹), sõja ajal või lahinguolukorras aga ka muu eriti raske kuriteo eest NSV Liidu seadusandluses eriti ettenähtud juhtudel.

(2) Surmanuhtlust — mahalaskmist — lubatakse kohaldada ka eriti ohtliku retsidivisti ja raske kuriteos süüdimõistetud isiku suhtes, kes kinnipidamiskohas terroriseerib paranemise teele asunud kinnipeetavaid või sooritab kallaletungi administratsioonile või organiseerib sel eesmärgil kuritegeliku grupi või võtab aktiivselt osa sellise grupi tegevusest (käesoleva koodeksi § 75¹).

(3) Ei või surma mõista isikut, kes kuriteo toimepanemise ajal oli alla kaheksateistkümnne aasta vana, ega naist, kes kuriteo toimepanemise või kohtuotsuse tegemise ajal on rase. Surmanuhtlust ei või kohaldada naise suhtes, kes kohtuotsuse täideviimise ajal on rase».

§ 3. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 23 lg. 4 ja sõnastada see järgmiselt:

«(4) Vabadusekaotust kinnipidamise näol türmis kas kogu karistusaja või selle osa kestel võib kohtuotsusega mõista isikule, keda karistatakse vabadusekaotusega mitte alla viie aasta käesoleva koodeksi §-des 62—71, 75, 75¹, 77, 85, 86 lg. 2, 88 lg. 2 või 3, 89 lg. 2 või 3, 90, 91 lg. 2 või 3, 92 lg. 2 või 3, 93 lg. 2 või 3, 93¹, 100, 101, 107 lg. 2, 115 lg. 2 või 3, 139 lg. 2, 140 lg. 2, 141 või 215 lg. 3 ettenähtud kuriteo eest, isikule aga, keda karistatakse vabadusekaotusega käesoleva koodeksi §-s 176 ettenähtud kuriteo eest ja eriti ohtlikule retsidivistile sõltumatult karistuse tähtajast».

§ 4. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 42 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 42. Isiku tunnistamine eriti ohtlikuks retsidivistiks

(1) Eriti ohtlikuks retsidivistiks võib kohtuotsusega tunnistada:

1) isiku, kes on juba süüdi mõistetud ühe, käesoleva koodeksi §-des 62—71, 75, 90, 93¹, 100, 101, 107, 115, 141 või 215 lg. 3 ettenähtud kuriteo eest või käesoleva koodeksi §-des 88 lg. 3, 89 lg. 3 või 91 lg. 3 ettenähtud riigi või ühiskonna vara riisumise eest suures ulatuses ja pärast seda uuesti pani toime mingi käesolevas punktis loetletud kuriteo;

2) isiku, kes on juba kolm korda süüdi mõistetud käesoleva koodeksi §-des 88 lg. 1 või 2, 89 lg. 1 või 2, 91 lg. 1 või 2, 139 lg. 1 või 2, 140 lg. 1 või 2, 143 lg. 1 või 2, 152 või 196 ettenähtud kuritegude eest ja pärast seda uuesti pani toime mingi käesolevas punktis loetletud kuriteo;

3) isiku, kes on juba kaks korda süüdi mõistetud käesoleva lõike teises punktis loetletud kuritegude eest ja ühtlasi mingi käesoleva lõike esimeses punktis loetletud kuriteo eest, ning pärast seda uuesti pani toime mingi käesoleva lõike teises punktis loetletud kuriteo;

4) isiku, kes pani toime tahtliku kuriteo karistuse kandmise ajal kinnipidamiskohas, sõltumatult varem toime pandud kuriteo koosseisust.

(2) Küsimuse otsustamisel, kas isik tunnistada eriti ohtlikuks retsidivistiks, arvestab kohus toimepandud kuriteo ühiskonnaohtlikkuse iseloomu ja astet, süüdlase isiksust ja kuriteo toimepanemise asjaolusid.

(3) Isiku eriti ohtlikuks retsidivistiks tunnistamise aluseks ei saa olla karistatus kuriteo eest, mis on toime pandud enne kaheksateistkümneaastaseks saamist, või karistus, mis on kustunud või kustutatud».

§ 5. Sõnastada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 47 lg. 6 järgmiselt:

«(6) Arvestades kuriteo toimepanemise asjaolusid, süüdlase isiksust ja ühiskondliku organisatsiooni või süüdlase töökoha tööliste, teenistujate või kolhoosnike kollektiivi taotlust tema tingimisi süüdimõistmise kohta, võib kohus tingimisi süüdimõistetu anda nendele organisatsioonidele või kollektiividele ümberkasvatamiseks ja parandamiseks».

§ 6. Muuta «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 55 ja sõnastada selle paragrahvi 2. ja 6. lõige järgmiselt:

«(2) Isiku suhtes, kes on süüdi mõistetud käesoleva koodeksi §-des 77, 88 lg. 2 või 3, 89 lg. 2 või 3, 91 lg. 2 või 3, 92 lg. 2 või 3, 93 lg. 2 või 3, 100, 107 lg. 2, 139 lg. 2, 140 lg. 2 või 143 lg. 2 ettenähtud raske kuriteo eest, võib tingimisi enne tähtaega vabastamist või karistuse kandmata osa asendamist liigilt kergema karistusega kohaldada pärast seda, kui vähemalt kaks kolmandikku mõistetud karistusajast on tegelikult ära kantud».

«(6) Tingimisi enne tähtaega vabastamist ja karistuse ärakandmata osa asendamist liigilt kergema karistusega ei kohaldata:

1) eriti ohtliku retsidivistis suhtes;

2) isiku suhtes, kellele on kohaldatud tingimisi enne tähtaega vabastamine vabadusekaotuselt või karistuse ärakandmata osa asendamine liigilt kergema karistusega, kui see isik enne karistuse ärakandmata osa tähtaja möödumist pani toime uue tahtliku kuriteo, mille eest talle mõisteti vabadusekaotus;

3) isiku suhtes, kes on süüdi mõistetud eriti ohtlikus riiklikus kuriteos (§-d 62—71), banditismis (§ 75), võltsitud raha või väärtpaberite valmistamises või käibeleelaskmises (§ 85), valuutaoperatsioonide eeskirjade rikkumises (§ 86), riigi või ühiskonna vara riisumises eriti suures ulatuses (§ 93¹), tahtlikus tapmises raskendavatel asjaoludel (§-d 101 ja 215 lg. 3), vägistamises, mis põhjustas raskeid tagajärgi, või alaealise vägistamises (§ 115 lg. 2 või 3), röövimises (§-d 90 ja 141), altkäemaksu võtmises või andmises või selle vahendamises, kui need kuriteod pandi toime raskendavatel asjaoludel (§-d 164 lg. 2 ja 165 lg. 2)».

§ 7. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 62 lg. 1 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 62. Kodumaa reetmine

(1) Kodumaa reetmise, s. o. teo eest, mille NSV Liidu kodanik on tahtlikult toime pannud NSV Liidu riikliku sõltumatuse, territoriaalse

puutumatus või sõjalise võimsuse kahjustamiseks: ülemineku eest vaenlase poole, spionaaži eest, riikliku või sõjasaladuse väljaandmise eest välisriigile, põgenemise eest välismaale või välismaalt NSV Liitu tagasi-pöördumisest keeldumise eest, välisriigi abistamise eest NSV Liidu vastu suunatud vaenulikus tegevuses või vandenõu eest võimuhaaramise eesmärgil —

karistatakse vabadusekaotusega kümnest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega».

§ 8. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkodeksi» § 63 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 63. Spionaaž

Riiklikku või sõjasaladust kujutavate andmete edasiandmise, riisumise või kogumise eest nende edasiandmise eesmärgil välisriigile või välismaa organisatsioonile või nende agentuurile, samuti välismaa luure ülesandel muude andmete edasiandmise või kogumise eest nende kasutamiseks NSV Liidu huvide kahjustamise eesmärgil, kui spionaaži pani toime välismaalane või kodakondsuseta isik, —

karistatakse vabadusekaotusega seitsmest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega».

§ 9. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkodeksi» § 64 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 64. Terroristlik akt

(1) Riigi- või ühiskonnategelase või võimuesindaja tapmise eest, kui see pandi toime seoses tema riikliku või ühiskondliku tegevusega ning nõukogude võimu õõnestamise või nõrgendamise eesmärgil, —

karistatakse vabadusekaotusega kümnest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega.

(2) Samal eesmärgil riigi- või ühiskonnategelasele või võimuesindajale ülliraske kehavigastuse põhjustamise eest seoses tema riikliku või ühiskondliku tegevusega —

karistatakse vabadusekaotusega kaheksast kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta».

§ 10. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkodeksi» § 65 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 65. Terroristlik akt välisriigi esindaja vastu

(1) Välisriigi esindaja tapmise eest sõja või rahvusvahelise konflikti provotseerimise eesmärgil —

karistatakse vabadusekaotusega kümnest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega.

(2) Samale isikule samal eesmärgil üliraske kehavigastuse põhjustamise eest —

karistatakse vabadusekaotusega kaheksast kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta».

§ 11. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 66 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 66. Diversioon

Nõukogude riigi nõrgendamise eesmärgil ettevõtte, ehitise, liiklustee või -vahendi, sidevahendi või muu riigi või ühiskonna vara purustamise või rikkumise eest plahvatuslega, süütamisega või muul viisil või massiliste mürgitamisete toimepanemise või epideemia või epizootia levitamise eest —

karistatakse vabadusekaotusega kaheksast kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega».

§ 12. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 67 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 67. Kahjurlus

Tegevuse või tegevusetuse eest, mis on suunatud tööstuse, transpordi, põllumajanduse, rahandussüsteemi, kaubanduse või muu rahvamajandusharu, samuti riigiorgani või ühiskondliku organisatsiooni tegevuse õnnestamisele Nõukogude riigi nõrgendamise eesmärgil, kui see tegu pandi toime riikliku või ühiskondliku asutuse, ettevõtte või organisatsiooni kasutamise või nende normaalsele tegevusele vastutötamise abil, —

karistatakse vabadusekaotusega kaheksast kuni viieteistkümne aastani ühe vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta».

§ 13. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 68 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 68. Nõukogude-vastane agitatsioon ja propaganda

(1) Agitatsiooni või propaganda eest Nõukogude võimu õnnestamise või nõrgendamise või üksiku eriti ohtliku riikliku kuriteo toimepanemise eesmärgil, samal eesmärgil nõukogude riiklikku või ühiskondlikku korda halvustava laimava väljamõeldise levitamise eest, samuti samal eesmärgil taolise sisuga kirjanduse levitamise, valmistamise või hoidmise eest —

karistatakse vabadusekaotusega kuuest kuust kuni seitsme aastani ühes asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma selleta või asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani.

(2) Sama tegevuse eest eriti ohtlikus riiklikus kuriteos varem süüdimõistetud isiku poolt või sõja ajal —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni kümne aastani ühes asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma selleta».

§ 14. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 69 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 69. Sõjapropaganda

Igasugusel kujul tehtava sõjapropaganda eest —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni kaheksa aastani ühes asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma selleta».

§ 15. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 75 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 75. Banditism

Relvastatud bande organiseerimise eest riiklikule või ühiskondlikule asutusele, ettevõttele või üksikisikule kallaletungimise eesmärgil, samuti osavõtu eest sellisest bandest või selle poolt toimepandavast kallaletungist —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega».

§ 16. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksit» §-ga 75¹ ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 75¹. Parandusliku töö asutuse tööd desorganiseeriv tegevus

Eriti ohtlikku retsidivisti, samuti raskes kuriteos süüdimõistetud isikut, kes kinnipidamiskohas terroriseerib paranemise teele asunud kinnipeetavaid või sooritab kallaletungi administratsioonile, samuti organiseerib sel eesmärgil kuritegeliku grupi või võtab aktiivselt osa sellise grupi tegevusest, —

karistatakse vabadusekaotusega kaheksast kuni viieteistkümne aastani või surmanuhtlusega».

§ 17. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 76 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 76. Salakaubavedu

Salakaubaveo, s. o. kauba või muude väärtuste ebaseadusliku toimetamise eest üle NSV Liidu riigipiiri, mis pandi toime esemete varjamisega erilises hoiukohas või tolli- või muu dokumendi pettusliku kasutamise või suures ulatuses või salakaubaveoga tegelemiseks organiseerunud isikute grupi poolt või ametisiku poolt ametiseisundi ärakasutamise, samuti lõhkeaine, narkootilise, tugevatoimelise või mürkaine, relvade või sõjaväevarustuse salakaubaveo eest —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni kümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta».

§ 18. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 84 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 84. Liiklustee või transpordivahendi rikkumine

Liiklustee, sellel oleva ehitise, veereva koosseisu, laeva, side- või signalisatsioonivahendi tähtliku purustamise või rikkumise eest, mis põhjustas või võis põhjustada rongiõnnetuse, laevaavarii või transpordi või side normaalse töö rikkumise, —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni viieteistkümne aastani ühes asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma selleta».

§ 19. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 85 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 85. Võltsitud raha või väärtpaberi valmistamine või käibelelaskmine

(1) Võltsitud riigikassapileti, NSV Liidu Riigipanga pileti, metallraha, riikliku väärtpaberi või välisvaluuta valmistamise eest käibelelaskmise eesmärgil või nende käibelelaskmise eest —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta.

(2) Sama tegevuse eest äritsemisena —

karistatakse vabadusekaotusega kümnest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega».

§ 20. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 86 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 86. Valuutaoperatsioonide eeskirjade rikkumine

(1) Valuutaoperatsioonide eeskirjade rikkumise eest, samuti valuutaväärtuste või väärtpaberitega spekulatsioonide eest —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni kaheksa aastani ühes vara konfiskeerimisega või ilma selleta, ühes valuutaväärtuste ja väärtpaberite kohustusliku konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta.

(2) Valuutaväärtuste või väärtpaberitega spekulatsioonide eest äritsemisena või suures ulatuses, samuti valuutaoperatsioonide eeskirjade rikkumise eest isiku poolt, kes on varem süüdi mõistetud käesoleva paragrahvi esimese lõike järgi, —

karistatakse vabadusekaotusega viiest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma asumiseleasaatmiseta».

§ 21. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksit» §-ga 86¹ ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 86¹. Riiklike kuritegude varjamine

Käesoleva koodeksi §-des 62—67, 70, 75, 75¹, 85 või 86 ettenähtud riiklike kuritegude eelnevalt mittelubatud varjamise eest —

karistatakse vabadusekaotusega ühest kuni viie aastani ja asumiseleasaatmisega kahest kuni viie aastani või ilma selleta või asumiseleasaatmisega kuni viie aastani».

§ 22. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 88 lg. 2 punkti 2 ja sõnastada see järgmiselt:

«2) isiku poolt, kes on varem toime pannud mingi käesoleva koodeksi §-des 75, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 93¹, 139, 140, 141 või 143 ettenähtud kuriteo —

karistatakse vabadusekaotusega ühest kuni kuue aastani».

§ 23. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksit» §-ga 93¹ ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 93¹. Riigi või ühiskonna vara riisumine eriti suures ulatuses

Riigi või ühiskonna vara riisumise eest eriti suures ulatuses salajase varguse (käesoleva koodeksi § 88), avaliku varguse (§ 89), röövimise (§ 90), kelmuse (§ 91) või omastamise, raiskamise või ametiseisundi kuritarvitamise (§ 93) teel —

karistatakse vabadusekaotusega kümnest kuni viieteistkümne aastani ühes vara konfiskeerimisega või surmanuhtlusega ühes vara konfiskeerimisega».

§ 24. Muuta ja täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 143 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 143. Kelmus

(1) Võõra isikliku vara, varalise õiguse või muu varalise kasu saamise eest pettuse või usalduse kuritarvitamise abil —

karistatakse vabadusekaotusega kuni ühe aasta ja kuue kuuni või parandusliku tööga kuni ühe aastani.

(2) Sama tegevuse eest:

1) kui sellega põhjustati tunduv kahju kannatanule või

2) isikute grupi eelneval kokkuleppel või

3) isiku poolt, kes on tähendatud käesoleva koodeksi §-s 88 lg. 2 p. 2 —

karistatakse vabadusekaotusega kuni nelja aastani.

(3) Kelmuse eest eriti ohtliku retsidivisti poolt —

karistatakse vabadusekaotusega kolmest kuni kümne aastani».

§ 25. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 165 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 165. Altkäemaksu andmine või vahendus

(1) Altkäemaksu andmise või vahenduse eest —

karistatakse vabadusekaotusega kuni kahe aastani.

(2) Sama teo eest, kui see pandi toime isiku poolt, kes omab karistatust altkäemaksu andmise või vahenduse eest, —

karistatakse vabadusekaotusega ühest kuni kuue aastani.

(3) Altkäemaksu andja ja altkäemaksu andmise vahendaja vabastatakse kriminaalvastutusest:

1) kui nad altkäemaksu andmisest või altkäemaksu andmise vahendusest omal algatusel teatavad vastavale organile;

2) kui leidis aset altkäemaksu väljapressimine».

§ 26. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksit» §-ga 166¹ ja sõnastada see järgmiselt:

§ 166¹. Tahtlikult moonutatud plaanitäitmise aruandeandmete esitamine

Juurdekirjutuste eest riiklikes aruannetes ja muude tahtlikult moonutatud plaanitäitmise aruandeandmete esitamise kui NSV Liidu rahvamajandusele kahju tekitava riigivastase tegevuse eest —

karistatakse vabadusekaotusega kuni kolme aastani».

§ 27. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 180 lg. 1 ja sõnastada see järgmiselt:

«(1) Käesoleva koodeksi §-des 88 lg. 2 või 3, 89 lg. 2 või 3, 90, 91 lg. 2 või 3, 92 lg. 2 või 3, 93 lg. 2 või 3 või 93¹ ettenähtud riigi või ühiskonna vara vastu suunatud kuritegude eelnevalt mittelubatud varjamise eest —

karistatakse vabadusekaotusega kuni kolme aastani või parandusliku tööga kuni ühe aastani».

§ 28. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 181 lg. 1 ja sõnastada see järgmiselt:

«(1) Käesoleva koodeksi §-des 88 lg. 3, 89 lg. 3, 90, 91 lg. 3, 92 lg. 3, 93 lg. 3 või 93¹ ettenähtud riigi või ühiskonna vara vastu suunatud kuritegudest mitteteatamise eest —

karistatakse vabadusekaotusega kuni ühe aasta ja kuue kuuni või parandusliku tööga kuni ühe aastani».

§ 29. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksit» §-ga 188¹ ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 188¹. Ehituseeskirjade rikkumine ja ebaseaduslik ehitusmaterjalide soetamine

(1) Riikliku arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organite poolt omavolilise ehitamise lõpetamise või hoonestuseeskirjade, ehitusnormide ja -eeskirjade rikkumise kõrvaldamise kohta antud ettekirjutuste mittetäitmise eest —

karistatakse parandusliku tööga kuuest kuust kuni ühe aastani.

(2) Individuaalelamu ehitamiseks ehitusmaterjalide soetamise korra rikkumise eest —

karistatakse vabadusekaotusega kuni kahe aastani või parandusliku tööga kuni ühe aastani ühes ebaseaduslikul teel soetatud ehitusmaterjali või selliselt materjalist püstitatud ehituse konfiskeerimisega».

§ 30. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksit» §-ga 201¹ ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 201¹. Rünne kodaniku isikule ja õigustele usutalituste täitmise näol

(1) Grupi organiseerimise või juhtimise eest, kui grupi tegevus religioossete õpetuste kuulutamise või usutalituste täitmise näol on seotud kahju tekitamisega kodaniku tervisele või muu ründega kodaniku isikule või õigustele, samuti kodaniku kallutamise ja keeldumisele ühiskondlikust tegevusest või kodaniku kohustuste täitmisest —

karistatakse vabadusekaotusega kuni viie aastani või asumiseleasaatmisega samaks tähtjaks ühes vara konfiskeerimisega või ilma sellela.

(2) Käesoleva paragrahvi esimeses lõikes tähendatud grupi tegevusest aktiivse osavõtu eest, samuti selle grupi religioossetes õpetustes ja usutalitustes ettenähtud tegude toimepanemise propageerimise eest, kui see osavõtt või nimetatud propaganda või nendes süüdi olev isik on suure ühiskonnaohtlikkusega —

karistatakse vabadusekaotusega kuni kolme aastani või asumiseleasaatmisega samaks tähtjaks või parandusliku tööga kuni ühe aastani».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

76 «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» täiendamise ja muutmise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

§ 1. Täiendada «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» § 73 lg. 2 ja sõnastada see järgmiselt:

«Isikute suhtes, keda süüdistatakse «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-des 62—67, 68 lg. 2, 70, 71, 75—77, 79 lg. 2, 85, 86, 88 lg. 3, 89 lg. 3, 90, 91 lg. 3, 92 lg. 3, 93 lg. 3, 93¹, 100, 101, 107 lg. 2, 115 lg. 2 ja 3, 139 lg. 3, 140 lg. 3, 141 lg. 2 ja 3, 143 lg. 3, 213 lg. 2 ja 3, 215 lg. 2 ja 3, 216 lg. 3, 217, 220 lg. 2, 221 lg. 2 ja 4, 222, 223, 224 lg. 2, 226 lg. 2 ja 3, 227—229, 230 lg. 5 ja 6, 231 lg. 3, 232 lg. 3 ja 4, 234 lg. 3, 235 lg. 3, 236—242 ettenähtud kuritegudes, võib vahi alla võtmist kohaldada üksnes kuriteo ohtlikkuse motiividel».

§ 2. Täiendada «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» § 99 punkti 3 ja sõnastada see järgmiselt:

«3) parandusliku töö asutuse ülem kuriteoasjades, mis on toime pandud ettenähtud teenistusliku korra vastu selle asutuse töötajate poolt, samuti kuriteoasjades, mis on toime pandud parandusliku töö asutuse asukohas».

§ 3. Täiendada «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» § 105 lg. 1 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 105. Asjad, milles eeluurimise teostamine on kohustuslik

Eeluurimise teostamine on kohustuslik riiklike ja sõjaväeliste kuritegude asjades ning «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-des 88 lg. 2 ja 3, 89 lg. 2 ja 3, 90, 91 lg. 2 ja 3, 92 lg. 2 ja 3, 93 lg. 2 ja 3, 93¹, 96—98, 100—110, 114—120, 123, 124, 126, 127, 129 lg. 2, 131—137, 139 lg. 3, 140 lg. 2 ja 3, 141, 143 lg. 3, 144—147, 150, 151, 159, 161—166¹, 168—171, 174, 175, 180—182, 184, 188¹, 190—194, 201, 201¹, 202, 204—206 ja 209 ettenähtud kuritegudes, samuti kõikide kuritegude asjades, mis on toime pandud alaealiste poolt või isikute poolt, kes oma füüsiliste või psüühiliste puuduste tõttu ei ole suutelised ise teostama oma õigust kaitsele».

§ 4. Täiendada «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» § 338 lg. 2 ja sõnastada see järgmiselt:

«Isikute suhtes, keda on karistatud vabadusekaotusega «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-des 62—77, 85 lg. 2, 88 lg. 3, 89 lg. 3, 90 lg. 2, 91 lg. 3, 92 lg. 3, 93 lg. 3, 93¹, 101, 115 lg. 3 ja 141 ettenähtud kuritegude eest, vaatab taotlused läbi Eesti NSV Ülemkohus».

§ 5. Sõnastada «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» § 345 lg. 4 ja 6 järgmiselt:

«Kohtuliku järelevalve korras asja läbivaataval kohtukolleegiumil on vajaduse korral õigus kutsuda kohtuistungile süüdimõistetut. Eesti NSV Ülemkohtu presiidiumi ja pleenumi istungile süüdimõistetut ei kutsuta».

«Kui istungist võtab osa süüdimõistetut, on tal õigus anda seletusi pärast kohtu liikme ettekannet».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

77 Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ja Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude eelarveõiguste kohta

I osa

Üldeeskirjad

§ 1. Eesti NSV riigieelarve on Eesti NSV rahaliste vahendite riikliku fondi moodustamise ja kasutamise põhiline finantsplaan. Eesti NSV riigieelarvesse koondatakse osa Nõukogude Liidu rahvuslikust tulust, mis suunatakse tööstuse, põllumajanduse, transpordi, elamu- ja kommunaalmajanduse, kaubanduse ning teiste rahvamajandusharude plaanipäraseks arendamiseks, töötajate ainelise heaolu ja kultuuritaseme tõstmiseks ning Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks.

Eesti NSV riigieelarve vahendid moodustatakse peamiselt sotsialistlikust majandusest saadavate tulude arvel, mis järjest suurenevad sotsialistliku tootmise pideva laiendamise ja täiustamise alusel. Eesti NSV riigieelarve tulude moodustamisest võtavad oma isiklike sissetulekutega osa ka Eesti NSV kodanikud, kes maksavad NSV Liidu seadustega kindlaksmääratud makse ning teevad vabatahtlikke sissemaksseid.

Eesti NSV riigieelarve koostamise ja täitmise käigus kontrollitakse ettevõtete ja organisatsioonide finants- ja majanduslikku tegevust ning seda, kuidas nad täidavad rahvamajandusplaani ülesandeid.

§ 2. Eesti NSV eelarvekorralduse määrab kindlaks Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riiklik korraldus.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kui vabatahtlikult võrdõiguslike liiduvabariikidega liitriiki — Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu — ühinenud riigi riigieelarve ühendatakse NSV Liidu riigieelarves liidulise eelarvega ja teiste liiduvabariikide riigieelarvetega.

Eesti NSV riigieelarve ja teiste liiduvabariikide riigieelarvete NSV Liidu riigieelarves liidulise eelarvega ühendamise alusel tagatakse rahvamajanduse arendamise plaanis kogu NSV Liidu ja liiduvabariikide alal ettenähtavate ürituste finantseerimine, Eesti NSV osavõtt üleliidulise tähtsusega üritustest, Eesti NSV ja teiste liiduvabariikide majanduse ja kultuuri igakülgne arendamine ja nende vastastikune abi.

Rajoonidest ja vabariigilise alluvusega linnadest koosneva Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigieelarve sisaldab Eesti NSV vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved.

§ 3. Igal rajoonil on oma kohalik eelarve, mille kinnitab rajooni tööraha saadikute nõukogu.

Rajoonieelarve koosneb rajoonilisest eelarvest ning alevite, külade ja rajoonilise alluvusega linnade eelarvetest.

§ 4. Igal vabariigilise alluvusega linnal on oma kohalik eelarve, mille kinnitab linna tööraha saadikute nõukogu.

Rajoonilise jaotusega vabariigilise alluvusega linna eelarve koosneb linnalisest eelarvest ja linna koosseisu kuuluvate rajoonide eelarvetest.

Kui vabariigilise alluvusega linna eelarvesse võetakse alevite ja külade eelarved, koosneb linnaeelarve linnalisest eelarvest ning alevite ja külade eelarvetest.

§ 5. Igal rajoonilise alluvusega linnal on oma kohalik linnaeelarve, mille kinnitab linna tööraha saadikute nõukogu.

§ 6. Igal alevinõukogul on oma kohalik alevieelarve, mille kinnitab alevi tööraha saadikute nõukogu.

§ 7. Igal külanõukogul on oma kohalik külaeelarve, mille kinnitab küla tööraha saadikute nõukogu.

§ 8. Eesti NSV riigieelarve koostamine, kinnitamine ja täitmine ning selle tulude ja kulude jaotamine vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete vahel toimub demokraatliku tsentralismi printsiibil, mis tagab kohalike tööraha saadikute nõukogude õigused ning Nõukogude sotsialistliku riigi eelarvesüsteemi ja finantspoliitika ühtsuse.

§ 9. Eesti NSV riigieelarve kinnitatakse Eesti NSV Ulemnõukogu poolt üheks aastaks — 1. jaanuarist 31. detsembrini (kaasa arvatud). Kinnitatud Eesti NSV riigieelarve on Eesti NSV seadus.

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministriumid ja keskasutused, ettevõtted, organisatsioonid ja asutused on kohustatud Eesti NSV riigieelarvet täpselt ja kõrvalekaldumatult täitma, täielikult ja õigeaegselt kandma eelarvesse kindlaksmääratud makseid ning rangelt kokku hoidma riiklikke vahendeid.

II osa

Eesti NSV riigieelarve

§ 10. Eesti NSV riigieelarve tulude- ja kuludeosa koostatakse vastavalt NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaanile ja Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaanile.

§ 11. Eesti NSV riigieelarve tuludeks on:

a) kasumieraldised ja muud laekumised Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministriumidele ja keskasutustele ning tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvatelt ettevõtetelt ja majandusorganisatsioonidelt, välja arvatud see osa Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldistest, mis antakse üle liidulisse eelarvesse;

b) metsatulud, kolhoosi tulumaks, tarbijate koöperatsioonile ja ühiskondlikele organisatsioonidele alluvate vabariikliku ja kohaliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) põllumajandusmaks;

d) eraldised elanikkonna tulumaksust 50 protsendi ulatuses;

e) riigilõiv, kohalikud maksud ja muud tulud, mis on kindlaks määratud NSV Liidu seadusandluses ettenähtud korras.

§ 12. Lisaks käesoleva seaduse 11. paragrahvis ettenähtud tuludele on Eesti NSV riigieelarve tuludeks NSV Liidu riigieelarves ettenähtavates määrades:

a) riikliku sotsiaalkindlustuse vahendid pensionide maksmiseks;

b) eraldised käibemaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest.

§ 13. Eesti NSV riigieelarve koosseisu kuuluvad kulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele ning tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate ettevõtete ja organisatsioonide finantseerimiseks;

b) Eesti NSV asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks, toetusteks lasterikastele ja vallasemadele ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, Eesti NSV Ülemkohtu, rahvakohtute ja notariaalkontorite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse Eesti NSV riigieelarvest.

§ 14. Eesti NSV riigieelarves nähakse ette Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfond edasilükkamatuteks kulutusteks rahvamajandusele ning sotsiaal-kultuurilisteks ja muudeks üritusteks, mida ei olnud võimalik ette näha Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

§ 15. Peale ettenähtud kulude moodustatakse Eesti NSV riigieelarves planeeritava aasta alguseks olevate eelarveliste vahendite jääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassalünkade katmiseks ja see tuleb taastada eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 16. Eesti NSV riigieelarve tulude ja kulude jaotamist vabariikliku eelarve, rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete vahel reguleerib Eesti NSV Ülemnõukogu Eesti NSV Ministrite Nõukogu esil-dusel.

§ 17. Kooskõlas NSV Liidu riigieelarve projekti koostamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratava korra ja tähtaegadega koostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaani ja Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani alusel Eesti NSV riigieelarve projekti ning esitab selle NSV Liidu Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja NSV Liidu riigieelarve projekti võtmiseks.

§ 18. Kooskõlas Eesti NSV riigieelarve projekti koostamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratava korra ja tähtaegadega:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused koostavad Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ülesannete alusel finantsplaanide ja alaeelarvete projektid ning esitavad need Eesti NSV Ministrite Nõukogule vabariikliku eelarve projekti koostamiseks;

b) rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed koostavad Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani ning rajoonide ja linnade rahvamajanduse arendamise plaanide alusel rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektid ning esitavad need Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja Eesti NSV riigieelarve projekti võtmiseks;

c) Eesti NSV Rahandusministeerium vaatab eelnevalt läbi:

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste finantsplaanide ja alaeelarvete projektid nende esindajate osavõtul;

rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektid rajoonide ja linnade esindajate osavõtul.

Pärast nimetatud projektide läbivaatamist Eesti NSV Rahandusministeerium:

koostab vabariikliku eelarve projekti;

koostab vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektide alusel Eesti NSV riigieelarve projekti ja esitab selle Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

§ 19. Eesti NSV Ministrite Nõukogu vaatab läbi NSV Liidu riigieelarve seaduses Eesti NSV riigieelarve kohta ettenähtud näitajate alusel koostatud Eesti NSV riigieelarve projekti ning esitab Eesti NSV Ülemnõukogule:

a) Eesti NSV riigieelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud rahvamajanduse ning sotsiaalkultuuriliste ürituste finantseerimiseks, riigivõimu-, riigivalitsemis- ja kohtuorganite ning notariaalkontorite ülalpidamiseks;

b) vabariikliku eelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi kulude põhiliigid ja eelarvesse laekuvate maksete, samuti assigneeringute jaotuse Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste järgi;

c) Eesti NSV riigieelarvesse võetud rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved;

d) ettepanekud üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikesse eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse kohta;

e) ettepanekud vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kassaliste käibefondide suuruse kohta.

§ 20. Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt Eesti NSV Ülemnõukogule esitatud Eesti NSV riigieelarve vaatab eelnevalt läbi Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon.

§ 21. Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon Eesti NSV riigieelarve läbivaatamisel:

a) kuulab ära Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettekanded nende finantsplaanide ja alaeelarvete kohta ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ettekanded kohalike eelarvete tulude ja kulude kohta, samuti vaatab läbi Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt esitatud ettepanekud, mis puudutavad Eesti NSV riigieelarve tulude ja kulude muutmist;

b) koostab ja esitab Eesti NSV Ülemnõukogule seisukoha Eesti NSV riigieelarve kohta.

§ 22. Eesti NSV Ülemnõukogu arutab Eesti NSV riigieelarve läbi Eesti NSV Ministrite Nõukogu ettekande ja Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjoni seisukoha alusel ning vaatab läbi Eesti NSV Ülemnõukogu saadikute poolt Eesti NSV riigieelarve arutamisel tehtud ettepanekud.

§ 23. Eesti NSV Ülemnõukogu kinnitab:

a) Eesti NSV riigieelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud: rahvamajanduse finantseerimiseks; sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks; riigivõimu-, riigivalitsemis- ja kohtuorganite ning notariaalkontorite ülalpidamiseks;

b) vabariikliku eelarve;

c) üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikesse eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse;

d) vabariikliku eelarve kassalise käibefondi suuruse.

Eesti NSV riigieelarves määratakse rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved kindlaks tulude üldsummas ja kulude üldsummas iga rajooni ja vabariigilise alluvusega linna järgi, samuti määratakse kindlaks nende eelarvete kassaliste käibefondide suurused.

§ 24. Eesti NSV riigieelarve seadus avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 25. Eesti NSV Ministrite Nõukogu organiseerib Eesti NSV riigieelarve täitmist Eesti NSV Rahandusministeeriumi, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede kaudu.

Eesti NSV Rahandusministeerium, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused ning kohalike tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed tagavad kõigi eelarves ettenähtud tulude laekumise ja eelarvesummade kokkuhoidliku kulutamise ranges kooskõlas sihtotstarbega ning vastavalt tootmis- ja finantsplaanide täitmisele.

Eesti NSV riigieelarve kassalist täitmist teostavad NSV Liidu Riigipanga asutused.

§ 26. Kui pärast Eesti NSV riigieelarve kinnitamist võetakse vastu NSV Liidu seadusi ja Eesti NSV seadusi või NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi, millede põhjal rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kulud suurenevad või tulud vähenevad, hüvitatakse Eesti NSV riigieelarve täitmise käigus vastavad summad vabariiklikust eelarvest kohalikesse eelarvetesse; rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kulude vähenemise või tulude suurenemise korral kantakse vastavad summad vabariiklikku eelarvesse.

§ 27. Aruande Eesti NSV riigieelarve täitmise kohta koostab Eesti NSV Rahandusministeerium ning esitab selle Eesti NSV Ministrite Nõukogule viimase poolt kindlaksmääratud korras ja tähtajaks.

§ 28. Eesti NSV Ministrite Nõukogu esitab Eesti NSV Ülemnõukogule aruande Eesti NSV riigieelarve täitmise kohta.

§ 29. Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon vaatab läbi Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande, koostab aruande kohta seisukoha ja esitab selle Eesti NSV Ülemnõukogule.

§ 30. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha põhjal arutab Eesti NSV Ülemnõukogu läbi ja kinnitab Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande, mis sisaldab vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete täitmise aruanded.

Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande kohta avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 31. Eesti NSV riigieelarve täitmist kontrollib Eesti NSV Rahandusministeerium Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud korras.

III osa

Vabariiklik eelarve

§ 32. Vabariiklik eelarve on Eesti NSV riigieelarve koostisosa ja tagab vajalikud rahalised ressursid majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö alal ülevabariigilise tähtsusega ürituste finantseerimiseks. Vabariikliku eelarve kaudu toimub osa rahaliste ressursside ümberjaotamine rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade vahel selleks, et igakülgset arendada nende majandust ning tõsta Eesti NSV töötajate ainelist heaolu ja kultuuritaset.

§ 33. Vabariiklikku eelarvesse kuuluvad järgmised tulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele alluvate riiklike ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldised ning nendelt laekuvad muud summad, välja arvatud see osa Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldistest, mis antakse üle liidulisse eelarvesse;

b) tarbijate kooperatsioonile ja ühiskondlikele organisatsioonidele alluvate vabariikliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) eraldised elanikkonna tulumaksust 50 protsendi ulatuses;

d) põllumajandusmaks, metsatulud ja kolhoosi tulumaks;

e) muud tulud, mis kooskõlas Eesti NSV seadusandlusega suunatakse vabariikliku eelarve moodustamiseks.

Lisaks käesolevas paragrahvis näidatud tuludele kuuluvad Eesti NSV vabariiklikku eelarvesse Eesti NSV riigieelarves ettenähtavates määrades:

a) eraldised käibemaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest;

b) riikliku sotsiaalkindlustuse vahendid pensionide maksmiseks.

§ 34. Vabariiklikku eelarvesse kuuluvad kulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantseerimiseks;

b) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ning vabariigi ministereid ja keskasutuste poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbiviidavate vabariikliku tähtsusega ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks, toetusteks lasterikastele ja vallasemadele ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, Eesti NSV kohtuorganite ja notariaalkontorite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse vabariiklikust eelarvest.

Eesti NSV vabariikliku eelarve kuludesse võetakse summad, mis antakse üle kohalikele eelarvetele eraldistena üleliidulistest riigituludest ja maksudest.

§ 35. Vastavalt käesoleva seaduse paragrahvile 14 moodustatakse vabariikliku eelarve koosseisus Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfond.

§ 36. Peale ettenähtud kulude moodustatakse vabariiklikus eelarves planeeritava aasta alguseks olevate vabariikliku eelarve ülejääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks vabariikliku eelarve kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassalünkade katmiseks ja see tuleb taastada vabariikliku eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 37. Vabariikliku eelarve täitmisel täiendavalt saadud tulud suunatakse NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega kindlaksmääratud korras rahvamajanduse ning sotsiaal-kultuuriliste ürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalvahetused.

§ 38. Summad, mille võrra vabariiklikus eelarves tulud ületavad aasta lõpuks kuludid tuludeosa ületamise või kulude alal tehtud kokkuvõtte tulemusena, välja arvatud Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule alluvate ettevõtete ja organisatsioonide kasutamata assigneeringud kapitaalvahetusteks, jäävad Eesti NSV Ministrite Nõukogu käsutusse ja kulutatakse tema äranägemisel.

§ 39. Vabariiklikku eelarvet täidetakse tulude ja kulude loendi järgi, mille Eesti NSV Rahandusministeerium koostab vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu poolt kinnitatud eelarvele.

IV osa

Kohalikud eelarved

§ 40. Eesti NSV rajoonide, linnade, alevi- ja külanõukogude kohalikud eelarved moodustavad Eesti NSV riigieelarve koostisosa ja tagavad vajalikud rahalised ressursid vastavate kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite poolt teostatava majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö finantseerimiseks.

§ 41. Kohalikesse eelarvetesse laekuvad järgmised tulud:

a) tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldised ning muud laekumised;

b) tarbijate kooperasiioni ja ühiskondlike organisatsioonide kohaliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) riigilõiv, kohalikud maksud ja muud tulud, mis suunatakse kohalike eelarvete moodustamiseks kooskõlas Eesti NSV seadusandlusega.

Lisaks käesolevas paragrahvis näidatud tuludele laekuvad kohalikesse eelarvetesse eraldised käibemaksust, metsatuludest, elanikkonna tulumaksust, põllumajandusmaksust, kolhoosi tulumaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest.

§ 42. Kohalikesse eelarvetesse kuuluvad kulud:

a) kohalikele töörahva saadikute nõukogudele alluvate tööstus-, põllumajandus-, elamu- ja kommunaalmajandus-, kaubandus- ja teiste rahvamajandusharude ettevõtete, majandusorganisatsioonide ja asutuste finantseerimiseks;

b) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbi viidavate ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse kohalikest eelarvetest.

§ 43. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete tulude ja kulude jaotamist rajooniliste, linnaliste (rajoonilise alluvusega linnade), alevite ja külanõukogude, vabariigilise alluvusega linnade linnaliste ja linnarajoonide eelarvete vahel reguleerivad vastavate rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogud nende täitevkomiteede esildusel.

§ 44. Vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogud võivad linnade ja rajoonide eelarvete kinnitamisel suurendada seda tulude üldsummat ja kulude üldsummat, mis on kindlaks määratud käesoleva seaduse 23. paragrahvi kohaselt, muutmata Eesti NSV riigieelarve igale linna- ja rajoonieelarvele ettenähtud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest eraldamiste määrasid.

Rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogud võivad vastavate linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kinnitamisel suurendada seda tulude üldsummat ja kulude üldsummat, mis on neile eelarvetele kindlaks määratud rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvetes, muutmata rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvetes linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvetele ettenähtud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest eraldamiste määrasid.

§ 45. Peale ettenähtud kulude moodustatakse kohalikes eelarvetes planeeritava aasta alguseks nendes eelarvetes esinevate eelarveliste vahendite jääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve ja kohalike eelarvete kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassalünkade katmiseks ja see tuleb taastada eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 46. Kohlike eelarvete täitmisel täiendavalt saadud tulusid võivad vastavad kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kooskõlas NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega suunata

rahvamajanduse ja sotsiaalkultuuriliste ürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalvahutused.

§ 47. Summad, mille võrra kohalikes eelarvetes tulud ületavad aasta lõpuks kulusid tuludeosa ületamise või kulude alal tehtud kokkuhoiu tulemusena, välja arvatud kasutamata assigneeringud plaanilisteks kapitaalvahutusteks, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt vabariiklikult eelarvest üle riikliku plaani kapitaalvahutuseks eraldatud vahendite kasutamata jäägid, jäävad kohalike tööraha saadikute nõukogude käsutusse ja kulutatakse nende äranägemisel kooskõlas kehtiva NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega.

Nende summade kulutamise kord, mis on üle jäänud seoses sellega, et kapitaalvahutusteks ettenähtud assigneeringuid ei ole ära kasutatud, määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

§ 48. Kui rajooni või vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu või tema täitevkomitee võtab peale rajooni, linna eelarve kinnitamist vastu otsuseid, millega suurendatakse rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kulusid või vähendatakse tuluseid, hüvitatakse neile eelarvetele rajooni-, linnaeelarve täitmise käigus vastavad summad rajoonilisest, linnalisest eelarvest; rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kulude vähendamise või tulude suurendamise korral kantakse vastavad summad rajoonilisse või vabariigilise alluvusega linna linnalisse eelarvesse.

§ 49. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed määravad kindlaks rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete projektide koostamise korra ja tähtsajad, millele vastavalt:

a) rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad ning üksikud rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtted ja majandusorganisatsioonid koostavad rajooni või linna rahvamajanduse arendamise plaani alusel finantsplaanide ja alaeelarvete projektid ning esitavad need rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele rajoonilise või linnalise eelarve projekti koostamiseks;

b) rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed koostavad rajooni või vabariigilise alluvusega linna rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ülesannete alusel eelarvete projektid ja esitavad need rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele läbivaatamiseks ja rajooni või vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti võtmiseks;

c) rajoonide ja linnade rahandusosakonnad vaatavad eelnevalt läbi: rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude eelarvete projektid nende esindajate osavõtul;

rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtete ja organisatsioonide finantsplaanid ning eelarveliste asutuste alaeelarved.

Pärast nimetatud eelarvete, finantsplaanide ja alaeelarvete projektide läbivaatamist koostavad rajoonide ja linnade rahandusosakonnad vasta-

valt rajooni või vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti ja esitavad selle rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele.

§ 50. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed vaatavad läbi Eesti NSV riigieelarve seaduses rajoonide ja linnade kohta ette nähtud näitajate alusel koostatud rajoonide ja linnade eelarvete projektid ning esitavad rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogudele:

a) rajoonide ja linnade eelarved — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud rahvamajanduse finantseerimiseks, sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks ning kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

b) rajoonilised ja linnalised eelarved — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud linnalise, rajoonilise alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantseerimiseks, linnalise, rajoonilise alluvusega asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, kultuuri, tervishoiu, kehakultuuri ja sotsiaalkindlustuse alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, rajoonide, linnade tööraha saadikute nõukogude, rajoonide, linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ja nende osakondade ülalpidamiseks;

c) rajoonilise jaotusega linnade rajoonide eelarved, rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külanõukogude eelarved tulude üldsummas ja kulude üldsummas iga rajooni, linna, alevi ja külanõukogu järgi;

d) ettepanekud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest iga rajoonilise jaotusega linna rajooni, rajoonilise alluvusega linna, alevi ja külanõukogu eelarvesse eraldamiste suuruse kohta;

e) ettepanekud rajoonilise eelarve, vabariigilise alluvusega linna linnalise eelarve ning rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külanõukogude eelarvete kassaliste käibefondide suuruse kohta.

§ 51. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee poolt rajooni, linna tööraha saadikute nõukogule esitatud rajooni, vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti vaatab eelnevalt läbi rajooni, linna tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon.

Rajooni, linna tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon:

a) kuulab ära rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ettekanded linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvetest ja rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee osakondade ettekanded nende finantsplaanidest ja alaeelarvetest, samuti vaatab läbi ettepanekud, mis puudutavad rajooni, linna eelarve muutmist;

b) koostab ja esitab rajooni, linna tööraha saadikute nõukogule seisukoha rajooni, linna eelarve kohta.

§ 52. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogud vaatavad eelarve läbi tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha alusel, samuti vaatavad läbi tööraha saadikute nõukogu saadikute poolt eelarve arutamisel tehtud ettepanekud.

§ 53. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu kinnitab:

a) rajooni, linna eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud:

rahvamajanduse finantseerimiseks;

sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks;

riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

b) rajoonilise, linnalise (vabariigilise alluvusega linna) eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi kulude põhiliigid, samuti eelarvesse laekuvate maksete ja assigneeringute jaotuse täitevkomitee üksikute osakondade, ettevõtete ja organisatsioonide järgi;

c) üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade, rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse;

d) rajoonilise ja linnalise eelarve kassalise käibefondi suuruse.

Rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu määrab kindlaks rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarved tulude üldsummas ja kulude üldsummas eraldi iga linna, rajooni, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu järgi, samuti iga eelarve kassalise käibefondi suuruse.

§ 54. Kooskõlas rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu poolt kindlaksmääratud eelarve mahuga ning üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest tehtavate eraldiste suurusega koostavad rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed vastavalt linna-, rajooni-, alevi- ja külaeelarved.

§ 55. Rajoonilise alluvusega linna, rajoonilise jaotusega linna rajooni, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee vaatab koostatud eelarveprojekti läbi ja esitab selle kinnitamiseks vastavale tööraha saadikute nõukogule.

§ 56. Läbivaatamiseks ja kinnitamiseks esitatud rajoonilise alluvusega linna, rajoonilise jaotusega linna rajooni, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu eelarve vaatab eelnevalt läbi vastava tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon, kes koostab seisukoha eelarve kohta.

§ 57. Rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogud:

arutavad vastavad eelarved läbi tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha alusel, samuti vaatavad läbi eelarve arutamisel saadikute poolt tehtud ettepanekud;

kinnitavad eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi kõik tulude allikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud elamu- ja kommunaalmajanduse, heakorra, põllumajanduse ja kaubanduse finantseerimiseks, haridusele, kultuurile, tervishoiule, kehakultuurile ja sotsiaalkindlustusele ning kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

kinnitavad vastavate eelarvete kassaliste käibefondide suurused.

§ 58. Kohalike tööraha saadikute nõukogude otsused kohalike eelarvete kinnitamise kohta avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 59. Tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed organiseerivad vastavate kohalike eelarvete täitmist ja tagavad kõigi eelarves ettenähtud tulude laekumise ja eelarvesummade kokkuhoidliku kulutamise ranges kooskõlas sihtotstarbega ning vastavalt tootmis- ja finantsplaanide, samuti eelarveliste asutuste võrgu, kontingentide ja koosseisude plaanide täitmisele.

§ 60. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna eelarve täitmise aruande koostab vastav rahandusosakond, rajoonilise alluvusega linna, alevi ja külanõukogu eelarve täitmise aruande aga koostab vastava tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee.

Rajooni, linna, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon vaatab läbi eelarve täitmise aruande, koostab selle kohta seisukoha ja esitab selle vastavale tööraha saadikute nõukogule.

Tööraha saadikute nõukogud kinnitavad aruanded täitevkomiteede ettekannete ja eelarvekomisjonide seisukohtade alusel. Kinnitatud aruande avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 61. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab kindlaks Eesti NSV riigi-eelarve koostamise ja täitmise eeskirjad kooskõlas käesoleva seadusega.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

78 «Eesti NSV kohtunike distsiplinaarvastutuse määrustiku» kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab**:
Kinnitada «Eesti NSV kohtunike distsiplinaarvastutuse määrustik».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

Eesti NSV kohtunike distsiplinaarvastutuse määrustik

§ 1. Kohus kasvatab kogu oma tegevusega NSV Liidu kodanikke kodumaale ja kommunismiüritusele ustavuse vaimus, nõukogude seaduste täpse ja kõrvalekalduvatu täitmise, sotsialistlikusse omandisse hoolitseva suhtumise, töödistsipliinist kinnipidamise, riiklikesse ja ühiskondlikesse kohustustesse ausa suhtumise, kodanike õiguste, au ning väärkuse ja sotsialistliku ühiselu reeglite austamise vaimus.

Nõukogude kohtunik peab kalliks pidama rahva usaldust, olema eeskujuks kodumaa teenimisel, täpselt kinni pidama nõukogude seadustest, evima kõrgeid moraalseid omadusi ja laitmatut käitumist selleks, et omada moraalist õigust teiste üle kohut mõista ja teisi kasvatada.

§ 2. Käesolevas määrustikus ettenähtud korras kannavad distsiplinaarvastutust Eesti NSV rajoonide (linnade) rahvakohtunikud ja rahvakohtute esimehed, samuti ka Ülemkohtu liikmed.

§ 3. Eesti NSV kohtunike distsiplinaarasju vaatab läbi Eesti NSV Ülemkohtu distsiplinaarkolleegium.

§ 4. Distsiplinaarkolleegium valitakse lahtisel hääletamisel liit-hääaltenamusega Eesti NSV Ülemkohtu pleenumi poolt Ülemkohtu liikmete seast kuueliikmelises koosseisus Ülemkohtu antud koosseisu volituste ajaks.

Distsiplinaarkolleegiumi liikmed valivad lahtisel hääletamisel endi seast distsiplinaarkolleegiumi esimehe ja esimehe asetäitja.

§ 5. Distsiplinaarasja algatamise õigus Eesti NSV kohtunike suhtes kuulub Eesti NSV Ülemkohtu esimehele.

§ 6. Distsiplinaarasja algatamise aluseks on:

- 1) töödistsipliini rikkumine;
- 2) lohakus kohtu töös kohtuniku hooletuse või distsiplineerimatuse tõttu;
- 3) nõukogude kohtunikule ebaväärikas käitumine.

§ 7. Kohtuniku distsiplinaarasja võib algatada mitte hiljem kui ühe kuu jooksul arvates distsiplinaarüleastumise avastamise päevast ja mitte hiljem kui kuue kuu jooksul, arvates distsiplinaarüleastumise toimepanemisest.

§ 8. Eesti NSV Ülemkohtu esimees peab hoolikalt kontrollima distsiplinaarasja algatamise ajendeid, nõudma kohtunikult kirjalikku seletust ja koguma distsiplinaarasja läbivaatamiseks vajalikke tõendeid.

§ 9. Distsiplinaarkolleegium arutab asja koosseisus: esimees või tema asetäitja ja kaks kolleegiumi liiget esimehe või tema asetäitja määramisel.

§ 10. Distsiplinaarasja arutatakse distsiplinaarkolleegiumi istungil distsiplinaarvastutusele võetud kohtuniku juuresolekul.

§ 11. Distsiplinaarvastutusele võetud kohtunik võib esitada taandusi distsiplinaarkolleegiumi liikmete suhtes.

Taanduse põhjendatuse otsustavad:

kolleegiumi liikme suhtes — asja läbivaatava kolleegiumi ülejäänud liikmed. Häälte poolitumisel loetakse kolleegiumi liige taandatuks;

kolleegiumi kahe liikme või kogu koosseisu suhtes — asja läbivaatava kolleegiumi kogu koosseis.

Taandatud kolleegiumi liikme asemele määrab kolleegiumi esimees või tema asetäitja teise liikme.

§ 12. Distsiplinaarkolleegium arutab asja üldreeglina avalikul istungil.

Asja arutamine algab kolleegiumi ühe liikme ettekandega. Selle järel kuulatakse ära distsiplinaarvastutusele võetud kohtuniku seletus.

Distsiplinaarkolleegiumi istungil võidakse ära kuulata ka tunnis-tajaid.

Otsus distsiplinaarasjas võetakse kolleegiumi poolt vastu nõupidamise toas häälteenamusega.

Distsiplinaarkolleegiumi istung asja arutamise kohta protokollitakse.

§ 13. Distsiplinaarkolleegium võib määrata ühe järgmistest distsiplinaarkaristustest:

- 1) märkus;
- 2) noomitus;
- 3) vali noomitus.

§ 14. Kui distsiplinaarkolleegium leiab, et kohtunik ei ole vastav oma ametikohale, teatab ta sellest Eesti NSV Ülemkohtu esimehele kohtuniku enne tähtaega ametist ärakutsumise küsimuse algatamiseks seaduses ettenähtud korras.

§ 15. Kui distsiplinaarkolleegium leiab kohtuniku tegudes kuriteo tunnuseid, tõstab ta Eesti NSV Ülemkohtu esimehe ees üles küsimuse kohtuniku kriminaalvastutusele võtmiseks seaduses ettenähtud korras.

§ 16. Distsiplinaarkolleegiumi otsuses peab olema näidatud: kolleegiumi nimetus ja koosseis; asja läbivaatamise aeg ja koht; distsiplinaarvastutusele võetava perekonna-, ees- ja isanimi ning töökoht; asja tehiloolud; vastutusele võetava seletus; määratud distsiplinaarkaristus või asja lõpetamise motiivid, samuti teised distsiplinaarkolleegiumi järeldused ja ettepanekud;

§ 17. Distsiplinaarkolleegiumi otsus on lõplik ega kuulu edasikaebamisele, kuid Eesti NSV Ülemkohtu esimees võib selle peale protestida Eesti NSV Ülemkohtu pleenumile.

§ 18. Ärakiri distsiplinaarkolleegiumi otsusest saadetakse distsiplinaarvastutusele võetud kohtunikule ja lisatakse tema isiklikku toimikusse.

§ 19. Kui kohtunikule ühe aasta jooksul arvates distsiplinaarkaristuse määramisest ei määrata uut distsiplinaarkaristust, siis loetakse karistus kustunuks.

§ 20. Eesti NSV Ülemkohtu esimehe ettepanekul võib distsiplinaarkolleegium karistuse kustutada ka enne tähtaega, kui kohtunik oma laitmatu käitumise ja kohusetundliku suhtumisega töösse on tõendanud, et ta on end parandanud.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

79 «Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi põhimääruse» kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab:**
Kinnitada «Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi põhimäärus».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi**põhimäärus****I. Üldeeskirjad**

1. Vastavalt «Eesti NSV kohtukorralduse seaduse» paragrahvile 13 on Eesti NSV Advokaatide Kolleegium advokaaditööga tegutsevate isikute vabatahtlik koondis ja täidab temale pandud ülesandeid, juhindudes kehtivast seadusandlusest ja käesolevast põhimäärusest.

2. Advokaatide Kolleegium peab kogu oma tegevusega kaasa aitama kodanike, ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kolhooside õiguste ja seaduslike huvide kaitsele, sotsialistliku seaduslikkuse täitmisele ja kindlustamisele ning õigusemõistmise teostamisele.

3. Advokaatide Kolleegium täidab temale pandud ülesandeid:

a) advokaatide osavõtu teel kriminaalasjade eeluurimisest ja kohtulikust arutamisest süüdistatavate kaitsjatena, kannatanute, tsiviilhagejate ja tsiviilkostjate esindajatena;

b) advokaatide osavõtu teel tsiviilasjadest hagejate, kostjate ja kolmandate isikute esindajatena kohtus;

c) advokaatide poolt kodanike palvel avalduste, kaebuste ja teiste õigusliku iseloomuga dokumentide koostamise teel;

d) juriidilise konsultatsiooni (nõuanded, õiguslike küsimuste selgitamine jm.) teel;

e) kohtu- ja arbitraažiasjade ajamise ja muu juriidilise abi osutamise teel ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele ja kolhoosidele;

f) administratiivasjade ajamise teel;

g) nõukogude seaduste propageerimise teel elanikkonna hulgas.

4. Advokaatide Kolleegiumi liikmed — advokaadid — töötavad õigusnõuandlates, millede arvu ja asukohad määrab Advokaatide Kolleegiumi presiidium.

5. Advokaatide Kolleegiumi rahalised vahendid moodustatakse juriidilise abi andmise eest honorarina laekuvatest summadest.

Honorari suurus, samuti advokaatide poolt elanikkonnale tasuta juriidilise abi andmise juhud kehtestatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud juhendiga.

6. Eesti NSV Advokaatide Kolleegium on juriidiline isik ja omab pitsati.

7. Advokaatide Kolleegiumi presiidium ja õigusnõuandlad koostavad statistilisi ja finantsaruandeid kindlaksmääratud vormi kohaselt.

8. Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi tegevuse üldjuhtimist teostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

II. Advokaatide Kolleegiumi organid

9. Advokaatide Kolleegiumi organiteks on:

- a) Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolek;
- b) Advokaatide Kolleegiumi presiidium;
- c) revisjonikomisjon.

Advokaatide Kolleegiumi kõrgeimaks organiks on Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolek.

10. Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolek:

- a) valib Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi ja revisjonikomisjoni;
- b) kuulab ära ja kinnitab presiidiumi ja revisjonikomisjoni tegevuse aruanded ja annab neile töö küsimustes juhiseid;
- c) kinnitab Advokaatide Kolleegiumi koosseisud ja eelarve ning eelarve täitmise aruande;
- d) määrab kindlaks Advokaatide Kolleegiumi arvulise koosseisu limiidi, esitades oma otsuse selles küsimuses kinnitamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule;
- e) kehtestab advokaatide töötasu süsteemi ja määrab kindlaks advokaatide töötasust mahaarvamiste määrad Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi fondi ja advokaatide puhkuse tasuks, mis kokku ei või ületada 25%;
- f) kinnitab Advokaatide Kolleegiumi töösisekorra eeskirjad;
- g) vaatab läbi kaebused Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi otsuste peale;
- h) vaatab läbi teisi küsimusi, mis on seotud Advokaatide Kolleegiumi tegevusega.

11. Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolek kutsutakse kokku vähemalt kord aastas.

Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolek on otsustusvõimeline, kui sellest võtab osa vähemalt kaks kolmandikku Advokaatide Kolleegiumi koosseisust. Kõik küsimused otsustatakse üldkoosolekul lahtisel hääletamisel osavõtjate lihthäälteenamusega, välja arvatud Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi ja revisjonikomisjoni liikmete valimised ja nende ärakutsumised (p. 13).

12. Üldkoosolekute vahelisel perioodil juhib Advokaatide Kolleegiumi tegevust Advokaatide Kolleegiumi presiidium.

Advokaatide Kolleegiumi presiidium:

- a) võtab Advokaatide Kolleegiumi vastu uusi liikmeid ja arvab advokaate Advokaatide Kolleegiumist välja, määrab kindlaks stažööride arvu;
- b) juhib õigusnõuandlate tegevust ja kinnitab nende koosseisud, eelarved ja finantsaruanded;
- c) võtab tarvitusele abinõud advokaatide ideelis-poliitilise taseme ja erialase kvalifikatsiooni tõstmiseks, samuti kontrollib advokaatide töö kvaliteeti;
- d) organiseerib advokaatide tööd nõukogude õiguse propageerimisel;

e) kontrollib advokaatide poolt töösisekorra eeskirjade täitmist ja nende poolt antava juriidilise abi eest võetava honorari määradest kinnipidamist;

f) üldistab ja levitab õigusnõuandlate ja advokaatide paremaid töökogemusi;

g) koostab ja annab välja meetodilisi juhiseid ja õppevahendeid advokaatide töö üksikute alade kohta;

h) organiseerib advokaatide töönõupidamisi;

i) võtab tarvitusele abinõud advokaatide elukondlike tingimuste parandamiseks;

j) määrab ergutusabinõud eriti väljapaistvatele advokaatidele;

k) annab aru oma tegevusest advokaatide üldkoosolekule;

l) esindab Advokaatide Kolleegiumi riiklikutes organites ja teistes organisatsioonides.

13. Advokaatide Kolleegiumi presiidium ja revisjonikomisjon valitakse salajasel hääletamisel kolmeks aastaks üldkoosoleku poolt kindlaks määratud arvil.

Valituks loetakse kandidaadid, kes on saanud enam hääli, kuid mitte vähem kui pool koosolekust osavõtvate advokaatide häältest.

Advokaatide kolleegiumi presiidium ja revisjonikomisjon valivad oma koosseisust esimehe ja tema asetäitja lahtisel hääletamisel.

Presiidiumi või revisjonikomisjoni koosseisust ühe liikme väljalangemise korral viiakse läbi täiendavad valimised järgmisel Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolekul.

Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolekul on õigus salajasel hääletamisel ära kutsuda presiidiumi ja revisjonikomisjoni koosseisust isikut, kes ei ole õigustanud temale osutatud usaldust. Ärakutsutuks loetakse isik, kelle ärakutsumise poolt hääletas enamus üldkoosolekust osavõtvatest advokaatidest.

14. Advokaatide Kolleegiumi presiidium on otsustusvõimeline, kui tema koosolekust võtab osa vähemalt pool presiidiumi koosseisust. Kõik otsused võetakse vastu lihthäälteenamusega.

Juhul, kui presiidiumi istungist ei võta osa kõik liikmed, ja küsimuse otsustamisel hääled langevad pooleks, lükatakse arutatava küsimuse otsustamine edasi järgmisele presiidiumi istungile, kutsudes selleks välja kõik presiidiumi liikmed.

15. Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi esimees:

a) juhatab presiidiumi istungeid;

b) organiseerib ja planeerib presiidiumi tööd ja valmistab ette materjalid presiidiumis läbivaatamiseks;

c) käsutab krediite kinnitatud eelarve piirides;

d) kindlustab kaebuste ja teiste advokaatide tegevuse kohta saadud materjalide kontrolli ning annab need läbivaatamiseks presiidiumile või õigusnõuandla advokaatide kollektiivile ühiskondlike mõjutusvahendite rakendamiseks;

e) juhhib Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi tööd ning võtab tööle ja vallandab presiidiumi aparaaadi töötajaid.

Presiidiumi esimees ja tema asetäitja saavad töötasu vastavalt kinnitatud koosseisudele ja neil on õigus tegelda advokaadipraktikaga.

16. Advokaatide Kolleegiumi revisjonikomisjon teostab presiidiumi ja õigusnõuandlate finants-majandusliku tegevuse revideerimist.

III. Õigusnõuandlad

17. Õigusnõuandlad osutavad juriidilist abi elanikkonnale, ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele ja kolhoosidele.

Õigusnõuandlat juhib nõuandla juhataja, kes nimetatakse Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi poolt advokaatide hulgast.

18. Õigusnõuandla juhataja:

a) organiseerib kogu õigusnõuandla tööd, võtab tööle ja vallandab töölt töötajaid;

b) jaotab tööd advokaatide vahel, arvestades nende kvalifikatsiooni, töö mahtu, asja keerulisust ja isiklikku pöördumist;

c) määrab kindlaks advokaadi poolt teostatava töö eest tasu määra kooskõlas kehtiva juhendiga;

d) teostab kontrolli advokaatide töö kvaliteedi ja nende poolt töössekorra eeskirjade täitmise üle;

e) organiseerib ja viib läbi advokaatide nõupidamisi ja teisi abinõusid advokaatide töö parandamiseks;

f) käsutab krediite kinnitatud eelarve piires.

Õigusnõuandla juhataja saab töötasu vastavalt kinnitatud koosseisudele ja tal on õigus tegelda advokaadipraktikaga.

19. Õigusnõuandla tegutseb Advokaatide Kolleegiumi presiidiumi volituse alusel, avab jooksva arve Riigipanga osakonnas, samuti omab pitsati oma nimetusega.

20. Õigusnõuandlal on õigus vajaduse kohaselt nõuda asjas vajalikke õiendeid, iseloomustusi ja teisi dokumente riiklikelt ja ühiskondlikelt organisatsioonidelt.

IV. Advokaatide Kolleegiumi liikmeks vastuvõtmine ja Kolleegiumist väljaarvamine

21. Advokaatide Kolleegiumi liikmeks võib vastu võtta ainult kõrgema juriidilise haridusega isikuid. Kui viimased ei oma praktilist tööstaaži kohtu-, prokuratuuri- või muudes õigusala organites, võib neid kolleegiumi liikmeks vastu võtta alles pärast seda, kui nad on läbi teinud stažeerimise õigusnõuandlas tähtajaga kuuest kuust kuni ühe aastani. Stažeerimise korra määrab Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi presiidium.

22. Advokaatide Kolleegiumi liikmeks ei või vastu võtta kohtulikult karistatud isikuid, samuti isikuid, kes viibivad uurimise või kohtu all.

23. Avaldused Advokaatide Kolleegiumi liikmeks vastuvõtmise kohta vaadatakse läbi hiljemalt 30 päeva jooksul arvates nende saabumisest Advokaatide Kolleegiumi presiidiumile.

24. Advokaatide Kolleegiumist väljaarvamine võib toimuda:

a) advokaadi isiklikul soovil;

b) advokaadi ülesannete täitmiseks ametialase kõlbmatuse korral;

c) üleminekul teisele tööle.

Advokaadil, kes on lahkunud Kolleegiumist valitavale ametikohale või pedagoogilisele või teaduslikule tööle, on õigus peale selle töö lõppemist tagasi pöörduda Kolleegiumi.

25. Advokaatide Kolleegiumi liikmeks vastuvõtmist ja Kolleegiumist väljaarvamist teostab Advokaatide Kolleegiumi presiidium oma otsusega. Selle otsuse peale võib edasi kaevata Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

V. Advokaatide õigused ja kohustused

26. Advokaat on kohustatud oma töös rangelt täitma nõukogude seadusi, hoolikalt kaitsma oma volitajate ja kaitsealuste õigusi ja seaduslikke huve ning kaasa aitama sotsialistliku õigusemõistmise õigele teostamisele.

27. Advokaadil ei ole õigust võtta endale ülesannet asja ajamiseks:

a) kui asja otsustamisest võtab osa ametiisik, kellega advokaat on sugulusvahekorras;

b) kui tema antud asjas varem andis juriidilist abi isikule, kelle huvid on vastuolus advokaadi poole pöörduva kodaniku huvidega või kui advokaat on varem asjast osa võtnud kohtunikuna, uurijana, prokurörina, juurdlust teostanud isikuna, tunnistajana, eksperdina, tõlgina või manukana.

Advokaadil ei ole õigust teostada kahe kohtualuse kaitset, kui ühe kaitsmise huvid on vastuolus teise kaitsmise huvidega.

28. Advokaat ei tohi avaldada andmeid, mis temale on teatavaks saanud seoses juriidilise abi andmisega.

29. Advokaadil ei ole õigust loobuda endale võetud kohustusest kaitsta süüdistatavat.

30. Advokaadi õigused ja kohustused esinemisel kohtus tsiviil- ja kriminaal-asjades määratakse vastava tsiviilprotsessi ja kriminaalprotsessi seadusandlusega.

31. Advokaadid ei või töötada riiklike ja ühiskondlike ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide teenistuses, välja arvatud töö teaduslikul ja pedagoogilisel alal.

32. Advokaadil on õigus ajutise töövõimetuse toetusele ja pensionilisele kindlustatusele üldistel alustel teiste tööliste ja teenistujatega.

33. Advokaadil on õigus osa võtta kõikide küsimuste arutamisest, mis on Kolleegiumi tööga seotud.

34. Advokaat on kohustatud pidevalt täiendama oma teadmisi, tõstma oma ideelis-poliitilist taset ja tööalast kvalifikatsiooni.

VI. Advokaatide ergutusabinõud

35. Advokaatide Kolleegiumi presiidiumil on õigus määrata ergutusabinõusid eriti silmapaistvatele advokaatidele oma ülesannete eeskujuliku täitmise eest, kestva ja laitmatu töö eest.

36. Ergutusabinõudeks on:

a) kiitus;

b) autasustamine aukirjaga;

c) rahaline preemia;

d) autasustamine hinnalise kingitusega.

VII. Advokaatide distsiplinaarvastutus

37. Advokaatide poolt oma ülesannete kohusetundetu täitmise, honorari võtmisel kehtiva korra rikkumise ja teiste üleastumiste toimepanemise eest, mis häbistavad advokaadi nimetust ja väärikust, määrab Advokaatide Kolleegiumi presiidium neile distsiplinaar karistusi.

Kui advokaadi poolt toimepandud distsiplinaarüleastumine on vähese tähtsusega ja puudub vajadus karistuse määramiseks, võib Advokaatide Kolleegiumi presiidium anda selle küsimuse läbiarutamiseks vastava õigusnõuandla advokaatide üldkoosolekule.

38. Distsiplinaarasja ei või algatada, kui distsiplinaarüleastumise toimepanemisest on möödunud üle kuue kuu või selle teatavakssaamisest üle ühe kuu.

39. Distsiplinaar karistusteks on:

- a) märkus;
- b) noomitus;
- c) vali noomitus.

40. Distsiplinaar karistuse määramise otsuse peale võib edasi kaevata Advokaatide Kolleegiumi liikmete üldkoosolekule.

41. Kui advokaat paneb toime sellise üleastumise, mis ei sobi tema advokaaditegevuse jätkamisega, kuulub advokaat Kolleegiumist väljaheitmisele.

Advokaatide Kollegiumist väljaheitmist teostab Advokaatide Kolleegiumi presiidium oma otsusega. Selle otsuse peale võib edasi kaevata Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

42. Kui ühe aasta jooksul, arvates distsiplinaar karistuse määramise päevast, ei määrata advokaadile uut distsiplinaar karistust, loetakse karistus kustunuks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

80 Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta

Eesti NSV territoorium on rikas kultuurimälestistest, mis kajastavad rahva ajalugu ning revolutsioonilist minevikku, olles ühtlasi hindamatuks tõendiks rahva loomingulistest võimetest ja andekusest. Kultuurimälestistel on oluline tähtsus ajaloo uurimisel ja rahva poliitilisel, kultuurilisel ning esteetilisel kasvatamisel sotsialistliku kodumaa armastuse vaimus. Kultuurimälestiste kaitse ning säilitamine tulevastele põlvkondadele on sotsialistliku riigi ja kogu nõukogude üldsuse tähtsaks ülesandeks.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab:**

§ 1. Kõik Eesti NSV territooriumil asuvad ajaloolise ja kultuurilise väärtusega ning poliitilise tähtsusega mälestised on rahva puutumatuks varaks, mida kaitstakse riigi poolt.

§ 2. Kultuurimälestisteks loetakse arheoloogia-, alajoo-, arhitektuuri- ja kunstimälestised, millede nimekirja kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõu-

kogu Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee või Eesti NSV Kultuuriministeeriumi esildusel.

§ 3. Kompleksiseloomuga kultuurimälestised koos neid ümbritsevate kaitsetsoonidega kuulutatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt riiklikeks muinsuskaitsealadeks.

§ 4. Kultuurimälestiste kaitset Eesti NSV-s teostavad vabariiklike organitena Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee ning Eesti NSV Kultuuriministeerium ning kohalike organitena tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed.

§ 5. Nõuandvateks organiteks luuakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee juurde Muinsuskaitse Nõukogu ning Eesti NSV Kultuuriministeeriumi juurde Ajaloo- ja Revolutsioonimälestiste Kaitse Nõukogu.

§ 6. Otsest vastutust kultuurimälestiste säilivuse ja kaitsetsoonide korrastuse eest kannavad asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajad, samuti ka isikud, kelle valduses on või kelle kasutusel oleval territooriumil asub mälestis.

§ 7. Ühiskondliku aktiivi rakendamiseks kaitsealases töös organiseerivad tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed koostöös kultuurimälestiste kaitse vabariiklike organite ja kodu-uurimise toimkondadega ühiskondlike usaldusmeeste võrgu.

§ 8. Kultuurimälestisi või nende üksikuid osi on keelatud ilma kultuurimälestiste kaitse vabariiklike keskorganite loata lammutada, ümberehitamise või muul teel nende kuju ja ilmet muuta.

§ 9. Kõik ajaloolise, kultuuriloolise või kunstiväärtusega leidesemed, millel puudub omanik, loetakse riigi omandiks.

Leidjale võidakse määrata leiutasu, mille suuruse määrab kultuurimälestiste kaitse vabariikliku organi poolt moodustatud komisjon.

§ 10. Kui kultuurimälestiste valdajad ei kaitse mälestisi hävimise või nende seisukorra halvenemise eest ja jätavad tähele panemata sellekohased kaitseorganite ettekirjutused, võidakse kultuurimälestiste kaitse vabariiklike organite algatusel mälestised üle anda teisele valdajale või sundvõõrandada tsiviilseadustes ettenähtud korras.

§ 11. Kultuurimälestiste kaitse-eeskirjade rikkumisel on kohaliku tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuval administratiivkomisjonil õigus karistada ettevõtete, asutuste või organisatsioonide juhatajaid ning kodanikke rahatrahviga kuni 10 rublani ning kultuurimälestiste kaitse vabariiklikel organitel on õigus karistada rahatrahviga kuni 50 rublani, kusjuures süüdlane on kohustatud omal kulul kõrvaldama mälestistele tekitatud kahjustused.

Kultuurimälestiste kuritahtliku rikkumise või hävitamise eest võetakse süüdlased kriminaalvastutusele vastavalt «Eesti NSV kriminaalkodeksi» sätetele.

§ 12. Käesolevast seadusest tulenevate kultuurimälestiste kaitseks vajalike abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine vabariigis teha ülesandeks Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

81 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste kinnitamise ning Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) paragrahvides 14, 48 ja 66 muudatuste tegemise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

§ 1. Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 14. aprilli seadlus «Lihula ja Räpina rajooni likvideerimise kohta».

Vastavalt sellele teha muudatused Eesti NSV Konstitutsiooni §-s 14, kustutades Eesti NSV rajoonide loetelust sõnad «Lihula» ja «Räpina».

§ 2. Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 24. aprilli seadlus «Eesti NSV Varumisministeeriumi moodustamise kohta».

Vastavalt sellele teha muudatus Eesti NSV Konstitutsiooni §-s 48, täiendades Eesti NSV vabariiklike ministeeriumide loetelu pärast sõnu «Sotsiaalkindlustuse Ministeerium» sõnaga «Varumisministeerium».

§ 3. Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 25. aprilli seadlus «Eesti NSV rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede kolhooside ehitamise osakondade likvideerimise kohta».

Vastavalt sellele teha muudatus Eesti NSV Konstitutsiooni §-s 66, kustutades rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede osakondade loetelust sõnad «kolhooside ehitamise osakond».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

82 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Muudatuste tegemisest Eesti NSV territooriumil kehtiva Tsiviilprotsessi Koodeksi paragrahvis 22» kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 25. veebruari seadlus «Muudatuste tegemisest Eesti NSV territooriumil kehtiva Tsiviilprotsessi Koodeksi paragrahvis 22».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

83 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Rahvakaasistujatele kohtus nende kohustuste täitmisega seotud kulude tasumise kor-
rast ja määradest» kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab:**

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 25. veebruari seadlus «Rahvakaasistujatele kohtus nende kohustuste täitmisega seotud kulude tasumise korrast ja määradest».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

84 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest» kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab:**

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. a. 3. juuni seadlus «Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

85 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Muudatuste tegemisest Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. veebruari 1959. a. seadluse «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest» 4. paragrahvis» kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab:**

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. a. 24. aprilli seadlus «Muudatuste tegemisest Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. veebruari 1959. a. seadluse «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest» 4. paragrahvis».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

86 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» moodustamise kohta — kinnitamisest

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 14. märtsi seadlus «Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» moodustamise kohta».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

87 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Sm. Aleksandr Ivani p. Hromovi vabastamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Plaanikomisjoni esimehe kohustest» kinnitamisest

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 28. jaanuari seadlus sm. Aleksandr Ivani p. **Hromovi** vabastamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Plaanikomisjoni esimehe kohustest.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

88 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Sm. Hendrik Hansu p. Alliku nimetamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Plaanikomisjoni esimeheks» kinnitamisest

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 28. jaanuari seadlus sm. Hendrik Hansu p. **Alliku** nimetamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Plaanikomisjoni esimeheks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

89 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Sm. Aleksander Augusti p. Mette nimetamise kohta» kinnitamisest

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab:**

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 25. märtsi seadlus sm. Aleksander Augusti p. Mette nimetamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» esimeheks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

90 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste — Eesti NSV ministrite nimetamisest — kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu **otsustab** kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused:

1961. aasta 24. aprillist — sm. Eduard Augusti p. Kubjase nimetamise kohta Eesti NSV varumisministriks;

1961. aasta 24. aprillist — sm. Aleksander Augusti p. Mette nimetamise kohta Eesti NSV ministriks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

91 Sm. August Frantsu p. Kründeli vabastamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäri kohustest

Arvestades Eesti NSV Ülemnõukogu saadiku sm. A. Kründeli avaldust, milles ta palub end vabastada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäri kohustest seoses tervisliku olukorra halvenemisega ja pensionile minekuga, Eesti NSV Ülemnõukogu **otsustab:**

Rahuldada rahvasaadik A. Kründeli palve ja vabastada ta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäri kohustest.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Presiidiumi sekretäri eest — Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe asetäitja E. PUUSEPP

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

92 Sm. Boris Stepani p. Tolbasti valimise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäriks

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:
Valida rahvasaadik sm. Boris Stepani p. **Tolbast** Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäriks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD
Presiidiumi sekretäri eest — Eesti NSV Ülemnõukogu
Presiidiumi esimehe asetäitja E. PUUSEPP

Tallinn, 8. juunil 1961.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

93 Muudatuste kohta Eesti NSV Ülemnõukogu alaliste komisjonide koosseisus

Teha Eesti NSV Ülemnõukogu alaliste komisjonide koosseisus järgmised muudatused:

1. Vabastada rahvasaadik Boris Stepani p. **Tolbast** Eesti NSV Ülemnõukogu kultuuri- ja rahvahariduskomisjoni liikme kohustest seoses tema valimisega Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretäriks.

2. Vabastada rahvasaadik Eduard Augusti p. **Kubjas** Eesti NSV Ülemnõukogu põllumajanduskomisjoni liikme kohustest seoses tema nimetamisega Eesti NSV varumisministriks.

3. Validra rahvasaadik August Frantsu p. **Kründel** Eesti NSV Ülemnõukogu kultuuri- ja rahvahariduskomisjoni liikmeks.

4. Validra rahvasaadik Aleksandr Ivani p. **Hromov** Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjoni liikmeks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD
Presiidiumi sekretäri eest — Eesti NSV Ülemnõukogu
Presiidiumi esimehe asetäitja E. PUUSEPP

Tallinn, 8. juunil 1961.

III

T e a d a a n n e

NSV Liidu Ülemnõukogu saadiku valimiste kohta

14. mail 1961 toimusid valimised Rahvuste Nõukogusse Turkmeeni NSV Marõ linnavalimisringkonnas nr. 335.

Rahvuste Nõukogu saadikuks Marõ linnavalimisringkonnas nr. 335 valiti sm. Abdõ Annali p. **Annaliev**, Turkmeeni NSV Ministrite Nõukogu esimees.

MUUDATUSED TERRITOORIUMI ADMINISTRATIIVSES JAOTUSES
VENE NFSV

Leningradi linna Sverdlovi rajooni likvideerimine

Vene NFSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusega 1. juunist 1961 likvideeriti Leningradi linna Sverdlovi rajoon, liites selle territooriumi Vassileostrovi rajooniga.

ВЕДОМОСТИ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

15 июня 1961 г.

№ 23 (76)

Год издания 2-й

СОДЕРЖАНИЕ

Указ Президиума Верховного Совета СССР о ратификации советско-польского Договора о режиме советско-польской государственной границы, сотрудничестве и взаимной помощи по пограничным вопросам.

Указ Президиума Верховного Совета СССР о ратификации советско-румьинского Договора о режиме советско-румьинской государственной границы, сотрудничестве и взаимной помощи по пограничным вопросам.

Указ Президиума Верховного Совета СССР об освобождении тов. Риднева К. Н. от обязанностей Председателя Государственного комитета Совета Министров СССР по оборонной технике — Министра СССР.

Указ Президиума Верховного Совета СССР о назначении тов. Руднева К. Н. Заместителем Председателя Совета Министров СССР и Председателем Государственного комитета Совета Министров СССР по координации научно-исследовательских работ.

Указ Президиума Верховного Совета СССР о назначении тов. Смирнова Л. В. Председателем Государственного комитета Совета Министров СССР по оборонной технике — Министром СССР.

Указ Президиума Верховного Совета СССР о присвоении почетного звания «Мать-героиня» многодетной матери Коппель Ю.-А. А.

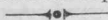
I

71. Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР о наименовании Центрального района города Таллина на эстонском языке.
 72. Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР о перенесении административного центра Алакулаского сельсовета Пыльваского района.
 73. Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР об образовании городского поселка Пыльва и об упразднении Пыльваского сельсовета.
- Законы и постановления, принятые Советом Эстонской ССР**
(Пятая сессия Верховного Совета Эстонской ССР пятого созыва)
74. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об усилении борьбы с антиобщественными, паразитическими элементами.
 75. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики о внесении дополнений и изменений в Уголовный кодекс Эстонской ССР.
 76. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики о внесении дополнений и изменений в Уголовно-процессуальный кодекс Эстонской ССР.
 77. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики о бюджетных правах Эстонской Советской Социалистической Республики и местных Советов депутатов трудящихся Эстонской ССР.

78. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об утверждении Положения о дисциплинарной ответственности судей Эстонской ССР.
79. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об утверждении Положения о Коллегии адвокатов Эстонской ССР.
80. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об охране памятников культуры Эстонской Советской Социалистической Республики.
81. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об утверждении указов Президиума Верховного Совета Эстонской ССР и о внесении изменений в статьи 14, 48 и 66 Конституции (Основного Закона) Эстонской ССР.
82. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О внесении изменений в статью 22 Гражданского процессуального кодекса, действующего на территории Эстонской ССР».
83. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О порядке и размерах оплаты народным заседателям расходов, связанных с исполнением ими обязанностей в суде».
84. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «Об ответственности за нарушение правил строительства и незаконное приобретение строительных материалов».
85. Закон Эстонской Советской Социалистической Республики об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О внесении изменений в статью 4 Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 21 февраля 1959 г. «Об участии колхозов, совхозов, промышленных, транспортных, строительных и других предприятий и хозяйственных организаций в строительстве и ремонте автомобильных дорог местного значения».
86. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «Об образовании Объединения «Эстсельхозтехника» Совета Министров Эстонской ССР».
87. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «Об освобождении тов. Хромова Александра Ивановича от обязанностей Председателя Государственной плановой комиссии Совета Министров Эстонской ССР».
88. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О назначении тов. Аллика Хендрика Хансовича Председателем Государственной плановой комиссии Совета Министров Эстонской ССР».
89. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О назначении тов. Метте Александра Августовича».
90. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об утверждении Указов Президиума Верховного Совета Эстонской ССР о назначении Министров Эстонской ССР.
91. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об освобождении тов. Крюддела Августа Францевича от обязанностей Секретаря Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.
92. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об избрании тов. Толбаста Бориса Степановича Секретарем Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.
93. Постановление Верховного Совета Эстонской ССР об изменениях в составе постоянных комиссий Верховного Совета Эстонской ССР.

III

Сообщение о выборах депутата в Верховный Совет СССР.
Об изменении в административно-территориальном делении.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О ратификации советско-польского Договора о режиме советско-польской государственной границы, сотрудничестве и взаимной помощи по пограничным вопросам

Утвержденный Советом Министров СССР, одобренный Комиссиями по иностранным делам Совета Союза и Совета Национальностей Верховного Совета СССР и представленный на ратификацию Договор между Правительством Союза Советских Социалистических Республик и Правительством Польской Народной Республики о режиме советско-польской государственной границы, сотрудничестве и взаимной помощи по пограничным вопросам, подписанный в Москве 15 февраля 1961 года, **ратифицировать.**

Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ

Москва, Кремль. 5 июня 1961 г.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О ратификации советско-румынского Договора о режиме советско-румынской государственной границы, сотрудничестве и взаимной помощи по пограничным вопросам

Утвержденный Советом Министров СССР, одобренный Комиссиями по иностранным делам Совета Союза и Совета Национальностей Верховного Совета СССР и представленный на ратификацию Договор между Правительством Союза Советских Социалистических Республик и Правительством Румынской Народной Республики о режиме советско-румынской государственной границы, сотрудничестве и взаимной помощи по пограничным вопросам, подписанный в Бухаресте 27 февраля 1961 года, **ратифицировать.**

Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ

Москва, Кремль. 5 июня 1961 г.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

Об освобождении тов. Руднева К. Н. от обязанностей Председателя Государственного комитета Совета Министров СССР по оборонной технике — Министра СССР

Президиум Верховного Совета СССР **постановляет:**

Освободить тов. Руднева Константина Николаевича от обязанностей Председателя Государственного комитета Совета Министров СССР по оборонной технике — Министра СССР.

**Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ**

Москва, Кремль. 10 июня 1961 г.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О назначении тов. Руднева К. Н. Заместителем Председателя Совета Министров СССР и Председателем Государственного комитета Совета Министров СССР по координации научно-исследовательских работ

Президиум Верховного Совета СССР **постановляет:**

Назначить тов. Руднева Константина Николаевича Заместителем Председателя Совета Министров СССР и Председателем Государственного комитета Совета Министров СССР по координации научно-исследовательских работ.

**Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ**

Москва, Кремль. 10 июня 1961 г.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О назначении тов. Смирнова А. В. Председателем Государственного комитета Совета Министров СССР по оборонной технике — Министром СССР

Президиум Верховного Совета СССР **постановляет:**

Назначить тов. Смирнова Леонида Васильевича Председателем Государственного комитета Совета Министров СССР по оборонной технике — Министром СССР.

**Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ**

Москва, Кремль. 10 июня 1961 г.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О присвоении почетного звания «Мать-героиня»
многодетной матери Кошпель Ю.-А. А.

Присвоить почетное звание «Мать-героиня» с вручением ордена «Мать-героиня» и грамоты Президиума Верховного Совета СССР учительнице Кукулиннской семилетней школы Йыгеваского района Эстонской ССР Кошпель Юте-Армээте Александровне, родившей и воспитавшей десять детей.

Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ

Москва, Кремль. 8 июня 1961 г.

I

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

71 О наименовании Центрального района города Таллина на эстонском языке

Именоватъ Центральный район города Таллина в дальнейшем на эстонском языке «Tallinna linna Keskrajoon».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР А. КРЮНДЕЛЬ

Таллин, 8 июня 1961 г.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

72 О перенесении административного центра Алакиюлаского сельсовета Пыльваского района

Президиум Верховного Совета Эстонской ССР постановляет:
Перенести административный центр Алакиюлаского сельсовета Пыльваского района из селения Яама в поселок Ряпина.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР А. КРЮНДЕЛЬ

Таллин, 8 июня 1961 г.

УКАЗ

ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

73 Об образовании городского поселка Пыльва и об упразднении Пыльваского сельсовета

Президиум Верховного Совета Эстонской ССР **постановляет:**

1. Образовать городской поселок Пыльва и утвердить его административную границу согласно приложению.
2. Образовать Пыльваский поселковый Совет депутатов трудящихся.
3. Упразднить Пыльваский сельсовет и подчинить его территорию Пыльваскому поселковому Совету депутатов трудящихся.
4. Включить депутатов Пыльваского сельского Совета депутатов трудящихся в состав Пыльваского поселкового Совета депутатов трудящихся.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР А. КРЮНДЕЛЬ

Таллин, 8 июня 1961 г.

Приложение

к Указу Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 8 июня 1961 года «Об образовании поселка Пыльва и об упразднении Пыльваского сельсовета»

Описание границ поселка Пыльва

Граница поселка Пыльва начинается на южной стороне шоссе Пыльва—Ванакола (на приложенном плане пункт 1)* и проходит в общем направлении на юго-запад по границе землепользования колхоза имени партизана Лембиту (пункты 2—9) до общего между землепользованиями колхозов имени Матросова и имени партизана Лембиту разгранпункта (пункт 10);

далее граница проходит в общем направлении на юго-запад по границе землепользования колхоза имени Матросова (пункты 11—23) до общего между землепользованиями колхозов «Выйт» и имени Матросова разгранпункта (пункт 24);

далее граница проходит сперва в общем направлении на северо-запад (пункты 25—43) и затем, сворачивая в общем направлении на юго-восток (пункты 44—51), по границе землепользования колхоза «Выйт» до общего между землепользованиями колхозов имени Матросова и «Выйт» разгранпункта (пункт 52);

далее граница проходит в общем направлении на северо-восток по границе землепользования колхоза имени Матросова (пункты 53—59) до общего между землепользованиями колхозов имени партизана Лембиту и имени Матросова разгранпункта (пункт 60);

далее граница проходит в общем направлении на северо-восток по границе землепользования колхоза имени партизана Лембиту

* План не подлежит опубликованию.

(пункты 61—68) до общего между землей отчуждения железной дороги Тарту—Петсери и землепользованием колхоза имени партизана Лембиту разгранпункта (пункт 69);

далее граница проходит в северо-западном направлении по земле отчуждения железной дороги Тарту—Петсери до общего между землепользованием колхоза имени партизана Лембиту и землей отчуждения железной дороги Тарту—Петсери разгранпункта (пункт 70) и отсюда далее, в юго-восточном направлении по границе землепользования колхоза имени партизана Лембиту (пункты 71—74) до общего между землей отчуждения железной дороги Тарту—Петсери и упомянутого колхоза разгранпункта (пункт 75);

далее граница проходит в юго-западном направлении по земле отчуждения железной дороги Тарту—Петсери через общий между землепользованием колхоза имени партизана Лембиту и землей отчуждения упомянутой железной дороги разгранпункта (пункт 76) до исходного пункта границы.

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР А. КРЮНДЕЛЬ

Законы и постановления, принятые Верховным Советом Эстонской ССР

(Пятая сессия Верховного Совета Эстонской ССР пятого созыва)

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

74 Об усилении борьбы с антиобщественными, паразитическими элементами

Основным источником могущества Советского государства и роста благосостояния трудящихся является общественно полезный труд. Советские люди, под руководством Коммунистической партии строя коммунистическое общество, с воодушевлением трудятся на социалистических предприятиях, в учреждениях и организациях либо выполняют общественно полезную работу в семье. В условиях социалистического общества выросли новые люди — активные и сознательные строители коммунизма.

Однако есть еще отдельные трудоспособные лица, не желающие честно трудиться, не соблюдающие советских законов и правил социалистического общежития. Уклоняясь от общественно полезного труда или устраиваясь на работу лишь для видимости, они живут на нетрудовые доходы и обогащаются за счет государства и трудящихся. Лица, ведущие паразитический образ жизни, в целях личного обогащения занимаются запрещенным промыслом, частно-предпринимательской деятельностью, торговлей, попрошайничеством, извлекают нетрудовые доходы от использования не по назначению личных автомашин, дач и находящихся в их индивидуальном пользовании земельных участков и от эксплуатации наемной рабочей силы, стро-

ят за счет незаконно приобретенных строительных материалов и денежных средств индивидуальные дома и дачи и совершают другие антиобщественные поступки. В колхозах такие лица, уклоняясь от труда в общественном хозяйстве, пользуются льготами, установленными для колхозников, и наносят своим паразитическим образом жизни большой ущерб артельному хозяйству.

Паразитическому образу жизни нередко сопутствует пьянство, самогоноварение, моральное разложение, подрыв трудовой дисциплины и нарушение правил социалистического общежития.

В советском обществе, где ликвидирована социальная основа для паразитического существования, необходимо усилить борьбу с пережитками капиталистического прошлого в сознании и поведении людей, а также борьбу с неустойчивыми элементами, на которых еще и сейчас оказывает влияние мораль капиталистического общества, которые, вследствие этого, ведут антиобщественный, паразитический образ жизни. Вокруг них необходимо создать обстановку всеобщего осуждения и нетерпимости, вести борьбу с ними как путем общественного воздействия, так и государственного принуждения.

Учитывая многочисленные предложения трудящихся, Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики постановляет:

Статья 1. Установить, что совершеннолетние трудоспособные лица, ведущие антиобщественный, паразитический образ жизни, уклоняющиеся от общественно полезного труда или работающие только для видимости и живущие за счет нетрудовых доходов, по решению общественной организации, коллектива трудящихся по предприятиям, цехам, колхозам и колхозным бригадам, учреждениям, организациям, или по постановлению районного (городского) народного суда могут быть направлены в обязательном порядке в отведенную для этого местность на срок от двух до пяти лет с привлечением к труду и конфискацией имущества, приобретенного на нетрудовые доходы.

Общественная организация, коллектив трудящихся или районный (городской) народный суд при рассмотрении дела в отношении таких лиц впервые, может ограничиться предупреждением их с конфискацией имущества, приобретенного на нетрудовые доходы.

Если лицо в течение одного месяца после вынесения ему предупреждения не займется общественно полезным трудом и продолжает вести прежний паразитический образ жизни, к нему подлежат применению меры, предусмотренные частью первой настоящей статьи.

Статья 2. Установить, что по решению исполнительного комитета районного (городского) Совета депутатов трудящихся конфискации подлежат также приобретенное на нетрудовые доходы имущество неспособных к труду лиц, ведущих паразитический образ жизни, обогатившихся антиобщественными действиями за счет государства и трудящихся. В случае необходимости такие лица после конфискации имущества могут быть по решению исполнительного комитета районного (городского) Совета депутатов трудящихся направлены в дома инвалидов или дома для престарелых.

Исполнительный комитет районного (городского) Совета депутатов трудящихся при рассмотрении дела в отношении такого лица впервые может ограничиться предупреждением его с конфискацией имущества, приобретенного на нетрудовые доходы.

Если лицо в течение одного месяца после вынесения ему предупреждения продолжает вести прежний антиобщественный, паразитический образ жизни, к нему подлежат применению меры, предусмотренные частью первой настоящей статьи.

Статья 3. Установить, что в отношении хронического алкоголика, который систематически нарушает правила социалистического общежития или разрушает семью, и к которому меры, предусмотренные статьями 1 и 2 настоящего Закона, не применимы, могут быть применены меры общественного воздействия, в том числе выплата по общественному приговору его заработка или пенсии супругу или лицу, уполномоченному на это коллективом. Районный (городской) народный суд по ходатайству общественной организации или коллектива трудящихся может своим постановлением направить такого алкоголика на противоалкогольное лечение за счет лица, подвергнутого лечению.

Статья 4. Постановление районного (городского) народного суда о применении мер воздействия, предусмотренных статьями 1 и 3 настоящего Закона, а равно решение исполнительного комитета районного (городского) Совета депутатов трудящихся о применении мер воздействия, предусмотренных статьей 2 настоящего Закона, является окончательным и обжалованию не подлежит. Общественный приговор о направлении в обязательном порядке лица в установленную местность с привлечением к труду и о конфискации имущества, приобретенного на нетрудовые доходы, подлежит утверждению исполнительным комитетом районного (городского) Совета депутатов трудящихся.

Статья 5. Выявление лиц, ведущих антиобщественный, паразитический образ жизни, и проверка всех относящихся к этому обстоятельств производятся органами милиции и прокуратуры по имеющимся у них материалам, а также по представлениям государственных органов и общественных организаций или на основании заявлений граждан. Если проверкой будет установлен антиобщественный, паразитический образ жизни лица, прокурор направляет материалы на рассмотрение районного (городского) народного суда, общественной организации, коллектива трудящихся или исполнительного комитета районного (городского) Совета депутатов трудящихся.

Статья 6. Если при проверке и рассмотрении материалов в действиях лица, ведущего антиобщественный, паразитический образ жизни, будут установлены признаки преступления, то это лицо привлекается к ответственности в уголовном порядке.

Статья 7. Постановление районного (городского) народного суда, а равно общественный приговор о направлении в обязательном порядке лица, ведущего паразитический образ жизни, в установленную местность с привлечением к труду, приводится в исполнение органами Министерства внутренних дел Эстонской ССР.

Статья 8. Лица, направленные в обязательном порядке в установленную местность с привлечением к труду на основании настоящего Закона и уклоняющиеся от труда в этой местности, наказываются районным (городским) народным судом исправительными работами на срок до одного года с удержанием 10% заработка.

Лица, злостно уклоняющиеся от отбывания исправительных работ, привлекаются к ответственности по статье 178 Уголовного кодекса Эстонской ССР.

Срок отбывания исправительных работ и лишение свободы не засчитывается в срок направления в обязательном порядке в установленную местность с привлечением к труду.

Если лицо самовольно оставит местность, куда оно было направлено в обязательном порядке с привлечением к труду, или скроется в пути следования туда, то оно наказывается по статье 177 Уголовного кодекса Эстонской ССР.

Статья 9. Если лицо, направленное в обязательном порядке в установленную местность с привлечением к труду, примерным поведением и честным отношением к труду докажет свое исправление, оно по истечении не менее половины установленного ему срока, может быть по ходатайству общественной организации или коллектива трудящихся освобождено районным (городским) народным судом, в район деятельности которого оно было направлено.

Статья 10. Поручить Президиуму Верховного Совета Эстонской ССР и Совету Министров Эстонской ССР установить порядок применения настоящего Закона.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

75 О внесении дополнений и изменений в Уголовный кодекс Эстонской ССР

В соответствии с Указами Президиума Верховного Совета СССР от 24 февраля 1961 г. «О дополнении Закона об уголовной ответственности за государственные преступления», от 25 марта 1961 г. «О дополнении статьи 25 Закона об уголовной ответственности за государственные преступления», от 5 мая 1961 г. «Об усилении борьбы с особо опасными преступлениями», от 18 мая 1961 г. «О внесении дополнений и изменений в Закон об уголовной ответственности за государственные преступления и в Основы уголовного законодательства» и от 24 мая 1961 г. «Об ответственности за приписки и другие искажения отчетности о выполнении планов» и, учитывая необходимость усиления борьбы с некоторыми общественно опасными действиями в Эстонской ССР, Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Статья 1. Дополнить статью 18 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 18. Укрывательство

Заранее не обещанное укрывательство преступника, а равно орудий и средств совершения преступления, следов преступления либо предметов, добытых преступным путем, влечет уголовную ответственность лишь в случаях, предусмотренных статьями 86¹ и 180 настоящего Кодекса».

Статья 2. Дополнить статью 22 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 22. Исключительная мера наказания — смертная казнь

(1) В виде исключительной меры наказания, впредь до ее полной отмены, допускается применение смертной казни — расстрела: за измену родине (ст. 62 настоящего Кодекса), шпионаж (ст. 63), террористический акт (ст. ст. 64 ч. 1 и 65 ч. 1), диверсию (ст. 66), бандитизм (ст. 75), изготовление с целью сбыта или сбыт поддельных денег и ценных бумаг, совершенные в виде промысла (ст. 85 ч. 2), умышленное убийство при отягчающих обстоятельствах (ст. ст. 101 и 215 ч. 3), хищение государственного или общественного имущества в особо крупных размерах (ст. 93¹), а в военное время или в боевой обстановке — и за другие особо тяжкие преступления в случаях, специально предусмотренных законодательством Союза ССР.

(2) Применение смертной казни — расстрела допускается также в отношении особо опасных рецидивистов и лиц, осужденных за тяжкие преступления, терроризирующих в местах лишения свободы заключенных, вставших на путь исправления, или совершающих нападения на администрацию, или организующих с этой целью преступные группировки, а также активно участвующие в таких группировках (ст. 75¹ настоящего Кодекса).

(3) Не могут быть приговорены к смертной казни лица, не достигшие до совершения преступления восемнадцатилетнего возраста, и женщины, находившиеся в состоянии беременности во время совершения преступления или к моменту вынесения приговора. Смертная казнь не может быть применена к женщине, находящейся в состоянии беременности к моменту исполнения приговора».

Статья 3. Дополнить часть 4 статьи 23 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«(4) Лишение свободы в виде заключения в тюрьме на весь срок наказания или часть его может быть по приговору суда назначено лицам, совершившим преступления, предусмотренные статьями 62—71, 75, 75¹, 77, 85, 86 ч. 2, 88 ч. 2 или 3, 89 ч. 2 или 3, 90, 91 ч. 2 или 3, 92 ч. 2 или 3, 93 ч. 2 или 3, 93¹, 100, 101, 107 ч. 2, 115 ч. 2 или 3, 139 ч. 2, 140 ч. 2, 141 или 215 ч. 3 настоящего Кодекса, осуждаемым к лишению свободы на срок не ниже пяти лет, а лицам, осуждаемым к лишению свободы за преступление, предусмотренное статьей 176 настоящего Кодекса, и особо опасным рецидивистам — независимо от срока наказания».

Статья 4. Дополнить статью 42 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 42. Признание лица особо опасным рецидивистом

(1) Особо опасным рецидивистом может быть по приговору суда признано:

1) лицо, которое уже было осуждено за одно из преступлений, предусмотренных статьями 62—71, 75, 90, 93¹, 100, 101, 107, 115, 141 или 215 ч. 3 настоящего Кодекса, либо за хищение государственного или общественного имущества в крупных размерах, предусмотренное статьями 88 ч. 3, 89 ч. 3 или 91 ч. 3 настоящего Кодекса, и после этого вновь совершило какое-либо из перечисленных в настоящем пункте преступлений;

2) лицо, которое уже было три раза осуждено за преступления, предусмотренные статьями 88 ч. 1 или 2, 89 ч. 1 или 2, 91 ч. 1 или 2, 139 ч. 1 или 2, 140 ч. 1 или 2, 143 ч. 1 или 2, 152 или 196 настоящего Кодекса, и после этого вновь совершило какое-либо из перечисленных в настоящем пункте преступлений;

3) лицо, которое уже было два раза осуждено за преступления, перечисленные в пункте втором настоящей части, и за одно из преступлений, перечисленных в пункте первом, и после этого вновь совершило какое-либо из преступлений, перечисленных во втором пункте настоящей части;

4) лицо, совершившее умышленное преступление во время отбывания наказания в месте заключения вне зависимости от состава ранее совершенных преступлений.

(2) При решении вопроса о признании лица особо опасным рецидивистом суд учитывает характер и степень общественной опасности совершенного преступления, личность виновного и обстоятельства дела.

(3) Не может служить основанием для признания лица особо опасным рецидивистом судимость за преступление, совершенное им до достижения восемнадцатилетнего возраста, или судимость, которая погашена или снята».

Статья 5. Изложить часть 6 статьи 47 Уголовного кодекса Эстонской ССР в следующей редакции:

«(6) Учитывая обстоятельства дела, личность виновного, а также ходатайства общественных организаций или коллектива рабочих, служащих, колхозников по месту работы виновного о его условном осуждении, суд может передать условно осужденного этим организациям или коллективу для перевоспитания и исправления».

Статья 6. Внести изменения в статью 55 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив части 2 и 6 этой статьи в следующей редакции:

«(2) К лицам, осужденным за тяжкие преступления, предусмотренные статьями 77, 88 ч. 2 или 3, 89 ч. 2 или 3, 91 ч. 2 или 3, 92 ч. 2 или 3, 93 ч. 2 или 3, 100, 107 ч. 2, 139 ч. 2, 140 ч. 2 или 143 ч. 2 настоящего Кодекса, условнодосрочное освобождение и замена неотбытой части наказания более мягким видом наказания могут быть применены после фактического отбытия не менее двух третей назначенного срока наказания».

«(6) Условно-досрочное освобождение и замена неотбытой части наказания более мягким видом наказания не применяется:

- 1) к особо опасным рецидивистам;
- 2) к лицам, к которым были применены условно-досрочное освобождение от лишения свободы, либо замена неотбытой части наказания более мягким видом наказания, если эти лица до истечения неотбытого срока наказания совершили новое умышленное преступление, за которое они осуждены к лишению свободы;

3) к лицам, осужденным за особо опасные государственные преступления (ст. ст. 62—71), бандитизм (ст. 75), изготовление и сбыт поддельных денег или ценных бумаг (ст. 85), нарушение правил о валютных операциях (ст. 86), хищение государственного или общественного имущества в особо крупных размерах (ст. 93¹), умышленное убийство при отягчающих обстоятельствах (ст. ст. 101 и 215 ч. 3) изнасилование, повлекшее тяжкие последствия, или изнасилование несовершеннолетней (ст. 115 ч. 2 или 3), разбой (ст. ст. 90 и 141), получение, дачу взятки или посредничество во взяточничестве, совершенные при отягчающих обстоятельствах (ст. ст. 164 ч. 2 или 165 ч. 2)».

Статья 7. Дополнить часть 1 статьи 62 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 62. Измена родине

(1) Измена родине, то есть деяние, умышленно совершенное гражданином Союза ССР в ущерб государственной независимости, территориальной неприкосновенности или военной мощи Союза ССР: переход на сторону врага, шпионаж, выдача государственной или военной тайны иностранному государству, бегство за границу или отказ возвратиться из-за границы в Союз ССР, оказание иностранному государству помощи в проведении враждебной деятельности против Союза ССР, а равно заговор с целью захвата власти, —

наказывается лишением свободы на срок от десяти до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки или смертной казнью с конфискацией имущества».

Статья 8. Дополнить статью 63 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 63. Шпионаж

Передача, а равно похищение или собирание с целью передачи иностранному государству, иностранной организации или их агентуре сведений, составляющих государственную или военную тайну, а также передача или собирание по заданию иностранной разведки иных сведений для использования их в ущерб интересам Союза ССР, если шпионаж совершен иностранцем или лицом без гражданства, —

наказывается лишением свободы на срок от семи до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки или смертной казнью с конфискацией имущества».

Статья 9. Дополнить статью 64 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 64. Террористический акт

(1) Убийство государственного или общественного деятеля или представителя власти, совершенное в связи с его государственной или общественной деятельностью, с целью подрыва или ослабления Советской власти, —

наказывается лишением свободы на срок от десяти до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки или смертной казнью с конфискацией имущества.

(2) Особо тяжкое телесное повреждение, причиненное в тех же целях государственному или общественному деятелю или представителю власти в связи с его государственной или общественной деятельностью, —

наказывается лишением свободы на срок от восьми до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки».

Статья 10. Дополнить статью 65 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 65. Террористический акт против представителя иностранного государства

(1) Убийство представителя иностранного государства с целью провокации войны или международных осложнений, —

наказывается лишением свободы на срок от десяти до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки или смертной казнью с конфискацией имущества.

(2) Особо тяжкое телесное повреждение, причиненное тем же лицам с той же целью, —

наказывается лишением свободы на срок от восьми до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки».

Статья 11. Дополнить статью 66 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 66. Диверсия

Разрушение или повреждение взрывом, поджогом или иным способом предприятий, сооружений, путей и средств сообщения, средств связи либо другого государственного или общественного имущества, совершение массовых отравлений или распространение эпидемий и эпизоотий с целью ослабления Советского государства —

наказывается лишением свободы на срок от восьми до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки или смертной казнью с конфискацией имущества».

Статья 12. Дополнить статью 67 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 67. Вредительство

Действие, или бездействие, направленное к подрыву промышленности, транспорта, сельского хозяйства, денежной системы, торговли или иных отраслей народного хозяйства, а равно деятельности государственных органов или общественных организаций с целью ослаб-

ления Советского государства, если это деяние совершено путем использования государственных или общественных учреждений, предприятий, организаций либо путем противодействия их нормальной работе, —

наказывается лишением свободы на срок от восьми до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки».

Статья 13. Дополнить статью 68 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 68. Антисоветская агитация и пропаганда

(1) Агитация или пропаганда, проводимая в целях подрыва или ослабления Советской власти либо совершения отдельных особо опасных государственных преступлений, распространение в тех же целях клеветнических измышлений, порочащих советский государственный и общественный строй, а равно распространение либо изготовление или хранение в тех же целях литературы такого же содержания, —

наказывается лишением свободы на срок от шести месяцев до семи лет со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без таковой или ссылкой на срок от двух до пяти лет.

(2) Те же действия, совершенные лицом, ранее осужденным за особо опасные государственные преступления, а равно совершенные в военное время, —

наказывается лишением свободы на срок от трех до десяти лет со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без таковой».

Статья 14. Дополнить статью 69 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 69. Пропаганда войны

Пропаганда войны, в какой бы форме она ни велась, — наказывается лишением свободы на срок от трех до восьми лет со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без таковой».

Статья 15. Дополнить статью 75 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 75. Бандитизм

Организация вооруженных банд с целью нападения на государственные, общественные учреждения или предприятия, либо на отдельных лиц, а равно участие в таких бандах и в совершаемых ими нападениях, —

наказывается лишением свободы на срок от трех до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки или смертной казнью с конфискацией имущества».

Статья 16. Дополнить Уголовный кодекс Эстонской ССР статьей 75¹, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 75¹. Действия, дезорганизующие работу исправительно-трудовых учреждений

Особо опасные рецидивисты, а также лица, осужденные за тяжкие преступления, терроризирующие в местах лишения свободы заклю-

ченных, вставших на путь исправления, или совершающие нападения на администрацию, а также организующие в этих целях преступные группировки или активно участвующие в таких группировках, —

наказываются лишением свободы на срок от восьми до пятнадцати лет или смертной казнью».

Статья 17. Дополнить статью 76 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 76. Контрабанда

Контрабанда, то есть незаконное перемещение товаров или иных ценностей через государственную границу Союза ССР, совершенная с сокрытием предметов в специальных хранилищах, либо с обманным использованием таможенных и иных документов, либо в крупных размерах, либо группой лиц, организовавшихся для занятия контрабандой, либо должностным лицом с использованием служебного положения, а равно контрабанда взрывчатых, наркотических, сильнодействующих и ядовитых веществ, оружия и воинского снаряжения, —

наказывается лишением свободы на срок от трех до десяти лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки».

Статья 18. Дополнить статью 84 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 84. Повреждение путей сообщения и транспортных средств

Умышленное разрушение или повреждение путей сообщения, сооружений на них, подвижного состава или судов, средств связи или сигнализации, которое повлекло или могло повлечь крушение поезда, аварию корабля или нарушение нормальной работы транспорта и связи, —

наказывается лишением свободы на срок от трех до пятнадцати лет со ссылкой сроком от двух до пяти лет или без таковой».

Статья 19. Дополнить статью 85 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 85. Изготовление или сбыт поддельных денег или ценных бумаг

(1) Изготовление с целью сбыта, а также сбыт поддельных государственных казначейских билетов, билетов Государственного банка Союза ССР, металлической монеты, государственных ценных бумаг или иностранной валюты —

наказывается лишением свободы на срок от трех до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки.

(2) Те же действия, совершенные в виде промысла, —

наказываются лишением свободы на срок от десяти до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки или смертной казнью с конфискацией имущества».

Статья 20. Дополнить статью 86 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 86. Нарушения правил о валютных операциях

(1) Нарушение правил о валютных операциях, а также спекуляция валютными ценностями или ценными бумагами, —

наказываются лишением свободы на срок от трех до восьми лет с конфискацией имущества или без конфискации, с обязательной конфискацией валютных ценностей и ценных бумаг и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки.

(2) Спекуляция валютными ценностями или ценными бумагами в виде промысла или в крупных размерах, а равно нарушение правил о валютных операциях лицом, ранее осужденным по части 1 настоящей статьи, —

наказываются лишением свободы на срок от пяти до пятнадцати лет с конфискацией имущества и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без ссылки».

Статья 21. Дополнить Уголовный кодекс Эстонской ССР статьей 86¹, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 86¹. Укрывательство государственных преступлений

Заранее не обещанное укрывательство государственных преступлений, предусмотренных статьями 62—67, 70, 75, 75¹, 85 или 86 настоящего Кодекса, —

наказывается лишением свободы на срок от одного года до пяти лет и со ссылкой на срок от двух до пяти лет или без таковой или ссылкой на срок до пяти лет».

Статья 22. Дополнить пункт 2 части 2 статьи 88 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив его в следующей редакции:

(2) лицом, ранее совершившим одно из преступлений, предусмотренных статьями 75, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 93¹, 139, 140, 141 или 143 настоящего Кодекса, —

наказывается лишением свободы на срок от одного года до шести лет».

Статья 23. Дополнить Уголовный кодекс Эстонской ССР статьей 93¹, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 93¹. Хищение государственного или общественного имущества в особо крупных размерах

Хищение государственного или общественного имущества в особо крупных размерах, совершенное путем кражи (ст. 88 настоящего Кодекса), рабежа (ст. 89), разбоя (ст. 90), мошенничества (ст. 91) или присвоения, растраты или злоупотребления должностным положением (ст. 93), —

наказывается лишением свободы на срок от десяти до пятнадцати лет с конфискацией имущества или смертной казнью с конфискацией имущества».

Статья 24. Внести изменения и дополнения в статью 143 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 143. Мошенничество»

(1) Получение имущества другого лица, права на имущество или иных выгод имущественного характера путем обмана или злоупотребления доверием —

наказывается лишением свободы на срок до одного года и шести месяцев или исправительными работами на срок до одного года.

(2) То же действие,

1) причинившее значительный ущерб потерпевшему, или

2) совершенное по предварительному сговору группой лиц, или

3) совершенное лицом, указанным в статье 88 ч. 2 п. 2 настоящего Кодекса, —

наказывается лишением свободы на срок до четырех лет.

(3) Мошенничество, совершенное особо опасным рецидивистом, — наказывается лишением свободы на срок от трех до десяти лет».

Статья 25. Дополнить статью 165 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 165. Дача взятки или посредничество во взяточничестве»

(1) Дача взятки или посредничество во взяточничестве — наказывается лишением свободы на срок до двух лет.

(2) Те же действия, совершенные лицом, имеющим судимость за дачу взятки или посредничество во взяточничестве, —

наказываются лишением свободы на срок от одного года до шести лет.

(3) Лицо, давшее взятку, а также посредник в даче взятки освобождаются от уголовной ответственности:

1) если они по своей инициативе сообщат соответствующим органам о даче взятки или посредничестве в даче взятки,

2) если имело место вымогательство взятки.

Статья 26. Дополнить Уголовный кодекс Эстонской ССР статьей 166¹, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 166¹. Представление умышленно искаженных отчетных данных о выполнении планов»

Приписки в государственной отчетности и представление других умышленно искаженных отчетных данных о выполнении планов, как противогосударственные действия, наносящие вред народному хозяйству СССР, —

наказываются лишением свободы на срок до трех лет».

«Статья 27. Дополнить часть 1 статьи 180 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«(1) Заранее не обещанное укрывательство преступлений против государственного или общественного имущества, предусмотренных статьями 88 ч. 2 или 3, 89 ч. 2 или 3, 90, 91 ч. 2 или 3, 92 ч. 2 или 3, 93 ч. 2 или 3 или 93¹ настоящего Кодекса, —

наказывается лишением свободы на срок до трех лет или исправительными работами на срок до одного года».

Статья 28. Дополнить часть I статьи 181 Уголовного кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«(1) Недонесение о преступлениях против государственного или общественного имущества, предусмотренных статьями 88 ч. 3, 89 ч. 3, 90, 91 ч. 3, 92 ч. 3, 93 ч. 3 или 93¹ настоящего Кодекса, —

наказывается лишением свободы на срок до одного года и шести месяцев или исправительными работами на срок до одного года».

Статья 29. Дополнить Уголовный кодекс Эстонской ССР статьей 188¹, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 188¹. Нарушение правил строительства и незаконное приобретение строительных материалов

(1) Невыполнение предписаний органов Государственного архитектурно-строительного контроля о прекращении самовольного строительства или об устранении нарушений правил застройки, строительных норм и правил, —

наказывается исправительными работами на срок от шести месяцев до одного года.

(2) Нарушение порядка приобретения строительных материалов для индивидуального жилищного строительства, —

наказывается лишением свободы на срок до двух лет или исправительными работами на срок до одного года с конфискацией строительных материалов или строения, на возведение которого этот материал был использован».

Статья 30. Дополнить Уголовный кодекс Эстонской ССР статьей 201¹, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 201¹. Посягательство на личность и права граждан под видом исполнения религиозных обрядов

(1) Организация группы или руководство таковой, деятельность которой, проводимая под видом проповедования религиозных вероучений и исполнения религиозных обрядов, сопряжена с причинением расстройства здоровья граждан или с иными посягательствами на личность или на права граждан, а равно со склонением граждан к отказу от общественной деятельности или исполнения гражданских обязанностей, —

наказывается лишением свободы на срок до пяти лет или ссылкой на тот же срок с конфискацией имущества или без таковой.

(2) Активное участие в деятельности группы, указанной в первой части настоящей статьи, а равно пропаганда, направленная к совершению деяний, предусмотренных религиозными вероучениями и религиозными обрядами указанной группы в случае, если это участие или указанная пропаганда или лицо, виновное в этом, представляют большую общественную опасность, —

наказываются лишением свободы на срок до трех лет или ссылкой на тот же срок или исправительными работами на срок до одного года».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

76 О внесении дополнений и изменений в Уголовно-процессуальный кодекс Эстонской ССР

Верховный Совет Эстонской ССР постановляет:

Статья 1. Дополнить часть вторую статьи 73 Уголовно-процессуального кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«К лицам, обвиняемым в совершении преступлений, предусмотренных статьями 62—67, ч. 2 68, 70, 71, 75—77, ч. 2 79, 85, 86, ч. 3 88, ч. 3 89, 90, ч. 3 91, ч. 3 92, ч. 3 93, 93¹, 100, 101, ч. 2 107, ч. 2 и 3 115, ч. 3 139, ч. 3. 140, ч. 2 и 3 141, ч. 3 143, ч. 2 и 3 213, ч. 2 и 3 215, ч. 3 216, 217, ч. 2 220, ч. 2 и 4 221, 222, 223, ч. 2 224, ч. 2 и 3 226, 227—229, ч. 5 и 6 230, ч. 3 231, ч. 3 и 4 232, ч. 3 234, ч. 3 235, 236—242 Уголовного кодекса Эстонской ССР, заключение под стражу может быть применено по мотивам одной лишь опасности преступления».

Статья 2. Дополнить пункт 3 статьи 99 Уголовно-процессуального кодекса Эстонской ССР, изложив его в следующей редакции:

«3) начальник исправительно-трудового учреждения по делу о преступлении против установленного порядка несения службы, совершенном сотрудником этого учреждения, а равно по делу о преступлении, совершенном в расположении исправительно-трудового учреждения».

Статья 3. Дополнить часть первую статьи 105 Уголовно-процессуального кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Статья 105. Дела, по которым производство предварительного следствия обязательно»

Производство предварительного следствия обязательно по делам о государственных и воинских преступлениях, а также о преступлениях, предусмотренных статьями ч. 2 и 3 88, ч. 2 и 3 89, 90, ч. 2 и 3 91, ч. 2 и 3 92, ч. 2 и 3 93, 93¹, 96—98, 100—110, 114—120, 123, 124, 126, 127, ч. 2 129, 131—137, ч. 3 139, ч. 2 и 3 140, 141, ч. 3 143, 144—147, 150, 151, 159, 161—166¹, 168—171, 174, 175, 180—182, 184, 188¹, 190—194, 201, 201¹, 202, 204—206 и 209 Уголовного кодекса Эстонской ССР, а также по всем делам о преступлениях, совершенных несовершеннолетними или лицами, которые в силу своих физических или психических недостатков не могут сами осуществлять свое право на защиту».

Статья 4. Дополнить часть 2 статьи 338 Уголовно-процессуального кодекса Эстонской ССР, изложив ее в следующей редакции:

«Ходатайства в отношении лиц, осужденных к лишению свободы за преступления, предусмотренные статьями 62—77, ч. 2 статьи 85, ч. 3 статьи 88, ч. 3 статьи 89, ч. 2 статьи 90, ч. 3 статьи 91, ч. 3 статьи 92, ч. 3 статьи 93, статьей 93¹, статьей 101, ч. 3 статьи 115 и статьей 141 Уголовного кодекса Эстонской ССР, рассматриваются Верховным Судом Эстонской ССР».

Статья 5. Изложить части 4 и 6 статьи 345 Уголовно-процессуального кодекса Эстонской ССР в следующей редакции:

«Судебная коллегия, рассматривающая дела в порядке судебного надзора, в необходимых случаях вправе вызвать в судебное заседание осужденного. На заседания Президиума и Пленума Верховного Суда Эстонской ССР осужденные не вызываются».

«Если в судебном заседании присутствует осужденный, то он вправе после доклада члена суда дать объяснения».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

77 О бюджетных правах Эстонской Советской Социалистической Республики и местных Советов депутатов трудящихся Эстонской ССР

Раздел I

Общие положения

Статья 1. Государственный бюджет Эстонской ССР является основным финансовым планом образования и использования государственного фонда денежных средств Эстонской ССР. В Государственном бюджете Эстонской ССР сосредотачивается часть национального дохода Советского Союза, направляемая на планомерное развитие промышленности, сельского хозяйства, транспорта, жилищно-коммунального хозяйства, торговли и других отраслей народного хозяйства, на повышение материального благосостояния и культурного уровня трудящихся, на содержание органов государственной власти и органов государственного управления Эстонской ССР.

Средства Государственного бюджета Эстонской ССР образуются преимущественно за счет доходов от социалистического хозяйства, постоянно растущих на основе непрерывного расширения и совершенствования социалистического производства. В образовании доходов Государственного бюджета Эстонской ССР принимают участие также граждане Эстонской ССР своими личными доходами путем уплаты налогов, установленных законами Союза ССР, и добровольного взноса средств.

В процессе составления и исполнения Государственного бюджета Эстонской ССР осуществляется контроль за финансовой и хозяйственной деятельностью предприятий и организаций и за выполнением ими заданий народнохозяйственного плана.

Статья 2. Бюджетное устройство Эстонской ССР определяется государственным устройством Эстонской Советской Социалистической Республики.

Государственный бюджет Эстонской Советской Социалистической Республики как государства, добровольно объединившегося с равноправными союзными республиками в союзное государство — Союз Советских Социалистических Республик, объединяется в Государственном бюджете СССР с союзным бюджетом и государственными бюджетами других союзных республик.

На основе объединения Государственного бюджета Эстонской ССР и государственных бюджетов других союзных республик с союзным бюджетом в Государственном бюджете СССР, обеспечивается финансирование мероприятий, предусматриваемых планом развития народного хозяйства в целом по СССР и по союзным республикам, участие Эстонской ССР в осуществлении мероприятий, имеющих общесоюзное значение, всестороннее развитие экономики и культуры Эстонской ССР и других союзных республик и их взаимная помощь.

Государственный бюджет Эстонской ССР, в состав которой входят районы и города республиканского подчинения, объединяет республиканский бюджет Эстонской ССР и местные бюджеты районов и городов республиканского подчинения.

Статья 3. Каждый район имеет местный бюджет, утверждаемый районным Советом депутатов трудящихся.

Бюджет района объединяет районный бюджет, поселковые и сельские бюджеты и бюджеты городов районного подчинения.

Статья 4. Каждый город республиканского подчинения имеет местный бюджет, утверждаемый городским Советом депутатов трудящихся.

Бюджет города республиканского подчинения с районным делением объединяет городской бюджет и бюджеты районов, входящих в состав города.

В тех случаях, когда в бюджет города республиканского подчинения включаются поселковые и сельские бюджеты, бюджет города объединяет городской бюджет, поселковые и сельские бюджеты.

Статья 5. Каждый город районного подчинения имеет местный городской бюджет, утверждаемый городским Советом депутатов трудящихся.

Статья 6. Каждый поселковый Совет имеет местный поселковый бюджет, утверждаемый поселковым Советом депутатов трудящихся.

Статья 7. Каждый сельский Совет имеет местный сельский бюджет, утверждаемый сельским Советом депутатов трудящихся.

Статья 8. Составление, утверждение и исполнение Государственного бюджета Эстонской ССР и разграничение его доходов и расходов между республиканским бюджетом и местными бюджетами районов и городов республиканского подчинения осуществляются на основе принципа демократического централизма, обеспечивающего соблюдение прав местных Советов депутатов трудящихся и единство бюджетной системы и финансовой политики Советского социалистического государства.

Статья 9. Государственный бюджет Эстонской ССР утверждается Верховным Советом Эстонской ССР сроком на один год — с 1-го

января по 31-е декабря включительно. Утвержденный Государственный бюджет Эстонской ССР является законом Эстонской ССР.

Совет народного хозяйства Эстонской ССР, министерства и ведомства Эстонской ССР, предприятия, организации и учреждения обязаны точно и неуклонно выполнять Государственный бюджет Эстонской ССР, полностью и своевременно вносить в бюджет установленные платежи и соблюдать строгую экономию в расходовании государственных средств.

Раздел II

Государственный бюджет Эстонской ССР

Статья 10. Государственный бюджет Эстонской ССР составляется по доходам и расходам в соответствии с планом развития народного хозяйства Союза ССР и планом развития народного хозяйства Эстонской ССР.

Статья 11. В доходы Государственного бюджета Эстонской ССР включаются:

а) отчисления от прибылей и другие поступления от предприятий и хозяйственных организаций, подведомственных Совету народного хозяйства Эстонской ССР, министерствам и ведомствам Эстонской ССР, исполнительным комитетам Советов депутатов трудящихся, за исключением части отчислений от прибылей предприятий и хозяйственных организаций Совета народного хозяйства Эстонской ССР, передаваемой в союзный бюджет;

б) лесной доход, подоходный налог с колхозов, подоходный налог с предприятий и организаций республиканского и местного значения, находящихся в ведении потребительской кооперации, а также в ведении общественных организаций;

в) сельскохозяйственный налог;

г) отчисления от подоходного налога с населения в размере 50 процентов;

д) государственная пошлина, местные налоги и сборы и другие доходы, устанавливаемые в порядке, предусмотряемом законодательством Союза ССР.

Статья 12. В государственный бюджет Эстонской ССР сверх доходов, предусматриваемых в статье 11 настоящего Закона, включаются в размерах, предусматриваемых в Государственном бюджете СССР:

а) средства государственного социального страхования на выплату пенсий;

б) отчисления от налога с оборота и других общесоюзных государственных доходов.

Статья 13. В государственный бюджет Эстонской ССР включаются расходы:

а) на финансирование предприятий и организаций, подведомственных Совету народного хозяйства Эстонской ССР, министерствам и ведомствам Эстонской ССР и исполнительным комитетам Советов депутатов трудящихся;

б) на финансирование осуществляемых учреждениями и организациями Эстонской ССР мероприятий по просвещению, науке, культуре, здравоохранению, физической культуре, на выплату пенсий, пособий многодетным и одиноким матерям и на другие мероприятия по социальному обеспечению;

в) на содержание органов государственной власти и органов государственного управления Эстонской ССР, Верховного Суда Эстонской ССР, народных судов и нотариальных контор;

г) на другие мероприятия, финансируемые в соответствии с законодательством Союза ССР и Эстонской ССР из Государственного бюджета Эстонской ССР.

Статья 14. В Государственном бюджете Эстонской ССР предусматривается резервный фонд Совета Министров Эстонской ССР для покрытия неотложных расходов по народному хозяйству, социально-культурным и другим мероприятиям, которые не могли быть предусмотрены при утверждении Государственного бюджета Эстонской ССР.

Статья 15. В Государственном бюджете Эстонской ССР сверх предусмотренных расходов образуется оборотная кассовая наличность за счет остатков средств бюджета на начало планируемого года. Размер оборотной кассовой наличности определяется при утверждении Государственного бюджета Эстонской ССР.

Оборотная кассовая наличность может быть в течение года использована на покрытие временных кассовых разрывов и должна быть восстановлена в том же году до размеров, установленных при утверждении бюджета.

Статья 16. Разграничение доходов и расходов Государственного бюджета Эстонской ССР между республиканским бюджетом, бюджетами районов и городов республиканского подчинения определяется Верховным Советом Эстонской ССР по представлению Совета Министров Эстонской ССР.

Статья 17. В соответствии с устанавливаемыми Советом Министров СССР порядком и сроками составления проекта Государственного бюджета СССР, Совет Министров Эстонской ССР на основе плана развития народного хозяйства СССР и плана развития народного хозяйства Эстонской ССР составляет проект Государственного бюджета Эстонской ССР и представляет его в Совет Министров СССР для рассмотрения и включения в проект Государственного бюджета СССР.

Статья 18. В соответствии с устанавливаемыми Советом Министров Эстонской ССР порядком и сроками составления проекта Государственного бюджета Эстонской ССР:

а) Совет народного хозяйства Эстонской ССР, министерства и ведомства Эстонской ССР на основе заданий, предусматриваемых планом развития народного хозяйства Эстонской ССР, составляют проекты финансовых планов и смет и представляют их в Совет Министров Эстонской ССР для составления проекта республиканского бюджета;

б) исполнительные комитеты Советов депутатов трудящихся районов и городов республиканского подчинения на основе плана развития народного хозяйства Эстонской ССР и планов развития народ-

ного хозяйства районов и городов составляют проекты местных бюджетов районов и городов республиканского подчинения и представляют их в Совет Министров Эстонской ССР для рассмотрения и включения в проект Государственного бюджета Эстонской ССР;

в) Министерство финансов Эстонской ССР предварительно рассматривает:

проекты финансовых планов и смет Совета народного хозяйства Эстонской ССР, министерств и ведомств Эстонской ССР с участием их представителей;

проекты местных бюджетов районов и городов республиканского подчинения с участием представителей районов и городов.

После рассмотрения указанных проектов Министерство финансов Эстонской ССР:

составляет проект республиканского бюджета;

на основании проектов республиканского бюджета и местных бюджетов районов и городов республиканского подчинения составляет проект Государственного бюджета Эстонской ССР и представляет его в Совет Министров Эстонской ССР.

Статья 19. Совет Министров Эстонской ССР рассматривает проект Государственного бюджета Эстонской ССР, составленный в соответствии с показателями, предусмотренными Законом о Государственном бюджете СССР для Государственного бюджета Эстонской ССР, и представляет в Верховный Совет Эстонской ССР:

а) Государственный бюджет Эстонской ССР — в общей сумме доходов, с выделением основных доходных источников, и в общей сумме расходов, с выделением ассигнований на финансирование народного хозяйства, социально-культурных мероприятий, на содержание органов государственной власти, органов государственного управления, судебных органов и нотариальных контор;

б) республиканский бюджет — в общей сумме доходов, с выделением основных доходных источников, и в общей сумме расходов, с выделением основных видов расходов, а также с распределением платежей в бюджет и ассигнований по Совету народного хозяйства Эстонской ССР, министерствам и ведомствам Эстонской ССР;

в) местные бюджеты районов и городов республиканского подчинения, включенные в Государственный бюджет Эстонской ССР;

г) предложения о размерах отчислений от общесоюзных государственных налогов и доходов в местные бюджеты районов и городов республиканского подчинения;

д) предложения о размерах оборотной кассовой наличности республиканского бюджета и местных бюджетов районов и городов республиканского подчинения.

Статья 20. Государственный бюджет Эстонской ССР, представленный Советом Министров Эстонской ССР в Верховный Совет Эстонской ССР, предварительно рассматривается Бюджетной комиссией Верховного Совета Эстонской ССР.

Статья 21. Бюджетная комиссия Верховного Совета Эстонской ССР при рассмотрении Государственного бюджета Эстонской ССР:

а) заслушивает доклады Совета народного хозяйства Эстонской ССР, министерств и ведомств Эстонской ССР по их финансовым планам и сметам и доклады исполнительных комитетов Советов депутатов трудящихся районов и городов республиканского подчинения по доходам и расходам местных бюджетов, а также рассматривает внесенные Советом народного хозяйства Эстонской ССР, министерствами и ведомствами Эстонской ССР и исполнительными комитетами Советов депутатов трудящихся районов и городов республиканского подчинения предложения, касающиеся изменения доходов и расходов Государственного бюджета Эстонской ССР;

б) составляет и представляет Верховному Совету Эстонской ССР заключение по Государственному бюджету Эстонской ССР.

Статья 22. Верховный Совет Эстонской ССР рассматривает Государственный бюджет Эстонской ССР по докладу Совета Министров Эстонской ССР и заключению Бюджетной комиссии, а также рассматривает предложения депутатов Верховного Совета Эстонской ССР, внесенные при обсуждении Государственного бюджета Эстонской ССР.

Статья 23. Верховный Совет Эстонской ССР утверждает:

а) Государственный бюджет Эстонской ССР — в общей сумме доходов, с выделением основных доходных источников, и — в общей сумме расходов, с выделением ассигнований:

на финансирование народного хозяйства;

на социально-культурные мероприятия;

на содержание органов государственной власти, органов государственного управления, судебных органов и нотариальных контор;

б) республиканский бюджет;

в) размеры отчислений от общесоюзных государственных налогов и доходов в местные бюджеты районов и городов республиканского подчинения;

г) размеры оборотной кассовой наличности республиканского бюджета.

В Государственном бюджете Эстонской ССР устанавливаются местные бюджеты районов и городов республиканского подчинения в общей сумме доходов и в общей сумме расходов по каждому району и городу республиканского подчинения, а также устанавливаются размеры оборотной кассовой наличности по этим бюджетам.

Статья 24. Закон о Государственном бюджете Эстонской ССР публикуется для всеобщего сведения.

Статья 25. Совет Министров Эстонской ССР организует исполнение Государственного бюджета Эстонской ССР через Министерство финансов Эстонской ССР, Совет народного хозяйства Эстонской ССР, министерства и ведомства Эстонской ССР и исполнительные комитеты Советов депутатов трудящихся районов и городов республиканского подчинения.

Министерство финансов Эстонской ССР, Совет народного хозяйства Эстонской ССР, министерства и ведомства Эстонской ССР и исполнительные комитеты местных Советов депутатов трудящихся обеспечивают выполнение всех предусмотренных по бюджету дохо-

дов, экономное расходование бюджетных средств строго по целевому назначению и в меру выполнения производственных и финансовых планов.

Кассовое исполнение Государственного бюджета Эстонской ССР осуществляется учреждениями Государственного банка Союза ССР.

Статья 26. В случае издания после утверждения Государственного бюджета Эстонской ССР законов Союза ССР и законов Эстонской ССР или постановлений Совета Министров Союза ССР и Совета Министров Эстонской ССР, в соответствии с которыми увеличиваются расходы или уменьшаются доходы местных бюджетов районов и городов республиканского подчинения, этим бюджетам, в процессе исполнения Государственного бюджета Эстонской ССР, возмещаются средства из республиканского бюджета; при уменьшении расходов или увеличении доходов местных бюджетов районов и городов республиканского подчинения соответствующие суммы передаются в республиканский бюджет.

Статья 27. Отчет об исполнении Государственного бюджета Эстонской ССР составляется Министерством финансов Эстонской ССР и представляется Совету Министров Эстонской ССР в порядке и в сроки, устанавливаемые Советом Министров Эстонской ССР.

Статья 28. Совет Министров Эстонской ССР представляет в Верховный Совет Эстонской ССР отчет об исполнении Государственного бюджета Эстонской ССР.

Статья 29. Бюджетная комиссия Верховного Совета Эстонской ССР рассматривает отчет об исполнении Государственного бюджета Эстонской ССР, составляет заключение по отчету и представляет его Верховному Совету Эстонской ССР.

Статья 30. Верховный Совет Эстонской ССР по докладу Совета Министров Эстонской ССР и заключению Бюджетной комиссии рассматривает и утверждает отчет об исполнении Государственного бюджета Эстонской ССР, включающий отчет об исполнении республиканского бюджета и местных бюджетов районов и городов республиканского подчинения.

Постановление Верховного Совета Эстонской ССР по отчету об исполнении Государственного бюджета Эстонской ССР публикуется для всеобщего сведения.

Статья 31. Контроль за исполнением Государственного бюджета Эстонской ССР осуществляется Министерством финансов Эстонской ССР в порядке, устанавливаемом Советом Министров Эстонской ССР.

Раздел III

Республиканский бюджет

Статья 32. Республиканский бюджет является составной частью Государственного бюджета Эстонской ССР и обеспечивает необходимыми денежными средствами финансирование имеющих общереспубликанское значение мероприятий в области хозяйственного и культурного строительства. Через республиканский бюджет осуществляется перераспределение части финансовых ресурсов между рай-

онами и городами республиканского подчинения в целях всемерного развития их экономики, обеспечения роста материального благосостояния и культурного уровня трудящихся Эстонской ССР.

Статья 33. В республиканский бюджет включаются доходы:

а) отчисления от прибылей и другие поступления от государственных предприятий и хозяйственных организаций, подведомственных Совету народного хозяйства Эстонской ССР, министерствам и ведомствам Эстонской ССР, за исключением части отчислений от прибылей предприятий и хозяйственных организаций Совета народного хозяйства Эстонской ССР, передаваемой в союзный бюджет;

б) подоходный налог с предприятий и организаций республиканского значения, находящихся в ведении потребительской кооперации, а также в ведении общественных организаций;

в) отчисления от подоходного налога с населения в размере 50 процентов;

г) сельскохозяйственный налог, лесной доход и подоходный налог с колхозов;

д) другие доходы, направляемые на образование республиканского бюджета в соответствии с законодательством Эстонской ССР.

В республиканский бюджет Эстонской ССР сверх указанных в настоящей статье доходов включаются в размерах, устанавливаемых в Государственном бюджете Эстонской ССР:

а) отчисления от налога с оборота и других общесоюзных государственных доходов;

б) средства государственного социального страхования на выплату пенсий.

Статья 34. В республиканский бюджет включаются расходы:

а) на финансирование предприятий и хозяйственных организаций, подведомственных Совету народного хозяйства Эстонской ССР, министерствам и ведомствам Эстонской ССР;

б) на финансирование мероприятий по просвещению, науке, культуре, здравоохранению, физической культуре, осуществляемых Советом народного хозяйства Эстонской ССР, министерствами и ведомствами республики, на выплату пенсий, пособий многодетным и одиноким матерям и на другие мероприятия по социальному обеспечению, имеющие республиканское значение;

в) на содержание органов государственной власти и органов государственного управления Эстонской ССР, судебных органов и нотариальных контор Эстонской ССР;

г) на другие мероприятия, финансируемые в соответствии с законодательством Эстонской ССР из республиканского бюджета.

В расходную часть республиканского бюджета Эстонской ССР включаются суммы, передаваемые местным бюджетам по отчислениям от общесоюзных государственных доходов и налогов.

Статья 35. В соответствии со статьей 14 настоящего Закона в составе республиканского бюджета образуется резервный фонд Совета Министров Эстонской ССР.

Статья 36. В республиканском бюджете сверх предусмотренных расходов образуется оборотная кассовая наличность за счет остатков средств республиканского бюджета на начало планируемого года. Размер оборотной кассовой наличности определяется при утверждении республиканского бюджета.

Оборотная кассовая наличность может быть в течение года использована на покрытие временных кассовых разрывов и должна быть восстановлена в том же году до размеров, установленных при утверждении республиканского бюджета.

Статья 37. Доходы, дополнительно полученные при исполнении республиканского бюджета, направляются в порядке, определяемом законодательством Союза ССР и законодательством Эстонской ССР на финансирование народного хозяйства и социально-культурных мероприятий, включая капитальные вложения.

Статья 38. Суммы превышения доходов над расходами по республиканскому бюджету, образующиеся на конец года в результате перевыполнения доходов или экономии по расходам, за исключением неиспользованных средств по ассигнованиям на капитальные вложения предприятий, организаций, находящихся в ведении Совета народного хозяйства Эстонской ССР, остаются в распоряжении Совета Министров Эстонской ССР и расходуются по его усмотрению.

Статья 39. Республиканский бюджет исполняется по росписи доходов и расходов, составляемой Министерством финансов Эстонской ССР в соответствии с бюджетом, утвержденным Верховным Советом Эстонской ССР.

Раздел IV

Местные бюджеты

Статья 40. Местные бюджеты районов, городов, поселковых и сельских Советов Эстонской ССР являются составной частью Государственного бюджета Эстонской ССР и обеспечивают необходимыми денежными средствами финансирование мероприятий хозяйственного и культурного строительства, осуществляемого соответствующими местными органами государственной власти и государственного управления.

Статья 41. В местные бюджеты поступают следующие доходы:

а) отчисления от прибылей и другие поступления от предприятий и хозяйственных организаций, подведомственных местным Советам депутатов трудящихся;

б) подоходный налог с предприятий и организаций местного значения, находящихся в ведении потребительской кооперации, а также в ведении общественных организаций;

в) государственная пошлина, местные налоги и сборы и другие доходы, направляемые на образование местных бюджетов в соответствии с законодательством Эстонской ССР.

В местные бюджеты сверх указанных в настоящей статье доходов включаются отчисления от налога с оборота, от лесного дохода,

подходного налога с населения, сельскохозяйственного налога, доходного налога с колхозов и от других общесоюзных государственных доходов.

Статья 42. В местные бюджеты включаются расходы:

а) на финансирование предприятий, хозяйственных организаций и учреждений промышленности, сельского, жилищного и коммунального хозяйства, торговли и других отраслей народного хозяйства, подведомственного местным Советам депутатов трудящихся;

б) на финансирование осуществляемых учреждениями и организациями исполнительных комитетов местных Советов депутатов трудящихся мероприятий по просвещению, культуре, здравоохранению, физической культуре, на выплату пенсий и на другие мероприятия по социальному обеспечению;

в) на содержание местных органов государственной власти и органов государственного управления;

г) на другие мероприятия, финансируемые в соответствии с законодательством Эстонской ССР из местных бюджетов.

Статья 43. Разграничение доходов и расходов бюджетов районов и городов республиканского подчинения между районными, городскими (городов районного подчинения), поселковыми и сельскими бюджетами, городскими бюджетами (городов республиканского подчинения) и бюджетами районов города определяется соответственно районными и городскими (городов республиканского подчинения) Советами депутатов трудящихся по представлениям их исполнительных комитетов.

Статья 44. Городские (городов республиканского подчинения) и районные Советы депутатов трудящихся при утверждении бюджетов городов и районов могут увеличивать общую сумму доходов и общую сумму расходов, установленные в соответствии со статьей 23 настоящего Закона, без изменения размеров отчислений от общесоюзных государственных налогов и доходов, предусмотренных в Государственном бюджете Эстонской ССР для бюджета каждого города и района.

Городские (городов районного подчинения), районные (районов городов), поселковые и сельские Советы депутатов трудящихся при утверждении соответственно городских, районных, поселковых и сельских бюджетов могут увеличивать общие суммы доходов и общие суммы расходов, установленные для этих бюджетов в бюджетах районов, городов (республиканского подчинения) без изменения размеров отчислений от общесоюзных государственных налогов и доходов, предусмотренных для городских, районных, поселковых и сельских бюджетов в бюджетах районов, городов (республиканского подчинения).

Статья 45. В местных бюджетах сверх предусмотренных расходов образуется обратная кассовая наличность за счет остатков средств по указанным бюджетам на начало планируемого года. Размер обратной кассовой наличности определяется при утверждении Государственного бюджета Эстонской ССР и местных бюджетов.

Оборотная кассовая наличность может быть в течение года использована на покрытие временных кассовых разрывов и должна быть восстановлена в том же году до размеров, установленных при утверждении местных бюджетов.

Статья 46. Доходы, дополнительно полученные при исполнении местных бюджетов, могут направляться соответствующими исполкомами местных Советов депутатов трудящихся на финансирование народного хозяйства и социально-культурных мероприятий, включая капитальные вложения, в соответствии с действующим законодательством Союза ССР и законодательством Эстонской ССР.

Статья 47. Суммы превышения доходов над расходами по местным бюджетам, образующиеся на конец года в результате перевыполнения доходов или экономии по расходам, за исключением неиспользованных средств по ассигнованиям на плановые капитальные вложения, а также неиспользованных средств, выделенных Советом Министров Эстонской ССР из республиканского бюджета на капитальное строительство, осуществляемое сверх государственного плана, остаются в распоряжении местных Советов депутатов трудящихся и расходуются по их усмотрению в соответствии с действующим законодательством Союза ССР и законодательством Эстонской ССР.

Порядок расходования средств, образующихся в связи с неиспользованием ассигнований на капитальные вложения, определяется при утверждении Государственного бюджета Эстонской ССР.

Статья 48. В случае принятия районным, городским (городов республиканского подчинения) Советом депутатов трудящихся или его исполнительным комитетом, после утверждения бюджета района, города, решений, в соответствии с которыми увеличиваются расходы или уменьшаются доходы бюджетов городов (районного подчинения), бюджетов районов города, поселковых и сельских бюджетов, этим бюджетам в процессе исполнения бюджета района, города возмещаются средства из районного, городского бюджета; при уменьшении расходов или увеличении доходов бюджетов городов (районного подчинения), бюджетов районов города, поселковых и сельских бюджетов соответствующие суммы передаются в районный, городской (городов республиканского подчинения) бюджет.

Статья 49. Исполнительные комитеты районных и городских (республиканского подчинения) Советов депутатов трудящихся устанавливают порядок и сроки составления проектов бюджетов районов и городов республиканского подчинения, в соответствии с которыми:

а) отделы исполкомов Советов депутатов трудящихся районов и городов республиканского подчинения и отдельные предприятия и хозяйственные организации районного и городского подчинения на основе плана развития народного хозяйства района или города, составляют проекты финансовых планов и смет и представляют их в исполком районного или городского Совета депутатов трудящихся для составления проекта районного и городского бюджета;

б) исполкомы городских районов (городов районного подчинения), районных (в городах с районным делением), поселковых и сельских Советов депутатов трудящихся на основе заданий, предусмотренных

планом развития народного хозяйства района или города республиканского подчинения, составляют проекты бюджетов и представляют их в исполкомы районного или городского Совета депутатов трудящихся для рассмотрения и включения в проект бюджета района, города республиканского подчинения;

в) районные и городские финансовые отделы предварительно рассматривают:

проекты бюджетов городских (городов районного подчинения), районных (в городах с районным делением), поселковых и сельских Советов депутатов трудящихся с участием их представителей;

проекты финансовых планов предприятий, организаций и сметы бюджетных учреждений районного и городского подчинения.

После рассмотрения проектов бюджетов, финансовых планов и смет районные и городские финансовые отделы составляют соответственно проект бюджета района, города республиканского подчинения и представляют его исполкому районного, городского Совета депутатов трудящихся.

Статья 50. Исполнительные комитеты районных и городских (городов республиканского подчинения) Советов депутатов трудящихся рассматривают проекты бюджетов районов и городов, составленные в соответствии с показателями бюджетов районов и городов, предусмотренными Законом о Государственном бюджете Эстонской ССР, и представляют районным, городским (городов республиканского подчинения) Советам депутатов трудящихся:

а) бюджеты районов и городов — в общей сумме доходов, с выделением основных доходных источников, и в общей сумме расходов, с выделением ассигнований на финансирование народного хозяйства, на финансирование социально-культурных мероприятий, на содержание местных органов государственной власти и государственного управления;

б) районные, городские бюджеты — в общей сумме доходов, с выделением основных доходных источников, и в общей сумме расходов, с выделением ассигнований на финансирование предприятий и хозяйственных организаций городского, районного подчинения, на финансирование мероприятий по просвещению, культуре, здравоохранению, физической культуре и социальному обеспечению, осуществляемых учреждениями и организациями городского и районного подчинения, на содержание районных, городских Советов депутатов трудящихся, исполнительных комитетов районных, городских Советов депутатов трудящихся и их отделов;

в) бюджеты районов города, бюджеты городов (районного подчинения), поселковые и сельские бюджеты — в общих суммах доходов и в общих суммах расходов по каждому району, городу, поселковому Совету и сельскому Совету;

г) предложения о размерах отчислений от общесоюзных государственных налогов и доходов в бюджеты каждого района города, города районного подчинения, поселкового Совета и сельского Совета;

д) предложения о размерах оборотной кассовой наличности по районным, городским (городов республиканского подчинения) бюджетам и по бюджетам каждого района города, бюджетам городов районного подчинения, поселковым и сельским бюджетам.

Статья 51. Бюджет района, города (республиканского подчинения), представленный исполнительным комитетом районного, городского Совета депутатов трудящихся в районный, городской Совет депутатов трудящихся, предварительно рассматривается бюджетной комиссией районного, городского Совета депутатов трудящихся.

Бюджетная комиссия районного, городского Совета депутатов трудящихся:

а) заслушивает доклады исполнительных комитетов городских (городов районного подчинения), районных (районов города), поселковых и сельских Советов депутатов трудящихся по городским, районным, поселковым и сельским бюджетам и доклады отделов исполнительных комитетов районного, городского (городов республиканского подчинения) Советов депутатов трудящихся по их финансовым планам и сметам, а также рассматривает предложения, касающиеся изменений доходов и расходов бюджета района, города;

б) составляет и представляет районному, городскому Совету депутатов трудящихся заключение по бюджету района, города.

Статья 52. Советы депутатов трудящихся районов и городов республиканского подчинения рассматривают бюджет по докладу исполнительного комитета Совета депутатов трудящихся и заключению бюджетной комиссии, а также рассматривают предложения депутатов Совета депутатов трудящихся, внесенные при обсуждении бюджета.

Статья 53. Районный, городской (городов республиканского подчинения) Совет депутатов трудящихся утверждает:

а) бюджет района, города в общей сумме доходов, с выделением основных доходных источников, и в общей сумме расходов, с выделением ассигнований:

на финансирование народного хозяйства;

на социально-культурные мероприятия;

на содержание органов государственной власти и органов государственного управления;

б) районный, городской (городов республиканского подчинения) бюджет — в общей сумме доходов с выделением основных доходных источников, и в общей сумме расходов, с выделением основных видов расходов, а также с распределением платежей в бюджет и ассигнований по отделам исполнительного комитета, предприятиям и организациям;

в) размеры отчислений от общесоюзных государственных налогов и доходов в бюджеты городских (городов районного подчинения), районных (в городах с районным делением), поселковых и сельских Советов депутатов трудящихся;

г) размеры оборотной кассовой наличности по районному, городскому бюджету.

Районный, городской (городов республиканского подчинения) Совет депутатов трудящихся устанавливает бюджеты городов районного подчинения, бюджеты районов города, поселковые и сельские бюджеты в общей сумме доходов и в общей сумме расходов по каждому городу, району, поселковому Совету и сельскому Совету, а также размеры оборотной кассовой наличности по каждому из этих бюджетов.

Статья 54. В соответствии с установленными районным, городским Советом депутатов трудящихся объемом бюджета, размерами отчислений от общесоюзных государственных налогов и доходов исполкомы городских (городов районного подчинения), районных (в городах с районным делением), поселковых и сельских Советов депутатов трудящихся составляют соответственно городской, районный, поселковый и сельский бюджеты.

Статья 55. Исполком городского (городов районного подчинения), районного (в городах с районным делением), поселкового и сельского Совета депутатов трудящихся рассматривает составленный проект бюджета и представляет его на утверждение соответствующего Совета депутатов трудящихся.

Статья 56. Бюджет, представленный на рассмотрение и утверждение городского (городов районного подчинения), районного (в городах с районным делением), поселкового и сельского Советов депутатов трудящихся, предварительно рассматривается бюджетной комиссией соответствующего Совета депутатов трудящихся, которая составляет заключение по бюджету.

Статья 57. Городские (городов районного подчинения), районные (в городах с районным делением), поселковые и сельские Советы депутатов трудящихся:

рассматривают соответствующие бюджеты по докладу исполнительного комитета Совета депутатов трудящихся и заключению бюджетной комиссии, а также рассматривают предложения депутатов, внесенные при обсуждении бюджета;

утверждают бюджеты в общей сумме доходов, с выделением всех доходных источников и в общей сумме расходов, с выделением ассигнований на финансирование жилищно-коммунального хозяйства и благоустройства, сельского хозяйства и торговли, на просвещение, культуру, здравоохранение, физическую культуру и социальное обеспечение, на содержание местных органов государственной власти и государственного управления;

утверждают размеры оборотной кассовой наличности по соответствующим бюджетам.

Статья 58. Решения местных Советов депутатов трудящихся об утверждении местных бюджетов публикуются для всеобщего сведения.

Статья 59. Исполнительные комитеты местных Советов депутатов трудящихся организуют исполнение соответствующих местных бюджетов и обеспечивают выполнение всех предусмотренных по бюджету доходов, экономное расходование бюджетных средств строго по целевому назначению и в меру выполнения производственных

и финансовых планов, а также планов по сети, контингентам и штатам бюджетных учреждений.

Статья 60. Отчет об исполнении бюджета района, города (республиканского подчинения) составляет соответствующий финансовый отдел, а отчет об исполнении бюджета города районного подчинения, поселкового Совета и сельского Совета составляет исполнительный комитет соответствующего Совета депутатов трудящихся.

Бюджетная комиссия районного, городского, поселкового и сельского Совета депутатов трудящихся рассматривает отчет об исполнении бюджета, составляет по нему заключение и представляет его соответствующему Совету депутатов трудящихся.

Советы депутатов трудящихся утверждают отчеты по докладам исполкомов и заключениям бюджетных комиссий. Утвержденные отчеты публикуются для всеобщего сведения.

Статья 61. Правила составления и исполнения Государственного бюджета Эстонской ССР устанавливаются Советом Министров Эстонской ССР в соответствии с настоящим Законом.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

78 Об утверждении Положения о дисциплинарной ответственности судей Эстонской ССР

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Утвердить Положение о дисциплинарной ответственности судей Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

Положение

о дисциплинарной ответственности судей Эстонской ССР

Статья 1. Всей своей деятельностью суд воспитывает граждан Союза ССР в духе преданности Родине и делу коммунизма, в духе точного и неуклонного исполнения советских законов, бережного отношения к социалистической собственности, соблюдения трудовой дисциплины, честного отношения к государственному и общественному долгу, уважения к правам, чести и достоинству граждан, к правилам социалистического общежития.

Советский судья должен дорожить доверием народа и быть примером честного служения Родине, точного исполнения советских за-

конов, моральной чистоты и безупречного поведения, чтобы иметь моральное право судить и воспитывать других.

Статья 2. Дисциплинарную ответственность в порядке, предусмотренном настоящим Положением, несут народные судьи и председатели районных (городских) народных судов, а также члены Верховного Суда Эстонской ССР.

Статья 3. Дисциплинарные дела судей Эстонской ССР рассматриваются коллегией по дисциплинарным делам Верховного Суда Эстонской ССР.

Статья 4. Коллегия по дисциплинарным делам избирается Пленумом Верховного Суда Эстонской ССР открытым голосованием простым большинством голосов из числа членов Верховного Суда в составе шести человек на срок полномочий данного состава Верховного Суда.

Члены коллегии из своего состава избирают открытым голосованием председателя и заместителя председателя коллегии по дисциплинарным делам.

Статья 5. Право возбуждения дисциплинарного дела в отношении судей Эстонской ССР принадлежит Председателю Верховного Суда Эстонской ССР.

Статья 6. Основаниями для возбуждения дисциплинарного дела являются:

- 1) нарушение трудовой дисциплины;
- 2) упущение в судебной работе вследствие небрежности или недисциплинированности судьи;
- 3) недостойные советского судьи поступки.

Статья 7. Дисциплинарное дело против судьи может быть возбуждено не позднее одного месяца со дня обнаружения дисциплинарного проступка и не позднее шести месяцев со дня его совершения.

Статья 8. Председатель Верховного Суда Эстонской ССР обязан тщательно проверить мотивы возбуждения дисциплинарного дела, затребовать от судьи письменное объяснение и собрать необходимые для рассмотрения дела доказательства.

Статья 9. Коллегия по дисциплинарным делам разбирает дело в составе председателя или его заместителя и двух членов коллегии по назначению председателя или его заместителя.

Статья 10. Разбирательство дисциплинарного дела на заседании коллегии производится в присутствии судьи, привлеченного к дисциплинарной ответственности.

Статья 11. Судья, привлеченный к дисциплинарной ответственности может заявить отвод членам коллегии по дисциплинарным делам.

Вопрос об обоснованности отвода решается:

в отношении члена коллегии — остальными членами коллегии, рассматривающими дело. При разделении голосов член коллегии считается отведенным;

в отношении двух членов или всего состава коллегии — всем составом коллегии, рассматривающим дело.

Вместо отведенного члена коллегии председатель или его заместитель коллегии назначает другого члена.

Статья 12. Разбирательство дела в коллегии по дисциплинарным делам производится, как правило, в открытом заседании.

Разбирательство дела начинается докладом одного из членов коллегии, затем выслушивается объяснение судьи, привлеченного к дисциплинарной ответственности. На заседании коллегии по дисциплинарным делам могут быть выслушаны свидетели.

Решение по дисциплинарному делу принимается коллегией в совещательной комнате большинством голосов.

О заседании коллегии по дисциплинарным делам ведется протокол.

Статья 13. Коллегия по дисциплинарным делам может наложить одно из следующих дисциплинарных взысканий:

- 1) замечание;
- 2) выговор;
- 3) строгий выговор.

Статья 14. Если коллегия по дисциплинарным делам признает, что судья не соответствует занимаемой должности, она доводит об этом до сведения Председателя Верховного Суда Эстонской ССР для возбуждения вопроса о досрочном отзыве судьи с занимаемой им должности в установленном законом порядке.

Статья 15. Если коллегия по дисциплинарным делам найдет в действиях судьи признаки преступления, она ставит перед Председателем Верховного Суда Эстонской ССР вопрос о привлечении судьи к уголовной ответственности в установленном законом порядке.

Статья 16. В решении коллегии по дисциплинарным делам должны быть указаны: наименование и состав коллегии; время и место рассмотрения дела; фамилия, имя, отчество и занимаемая должность привлеченного к дисциплинарной ответственности; обстоятельства дела, объяснение привлеченного к ответственности; мера дисциплинарного взыскания или мотивы прекращения дела, а также другие выводы и предложения коллегии.

Статья 17. Решение коллегии по дисциплинарным делам является окончательным и обжалованию не подлежит, но может быть опротестовано Председателем Верховного Суда Эстонской ССР в Пленум Верховного Суда Эстонской ССР.

Статья 18. Копия решения коллегии по дисциплинарным делам посылается судье, привлеченному к дисциплинарной ответственности и приобщается к его личному делу.

Статья 19. Если в течение года со дня наложения дисциплинарного взыскания судья не будет подвергнут новому взысканию, то взыскание считается погашенным.

Статья 20. Если судья своим безупречным поведением и добросовестным отношением к работе доказал, что он исправился, коллегия по дисциплинарным делам может по представлению Председателя Верховного Суда Эстонской ССР снять взыскание досрочно.

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

79 Об утверждении Положения о Коллегии адвокатов Эстонской ССР

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Утвердить Положение о Коллегии адвокатов Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

Положение

о Коллегии адвокатов Эстонской ССР

I. Общие положения

1. В соответствии со статьей 13 Закона о судеустройстве Эстонской ССР Коллегия адвокатов Эстонской ССР является добровольным объединением лиц, занимающихся адвокатской деятельностью, и выполняет возложенные на нее задачи, руководствуясь действующим законодательством и настоящим Положением.

2. Коллегия адвокатов всей своей деятельностью должна содействовать охране прав и законных интересов граждан, предприятий, учреждений, организаций и колхозов, соблюдению и укреплению социалистической законности, осуществлению правосудия.

3. Коллегия адвокатов осуществляет возложенные на нее задачи путем:

а) участия адвокатов на предварительном следствии и в суде по уголовным делам в качестве защитников обвиняемых, представителей потерпевших, гражданских истцов и гражданских ответчиков;

б) участия адвокатов в суде по гражданским делам в качестве представителей истцов, ответчиков и третьих лиц;

в) составления адвокатами заявлений, жалоб и других документов правового характера по просьбе граждан;

г) юридических консультаций (советов, разъяснений по правовым вопросам и прочее);

д) ведения судебных и арбитражных дел и оказания другой юридической помощи предприятиям, учреждениям, организациям и колхозам;

е) ведения административных дел;

ж) пропаганды советского законодательства среди населения.

4. Члены Коллегии адвокатов — адвокаты — работают в юридических консультациях, число и местонахождение которых устанавливается Президиумом Коллегии адвокатов.

5. Денежные средства Коллегии адвокатов образуются за счет сумм, поступающих от гонорара за оказание юридической помощи.

Размер гонорара, а также случаи оказания адвокатами бесплатной юридической помощи населению устанавливаются инструкцией, утверждаемой Советом Министров Эстонской ССР.

6. Коллегия адвокатов Эстонской ССР является юридическим лицом и имеет свою печать.

7. Президиум Коллегии адвокатов и юридические консультации ведут статистическую и финансовую отчетность по установленным формам.

8. Общее руководство деятельностью Коллегии адвокатов Эстонской ССР осуществляет Совет Министров Эстонской ССР.

II. Органы Коллегии адвокатов

9. Органами Коллегии адвокатов являются:

- а) общее собрание членов Коллегии адвокатов;
- б) Президиум Коллегии адвокатов;
- в) ревизионная комиссия.

Высшим органом Коллегии адвокатов является общее собрание членов коллегии адвокатов.

10. Общее собрание членов Коллегии адвокатов:

а) избирает Президиум Коллегии адвокатов и ревизионную комиссию;

б) заслушивает и утверждает отчеты о деятельности Президиума и ревизионной комиссии и дает им указания по вопросам работы;

в) утверждает штаты и смету Коллегии адвокатов и отчеты об исполнении сметы;

г) устанавливает предельную численность Коллегии адвокатов, представляя свое решение по этому вопросу на утверждение Совета Министров Эстонской ССР;

д) определяет систему оплаты труда адвокатов и устанавливает размер отчислений от заработка адвоката в фонд Президиума Коллегии адвокатов и на оплату отпуска адвокату, но не свыше 25%;

е) утверждает правила внутреннего распорядка Коллегии адвокатов;

ж) рассматривает жалобы на постановления Президиума Коллегии адвокатов;

з) рассматривает другие вопросы, связанные с деятельностью Коллегии адвокатов.

11. Общее собрание членов Коллегии адвокатов созывается не реже одного раза в год.

Общее собрание членов Коллегии адвокатов считается правомочным при наличии не менее двух третей состава Коллегии адвокатов. Все вопросы решаются на общем собрании открытым голосованием простым большинством голосов присутствующих, за исключением выборов членов Президиума Коллегии адвокатов и ревизионной комиссии, а также их отзыва (п. 13).

12. В период между общими собраниями деятельностью Коллегии адвокатов руководит Президиум Коллегии адвокатов.

Президиум коллегии адвокатов:

- а) осуществляет прием новых членов и отчисляет адвокатов из Коллегии адвокатов, устанавливает количество стажеров;
- б) осуществляет руководство деятельностью юридических консультаций и утверждает их штаты, сметы и финансовые отчеты;
- в) проводит мероприятия по повышению идейно-политического уровня и профессиональной квалификации адвокатов, а также проверяет качество работы адвокатов;
- г) организует работу адвокатов по пропаганде советского права;
- д) осуществляет контроль за выполнением адвокатами правил внутреннего трудового распорядка и соблюдением ими размеров гонорара, взимаемого за оказание юридической помощи;
- е) обобщает и распространяет положительный опыт работы юридических консультаций и адвокатов;
- ж) разрабатывает и издает методические указания и пособия по отдельным отраслям работы адвокатов;
- з) организует производственные совещания адвокатов;
- и) осуществляет мероприятия по улучшению материально-бытовых условий адвокатов;
- к) поощряет особо отличившихся адвокатов;
- л) отчетывается в своей деятельности на общем собрании адвокатов;
- м) представляет Коллегию адвокатов в государственных органах и других организациях.

13. Президиум и ревизионная комиссия избираются тайным голосованием сроком на 3 года в количестве, определяемом общим собранием.

Избранными считаются кандидаты, получившие большинство, но не менее половины голосов присутствующих на общем собрании адвокатов.

Президиум, а также ревизионная комиссия избирают из своего состава открытым голосованием председателя и его заместителя.

В случае выбытия из состава Президиума или ревизионной комиссии одного из членов, на очередном общем собрании членов Коллегии адвокатов проводятся довыборы.

Общему собранию членов Коллегии адвокатов принадлежит право отзыва тайным голосованием из состава Президиума и ревизионной комиссии лица, не оправдавшего оказанного ему доверия. Отзыванным считается лицо, если за его отзыв голосовало большинство присутствующих на общем собрании адвокатов.

14. Президиум является правомочным, если в его заседании принимают участие не менее половины состава Президиума. Все решения принимаются большинством голосов. Если на заседании Президиума присутствуют не все члены и при решении вопроса голоса делятся поровну рассмотрение вопроса переносится на очередное заседание Президиума с вызовом всех членов Президиума.

15. Председатель Президиума Коллегии адвокатов:

- а) председательствует на заседаниях Президиума;

б) организует и планирует работу Президиума и подготавливает материалы для рассмотрения на Президиуме;

в) является распорядителем кредитов в пределах утвержденной сметы;

г) обеспечивает проверку жалоб и иных материалов о действиях адвокатов и передает их на рассмотрение Президиума или в коллектив адвокатов юридической консультации для принятия мер общественного воздействия;

д) руководит работой Президиума Коллегии адвокатов, осуществляет прием и увольнение работников аппарата Президиума.

Председатель Президиума и его заместитель получают заработную плату в соответствии со штатным расписанием и имеют право заниматься адвокатской практикой.

16. Ревизионная комиссия Коллегии адвокатов проводит ревизии финансово-хозяйственной деятельности Президиума и юридических консультаций.

III. Юридические консультации

17. Юридическая консультация оказывает юридическую помощь населению, предприятиям, учреждениям, организациям и колхозам.

Юридической консультацией руководит заведующий, который назначается Президиумом Коллегии адвокатов из числа адвокатов.

18. Заведующий юридической консультацией:

а) организует всю работу юридической консультации, осуществляет прием и увольнение работников;

б) распределяет работу между адвокатами с учетом их квалификации, объема работы, сложности дел и персонального характера обращения;

в) устанавливает в соответствии с действующей инструкцией размер оплаты за выполняемую адвокатом работу;

г) осуществляет контроль за качеством работы адвокатов и соблюдением ими правил внутреннего распорядка;

д) организует и проводит совещания адвокатов и иные мероприятия, направленные на улучшение работы адвокатов;

е) является распорядителем кредитов в пределах утвержденной сметы.

Заведующий юридической консультацией получает заработную плату в соответствии со штатным расписанием и имеет право заниматься адвокатской практикой.

19. Юридическая консультация действует по доверенности Президиума Коллегии адвокатов, открывает текущий счет в отделении Госбанка, а также имеет печать с обозначением своего наименования.

20. Юридическая консультация в случае необходимости вправе запросить из государственных и общественных организаций справки, характеристики и иные документы, необходимые по делу.

IV. Прием в члены Коллегии адвокатов и отчисление из Коллегии

21. В члены Коллегии адвокатов могут быть приняты только лица, имеющие высшее юридическое образование. Если последние не имеют стажа практической работы в судебных, прокурорских и других органах юстиции, то они могут быть приняты в члены Коллегии лишь после прохождения ими стажировки в юридической консультации сроком от шести месяцев до одного года. Порядок прохождения стажировки устанавливается Президиумом Коллегии адвокатов Эстонской ССР.

22. В члены Коллегии адвокатов не могут быть приняты лица, имеющие судимость или находящиеся под следствием или судом.

23. Заявления о приеме в члены Коллегии адвокатов рассматриваются не позднее 30-ти дней с момента их поступления в Президиум Коллегии адвокатов.

24. Отчисление из Коллегии адвокатов производится в случаях:

- а) собственного желания адвоката;
- б) обнаружившейся профессиональной непригодности к исполнению обязанности адвоката;
- в) перехода на другую работу.

Адвокаты, выбывшие из Коллегии на выборные должности или на преподавательскую и научную работу, вправе по окончании этой работы вернуться в коллегию.

25. Прием в члены и отчисление из Коллегии адвокатов осуществляет своим решением Президиум Коллегии адвокатов.

Это решение может быть обжаловано в Совет Министров Эстонской ССР.

V. Права и обязанности адвоката

26. Адвокат в своей деятельности обязан строго соблюдать советские законы, добросовестно защищать права и законные интересы своих доверителей и подзащитных, содействовать правильному осуществлению социалистического правосудия.

27. Адвокат не вправе принять поручение на ведение дела в случаях:

- а) когда в решении дела принимает участие должностное лицо, с которым адвокат состоит в родственных отношениях;
- б) когда он по данному делу ранее оказывал юридическую помощь лицу, интересы которого противоречат интересам обратившегося, или ранее участвовал в деле в качестве судьи, следователя, прокурора, лица, производившего дознание, свидетеля, эксперта, переводчика или понятого.

Адвокат не вправе осуществлять защиту двух подсудимых, если интересы защиты одного из них противоречат интересам другого.

28. Адвокат не должен разглашать сведения, сообщенные ему в связи с оказанием юридической помощи.

29. Адвокат не вправе отказаться от принятой на себя защиты обвиняемого.

30. Права и обязанности адвокатов при их участии в суде по гражданским и уголовным делам определяются соответственно гражданско-процессуальным и уголовно-процессуальным законодательством.

31. Адвокаты не могут состоять на службе в государственных и общественных предприятиях, учреждениях и организациях, за исключением занятия научной и преподавательской деятельностью.

32. Адвокат пользуется правом на пособие по временной нетрудоспособности и на пенсионное обеспечение на общих основаниях с рабочими и служащими.

33. Адвокат имеет право участвовать в обсуждении всех вопросов, связанных с работой Коллегии.

34. Адвокат обязан постоянно совершенствовать свои знания, повышать свой идейно-политический уровень и деловую квалификацию.

VI. Меры поощрения адвокатов

35. Президиум Коллегии адвокатов вправе поощрять особо отличившихся адвокатов за примерное выполнение ими своих обязанностей, за продолжительную и безупречную работу.

36. Мерами поощрения являются:

- а) благодарность;
- б) награждение Почетной грамотой;
- в) денежная премия;
- г) награждение ценным подарком.

VII. Дисциплинарная ответственность адвокатов

37. За недобросовестное исполнение адвокатами своих обязанностей, получение гонорара с нарушением установленного порядка и совершение других проступков, порочащих звание и достоинство адвоката, Президиум Коллегии адвокатов налагает на них дисциплинарные взыскания.

Если совершенный адвокатом дисциплинарный проступок незначителен и нет необходимости в наложении взыскания, Президиум Коллегии адвокатов может передать этот вопрос на разрешение общего собрания адвокатов соответствующей юридической консультации.

38. Дисциплинарное дело не подлежит возбуждению, если прошло более шести месяцев со дня совершения дисциплинарного проступка или более одного месяца со дня его обнаружения.

39. Мерами дисциплинарного взыскания являются:

- а) замечание;
- б) выговор;
- в) строгий выговор.

40. Решение о наложении дисциплинарного взыскания может быть обжаловано общему собранию членов Коллегии адвокатов.

41. В случаях совершения адвокатами проступков, несовместимых с продолжением ими своей адвокатской деятельности, они подлежат исключению из Коллегии адвокатов.

Исключение из Коллегии адвокатов осуществляет своим решением Президиум Коллегии адвокатов. Это решение может быть обжаловано в Совет Министров Эстонской ССР.

42. Если в течение одного года со дня наложения дисциплинарного взыскания на адвоката не будет наложено новое дисциплинарное взыскание, то взыскание считается погашенным.

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

80 Об охране памятников культуры Эстонской Советской Социалистической Республики

Территория Эстонской ССР богата памятниками культуры, отражающими историю и революционное прошлое народа, и одновременно являющимися неоценимым свидетельством творческих способностей и талантов народа. Памятники культуры имеют существенное значение для исследования истории, а также для политического, культурного и эстетического воспитания народа в духе любви к социалистической Родине. Охрана памятников культуры и их сохранение для будущих поколений является важной задачей социалистического государства и всей советской общественности.

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики постановляет:

Статья 1. Все памятники на территории Эстонской ССР, представляющие историческую и культурную ценность или имеющие политическое значение, являются неприкосновенным всенародным достоянием и состоят под охраной государства.

Статья 2. Памятниками культуры считаются археологические, исторические и архитектурные памятники, а также памятники искусства, перечень которых утверждается Советом Министров Эстонской ССР по представлению Государственного комитета Совета Министров Эстонской ССР по делам строительства и архитектуры или Министерства культуры Эстонской ССР.

Статья 3. Памятники культуры, имеющие комплексный характер, вместе с окружающими их охранными зонами объявляются Советом Министров Эстонской ССР государственными заповедниками.

Статья 4. Охрану памятников культуры на территории Эстонской ССР осуществляют Государственный комитет Совета Министров Эстонской ССР по делам строительства и архитектуры и Министерство культуры Эстонской ССР — в качестве республиканских органов — и исполкомы местных Советов депутатов трудящихся — в качестве местных органов охраны.

Статья 5. В качестве совещательных органов организуются Совет охраны древних памятников культуры при Государственном комитете Совета Министров Эстонской ССР по делам строительства и архитек-

туры и Совет охраны памятников истории и революции при Министерстве культуры Эстонской ССР.

Статья 6. Непосредственная ответственность за сохранность памятников культуры и благоустройство охранных зон возлагается на руководителей учреждений, предприятий и организаций, а равно на лиц, во владении которых или на территории, находящейся в пользовании которых, находится памятник.

Статья 7. Для привлечения общественного актива к делу охраны памятников исполкомы Советов депутатов трудящихся в сотрудничестве с республиканскими органами охраны памятников культуры и с краеведческими комиссиями организуют сеть общественных доверенных лиц.

Статья 8. Без разрешения республиканских центральных органов охраны памятников культуры запрещается снос памятников культуры или их отдельных частей, изменение их формы или облика путем перестройки или иным способом.

Статья 9. Все находки, представляющие собой предметы исторической, культурной или художественной ценности, не имеющие собственника — считаются собственностью государства.

Лицу, нашедшему предмет, может быть выплачено вознаграждение за находку, размер которого устанавливается комиссией, образованной республиканским органом охраны памятников культуры.

Статья 10. Если владельцы памятников культуры не предпринимают надлежащих мер для предохранения памятников от разрушения или ухудшения их состояния и не реагируют на соответствующие предписания органов охраны, памятники могут быть, по инициативе республиканских органов охраны памятников культуры, переданы другому владельцу или отчуждены в принудительном порядке, предусмотренном гражданским законодательством.

Статья 11. В случае нарушения предписания по охране памятников культуры, административные комиссии исполнительных комитетов местных Советов вправе штрафовать руководителей предприятий, учреждений или организаций и граждан в размере до 10 рублей, республиканские центральные органы охраны памятников культуры — в размере до 50 рублей, причем виновник обязан ликвидировать за свой счет причиненные памятнику повреждения.

Лица, виновные в злоумышленном повреждении или разрушении памятников культуры, привлекаются к уголовной ответственности в соответствии с нормами Уголовного кодекса Эстонской ССР.

Статья 12. Разработку и осуществление необходимых мероприятий по охране памятников культуры в республике, вытекающих из настоящего Закона, возложить на Совет Министров Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

81 Об утверждении указов Президиума Верховного Совета Эстонской ССР и о внесении изменений в статьи 14, 48 и 66 Конституции (Основного Закона) Эстонской ССР

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Статья 1. Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 14 апреля 1961 года «Об упразднении Лихулаского и Ряпинаского районов».

В соответствии с этим внести изменения в статью 14 Конституции Эстонской ССР, исключив из перечня районов Эстонской ССР слова «Лихулаского» и «Ряпинаского».

Статья 2. Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 24 апреля 1961 года «Об образовании Министерства заготовок Эстонской ССР».

В соответствии с этим внести изменение в статью 48 Конституции Эстонской ССР, дополнив перечень республиканских министерств Эстонской ССР после слов «Внутренних дел» словом «Заготовок».

Статья 3. Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 25 апреля 1961 года «Об упразднении отделов по строительству в колхозах исполнительных комитетов районных Советов депутатов трудящихся Эстонской ССР».

В соответствии с этим внести изменение в статью 66 Конституции Эстонской ССР, исключив из перечня отделов исполнительных комитетов Советов депутатов трудящихся слова «по строительству в колхозах».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

82 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О внесении изменений в статью 22 Гражданского процессуального кодекса, действующего на территории Эстонской ССР»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 25 февраля 1961 года «О внесении изменений в статью 22 Гражданского процессуального кодекса, действующего на территории Эстонской ССР».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

83 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О порядке и размерах оплаты народным заседателям расходов, связанных с исполнением ими обязанностей в суде»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 25 февраля 1961 года «О порядке и размерах оплаты народным заседателям расходов, связанных с исполнением ими обязанностей в суде».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

84 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «Об ответственности за нарушение правил строительства и незаконное приобретение строительных материалов»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 3 июня 1961 года «Об ответственности за нарушение правил строительства и незаконное приобретение строительных материалов».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ЗАКОН

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

85 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О внесении изменений в статью 4 Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 21 февраля 1959 г. «Об участии колхозов, совхозов, промышленных, транспортных, строительных и других предприятий и хозяйственных организаций в строительстве и ремонте автомобильных дорог местного значения»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 24 апреля 1961 года «О внесении изменений в статью 4 Указа Пре-

зидиума Верховного Совета Эстонской ССР от 21 февраля 1959 г. «Об участии колхозов, совхозов, промышленных, транспортных, строительных и других предприятий и хозяйственных организаций в строительстве и ремонте автомобильных дорог местного значения».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

86 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «Об образовании Объединения «Этсельхозтехника» Совета Министров Эстонской ССР»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет**:

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 14 марта 1961 года «Об образовании Объединения «Этсельхозтехника» Совета Министров Эстонской ССР».

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

87 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «Об освобождении тов. Хромова Александра Ивановича от обязанностей Председателя Государственной плановой комиссии Совета Министров Эстонской ССР»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет**:

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 28 января 1961 года об освобождении тов. Хромова Александра Ивановича от обязанностей Председателя Государственной плановой комиссии Совета Министров Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

88 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О назначении тов. Аллика Хендрика Хансовича Председателем Государственной плановой комиссии Совета Министров Эстонской ССР»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет**:

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 28 января 1961 года о назначении тов. Аллика Хендрика Хансовича Председателем Государственной плановой комиссии Совета Министров Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

89 Об утверждении Указа Президиума Верховного Совета Эстонской ССР «О назначении тов. Метте Александра Августовича»

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет**:

Утвердить Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР от 25 марта 1961 года — о назначении тов. Метте Александра Августовича председателем Объединения «Эстсельхозтехника» Совета Министров Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

90 Об утверждении Указов Президиума Верховного Совета Эстонской ССР о назначении Министров Эстонской ССР

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет** утвердить Указы Президиума Верховного Совета Эстонской ССР:

от 24 апреля 1961 года — о назначении тов. Кубьяса Эдуарда Августовича Министром заготовок Эстонской ССР;

от 24 апреля 1961 года — о назначении тов. Метте Александра Августовича Министром Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

91 Об освобождении тов. Крюнделя Августа Францевича от обязанностей Секретаря Президиума Верховного Совета Эстонской ССР

Принимая во внимание заявление депутата Верховного Совета Эстонской ССР тов. **Крюнделя А. Ф.** об освобождении его от обязанностей Секретаря Президиума Верховного Совета Эстонской ССР в связи с ухудшением здоровья и уходом на пенсию, Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Удовлетворить просьбу депутата Крюнделя А. Ф. и освободить его от обязанностей Секретаря Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
За Секретаря Президиума Заместитель Председателя
Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Э. ПУСЭП

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

92 Об избрании тов. Толбаста Бориса Степановича Секретарем Президиума Верховного Совета Эстонской ССР

Верховный Совет Эстонской Советской Социалистической Республики **постановляет:**

Избрать депутата тов. **Толбаста Бориса Степановича** Секретарем Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД
За Секретаря Президиума Заместитель Председателя
Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Э. ПУСЭП

Таллин, 8 июня 1961 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

93 Об изменениях в составе постоянных комиссий Верховного Совета Эстонской ССР

Внести в состав постоянных комиссий Верховного Совета Эстонской ССР следующие изменения:

1. Освободить депутата **Толбаста Бориса Степановича** от обязанностей члена Комиссии Верховного Совета Эстонской ССР по культуре и народному образованию в связи с его избранием Секретарем Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.

2. Освободить депутата **Кубьяса Эдуарда Августовича** от обязанностей члена Комиссии Верховного Совета Эстонской ССР по сельскому хозяйству в связи с его назначением Министром заготовок Эстонской ССР.

3. Избрать депутата **Крюнделя** Августа Францевича членом Комиссии Верховного Совета Эстонской ССР по культуре и народному образованию.

4. Избрать депутата **Хромова** Александра Ивановича членом Бюджетной комиссии Верховного Совета Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР **И. ЭЙХФЕЛЬД**
За Секретаря Президиума Заместитель Председателя

Президиума Верховного Совета Эстонской ССР **Э. ПУСЭП**

Таллин, 8 июня 1961 г.

III

Сообщение

о выборах депутата в Верховный Совет СССР

14 мая 1961 года состоялись выборы в Совет Национальностей по Марыйскому городскому избирательному округу № 335 от Туркменской ССР.

Депутатом в Совет Национальностей по Марыйскому городскому избирательному округу № 335 избран тов. **Анналиев** Абды Анналиевич, Председатель Совета Министров Туркменской ССР.

ОБ ИЗМЕНЕНИИ

В АДМИНИСТРАТИВНО-ТЕРРИТОРИАЛЬНОМ ДЕЛЕНИИ РСФСР

Упразднение Свердловского района города Ленинграда

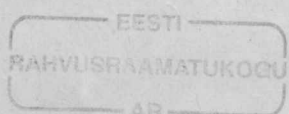
Указом Президиума Верховного Совета РСФСР от 1 июня 1961 года Свердловский район города Ленинграда упразднен, с передачей его территории в состав Василеостровского района.

Väljaandja: Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium.
6 trükipoognat. Trükkimisele antud 23. juunil 1961. Tellimise nr. 395.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Издатель: Президиум Верховного Совета Эстонской ССР.
6 печ. листа. Сдано в печать 23 июня 1961 г. Заказ № 395.
Типография Управл. Делами СМ ЭССР, гор. Таллин

MB-05151.

Tiraaž 1850 eks.

Raamatupalat

61-4412